

ĐẠI KỶ NGUYÊN

TRỰC THUỘC TẬP ĐOÀN TRUYỀN THÔNG ĐA QUỐC GIA EPOCH MEDIA GROUP

www.dkn.tv

TẠI SAO
PHẬT LẠI NÓI:

“ĐIỀU
Ý NGHĨA NHẤT
CỦA
SINH MỆNH
CON NGƯỜI
CHÍNH LÀ
QUAY TRỞ VỀ”

BẠN CHỈ CẦN
LƯƠNG
THIỆN,
TRỜI XANH
SẼ TỰ CÓ
AN BÀI

Số 1/2017

SỰ TÁI SINH
KỲ DIỆU
CỦA VỊ BÁC SĨ,
TIẾN SĨ
TRƯỞNG KHOA
TIM MẠCH
BỆNH VIỆN
CHỢ RẪY

Ảnh: Hoa hậu Thế giới Canada, Anastasia Lin

MỤC LỤC

ĐẠI KỶ NGUYÊN - SỐ 1 | 2017

VĂN HÓA

- 4 ▶ Tại sao Phật lại nói: ‘Điều ý nghĩa nhất của sinh mệnh con người chính là quay trở về’
- 6 ▶ Bạn lúc thơm nồng là bạn Đấng, bạn lúc cay đắng là bạn Đời
- 11 ▶ Sự tái sinh kỳ diệu của vị Bác sĩ, Tiến sĩ Trưởng Khoa tim mạch bệnh viện Chợ Rẫy
- 15 ▶ Thơ: Sen ngời tinh khôi
- 16 ▶ Tâm tôn giữ thiện niệm, sẽ có thể cảm hóa cả đất trời
- 20 ▶ Công trùm thiên hạ, vì sao Trần Hưng Đạo quyết không cướp ngôi vua Trần?
- 24 ▶ NTK Chương Đặng: ‘Mọi giá trị đều có thể thay đổi với thời gian, nhưng sự tử tế thì không’
- 30 ▶ Huyền thoại về người phụ nữ: 15 tuổi chìm nổi chốn lầu xanh, 27 tuổi thành đệ nhất phu nhân.
- 35 ▶ Đàn ông 50 là khung trời bình yên, phụ nữ 50 là bến tàu lặng lẽ...
- 38 ▶ Thơ: Cho tôi hỏi thăm đường về hạnh phúc?
- 40 ▶ Bạn chỉ cần lương thiện, Trời xanh sẽ tự có an bài

NGHỆ THUẬT

- 42 ▶ Kiệt tác thế giới: câu chuyện về sự ra đời của bản sonate Ánh trăng huyền thoại
- 46 ▶ Kiệt tác thế giới: Vì sao Pieta của Michelangelo vĩnh viễn đi vào lịch sử nghệ thuật đỉnh cao của nhân loại?
- 50 ▶ Thần thoại Hy Lạp: Tình yêu vô bờ của nàng Alcestis

ĐỜI SỐNG

- 54 ▶ Donald Trump đã dạy con như thế nào để chúng không hư hỏng dù sống trong nhung lụa?
- 57 ▶ Bí quyết phá vỡ quan niệm ‘không ai giàu 3 họ’ của gia tộc hùng mạnh suốt hơn 1 thế kỷ qua
- 61 ▶ Vì sao giáo dục Nhật lại xuất sắc đến vậy, hãy xem 15 nội quy ‘ghê gớm’ không thể tìm thấy ở Mỹ này
- 64 ▶ Trao người hoa hồng, tay sẽ lưu lại hương thơm

THẾ GIỚI

- 66 ▶ Vì sao ông Trump duyệt kế hoạch kiểm soát Trung Quốc ở Biển Đông?
- 69 ▶ Người Hàn Quốc thả trôi 10 tấn gạo trên biển cho người Triều Tiên chống đói
- 71 ▶ 10 năm điều tra các bác sỹ Trung Quốc giết người vô tội, các chuyên gia quốc tế nói gì?
- 76 ▶ Đảng Cộng hòa hay Đảng Dân chủ, rốt cuộc khác nhau ở chỗ nào?

SỨC KHỎE

- 84 ▶ Hãy chặn đứng ung thư trước khi nó bắt đầu! Kỳ 1: Không nhập rác vào người
- 88 ▶ Vì sao khi ngủ nhiều hơn thì lại mệt hơn? Mẹo ngủ 5 phút tương đương với 6h

KHOA HỌC

- 94 ▶ Khoa học chứng minh thiên định có thể sản sinh năng lượng siêu thường
- 97 ▶ Bức ảnh rò rỉ của NASA: Chúng ta thực sự là ai trong vũ trụ bao la này?

Lời tòa soạn

Đại Kỷ Nguyên Việt Nam trân trọng gửi đến quý độc giả ấn phẩm Chuyên san Đại Kỷ Nguyên số đầu tiên: **SỐNG ĐẸP**

Đây là ấn bản tuyển chọn các bài viết đặc sắc mà Ban Biên tập muốn dành tặng quý độc giả như một món quà của tinh thần, tri thức về những giá trị sống nhân văn, đẹp đẽ mà chúng tôi trân quý và mong muốn được lan toả trong trái tim và tâm hồn độc giả.

Trong dòng xoáy của một thế giới đầy biến động: chiến tranh, bạo lực và những giá trị được đo bằng vật chất, Đại Kỷ Nguyên mong muốn được làm một dòng suối mát lành, tưới mát tâm hồn độc giả, dịu đi những hỉ nộ ai lạc, mang tới các giá trị nhân văn trong lành, thuần khiết mà chúng tôi tin rằng bất cứ ai trong sâu thẳm đều luôn tìm kiếm.

Đại Kỷ Nguyên chọn **SỐNG ĐẸP** bởi chúng tôi không khi nào thôi hy vọng những giá trị truyền thống tốt đẹp của dân tộc về lòng nhân ái, các phép tắc lễ nghĩa và các giá trị nhân văn khác sẽ được tất cả mọi người đón nhận, thực hành trong đời sống hàng ngày và tiếp tục lưu truyền cho thế hệ tương lai.

Với niềm tin tưởng mạnh mẽ những giá trị đạo đức cốt lõi sẽ là chìa khóa giúp độc giả tìm thấy lời giải cho những bế bộn và trăn trở về cuộc sống, Đại Kỷ Nguyên cố gắng đăng tải các bài viết hay nhất tìm về văn hóa truyền thống đã được lưu truyền từ ngàn năm – cội nguồn thuần khiết và đẹp đẽ nơi nhân loại bắt đầu; đề cao các giá trị đạo lý, nhân sinh, tín ngưỡng đối với Thần Phật – niềm tin bất tử để chúng ta luôn vững vàng và bình yên trong biển lớn đầy sóng gió của cuộc sống này.

Chuyên san số đầu tiên **SỐNG ĐẸP** - là lời tri âm của Đại Kỷ Nguyên với độc giả 5 châu, những người bạn đã cùng chúng tôi vượt một chặng đường dài với rất nhiều thử thách từ khi là một cái tên mới mẻ trong cộng đồng báo mạng, để rồi rất nhanh chóng được đông đảo độc giả khắp nơi trên thế giới yêu mến và tin tưởng. Hy vọng độc giả thân yêu sẽ luôn đồng hành cùng chúng tôi bước vào Kỷ Nguyên mới.

- **ĐẠI KỶ NGUYÊN VIỆT NAM** -

ĐẠI KỶ NGUYÊN TIẾNG VIỆT

Thuộc Tập đoàn Truyền thông Epoch Media Group . Trụ sở tại New York, Hoa Kỳ

Có mặt tại 35 quốc gia với 21 ngôn ngữ

Website: www.dkn.tv • Liên hệ: contact@daikynghuyenvn.com

* Văn Hóa

1

2

1. Đây là nơi giam giữ các tù nhân cực kỳ nguy hiểm (Ảnh: qz.com)
2. Mạnh Tử đã từng nói: “Nhân chi sơ tính bản thiện”.

TẠI SAO PHẬT LẠI NÓI:

‘ĐIỀU Ý NGHĨA NHẤT CỦA SINH MỆNH CON NGƯỜI CHÍNH LÀ QUAY TRỞ VỀ’

(Ảnh: imgator.ru)

(Nguồn: hopehouseinc.org)

Sống trong cuộc đời, ai ai cũng phải tranh đấu ngược xuôi để có tiền quyền, danh lợi... Nhưng đến khi hai mắt khép lại, bao nhiêu phấn đấu cả cuộc đời cũng chìm vào hư ảo. Của cải ấy, “khi sinh không đem đến, khi tử không mang theo”. Vậy thì điều gì mới là ý nghĩa nhất với sinh mệnh đời người?

Câu chuyện sau đây sẽ là câu trả lời cho điều đó

Năm 1921, Lewis Lawes trở thành giám đốc nhà tù nổi tiếng khủng khiếp ở Mỹ. Catherine, vợ của Lawes là một phụ nữ đặc biệt. Lúc Lawes tiếp quản nhà tù, Catherine vẫn còn khá trẻ dù họ đã có ba đứa con. Khi đó tình trạng trại giam khá hỗn loạn và nguy hiểm, ai cũng khuyên can, song họ không ngăn được bà thường xuyên đến đó.

Dường như bà không thấy có bất kì sự nguy hiểm nào khi đối diện với các tù nhân, mặc dù nhà tù nơi chồng bà cai quản nổi tiếng về những tù nhân bất trị, đã phạm những tội ác đáng sợ.

Các tù nhân thường thấy bà đến, gương mặt bình thản, thân thiện, bà đẹp và dịu dàng, mỗi căn phòng nơi giam giữ các phạm nhân bà đều ân cần dừng lại, hỏi thăm, chia sẻ với họ đôi câu chuyện.

Một hôm, nhà tù tổ chức giải đấu bóng rổ, bà đưa 3 con nhỏ của mình đến xem, bà còn không ngần ngại ngồi xem trận đấu chung với các tù nhân. “Vợ chồng tôi đều rất quan tâm đến họ. Và tôi tin họ cũng sẽ quan tâm đến chúng

tôi. Tôi không thấy có điều gì cần đáng lo cả”. Bà nói khi ai đó lo ngại cho bà.

Trong số tù nhân có một người mù, từng bị kết tội giết người, Catherine đã đích thân đến thăm anh ta. Bà cầm tay người tù hỏi:

– Anh có được học chữ dành cho người mù không?

– Người mù đọc chữ là sao, tôi không hiểu? – Anh ta trả lời.

Vậy là bà bắt đầu dạy anh ta chữ nổi. Nhiều năm sau, anh vẫn thường khóc mỗi khi nhắc đến bà.

Một người tù khác bị cảm điếc, anh không thể giao tiếp với mọi người. Thế là bà lặn lội đi học ngôn ngữ cử chỉ để về dạy cho anh. Trong gần 20 năm, bà thường xuyên lui tới nhà tù để giúp đỡ các tù nhân.

Nhưng không may, một ngày khi đang trên đường bà bị tai nạn giao thông và qua đời. Lawes phải lo đám tang cho vợ nên vắng mặt và một người khác đã tạm thời quản lý nhà tù thay ông.

Ngay lập tức, đã có chuyện không ổn xảy ra. Một đám đông tù nhân đã tập trung ở cổng lớn vào buổi sáng hôm mai táng Catherine, nhất định không chịu giải tán, trong đó có cả những tù nhân hung dữ với tội ác tày trời. Nhiều

người trong số họ đã rơi nước mắt. Hiểu được tình cảm họ dành cho Catherine, người quản trại tạm thời nói:

– Được rồi, các anh có thể đi tiễn Catherine, nhưng nhớ quay về trại trước khi trời tối.

Sau đó, ông ra lệnh mở cổng chính để tất cả tù nhân đến nhà Lawes nhìn mặt Catherine lần cuối. Không có bất kỳ giám thị nào đi theo họ cả. Dòng người xếp hàng ngay ngắn, đi bộ suốt gần một dặm đến nhà Lawes. Đêm ấy, họ trở về đông đủ, không thiếu một ai.

Mạnh Tử – Một học trò xuất sắc của Khổng Tử có câu: “Nhân chi sơ, tính bản thiện”. Nghĩa là bản tính nguyên sơ của mỗi người trong chúng ta đều là lương thiện. Thế nên chúng ta thường thấy mỗi đứa trẻ khi mới sinh ra đều đẹp tựa thiên thần.

Nhưng rồi trong dòng xoáy cuộc đời, trải qua bao năm tháng biến động, tranh đấu, bon chen, nhiều người trong họ có thể đã biến đổi thành tàn ác, xấu xa. Người đời cũng không ai muốn tôn trọng hay yêu mến họ nữa.

Vậy tại sao Catherine có thể đối xử với họ như thế? Tại sao bà không thấy sợ, khinh bỉ hay căm ghét

3

3. Tình yêu thương sẽ sưởi ấm trái tim mọi con người.
(Ảnh: chanhkien.org)

những người đã phạm phải lầm lỗi đáng sợ hoặc đáng khinh?

Chẳng phải trong lòng bà không hề nghĩ chi đến những tội ác họ đã từng phạm phải, chẳng phải bà chỉ nhìn thấy ở họ một sinh mệnh vốn dĩ là lương thiện và bà tin rằng cái cội rễ ấy vẫn ở sâu thẳm trong tâm hồn họ và không bao giờ mất hẳn?

Chẳng phải bà hiểu rằng, không ai hoàn mỹ, ai cũng có thể mắc sai lầm? Có thể lớn, có thể nhỏ. Nhưng nếu chỉ nhìn vào sai lầm hay cái xấu của người khác thì trong tâm trí ta cũng chỉ tràn ngập bóng tối của những thứ xấu mà thôi. Và điều đó cũng không thể khiến họ tốt hơn hay khác đi.

Điều quan trọng hơn cả sự trả giá, là sự biết nhìn lại, nhận ra và “phản bổn quy chân”, quay trở về với bản tính thuần thiện trong trẻo mà mỗi chúng ta đều đã từng có và có thể đã đánh mất trong những năm tháng đầy biến động của cuộc đời.

Những điều trao đi, chính là những gì sẽ nhận lại

Nhà tù có thể giam giữ thân thể, nhưng bao dung và từ bi mới cứu chuộc được tâm hồn, mới có thể thực sự đưa con người từ địa ngục trở về và thấu hiểu đến tận cùng giá trị của tình yêu thương, sự chân thành, tấm lòng lương thiện.

Những người tù ấy, vào buổi sáng trên con đường đến tiễn đưa Catherine, trong tâm hồn họ chẳng phải sẽ tràn ngập ánh sáng chiếu rọi từ thiên đường, nơi tình yêu, sự chân thành, nhân hậu mà bà đã dành cho họ. Và chẳng phải cái mầm thiện lành bà đã gieo vào tâm hồn họ trong những năm tháng bà còn sống, bằng những ân cần, triu mến và bao dung ấy đã nảy nở và đơm hoa trong tâm hồn những con người tội lỗi.

Và ngay khi chẳng có quản ngục nào đi theo, chẳng có song sắt nào giam giữ thì chính sức mạnh vô hình ấy đã khiến họ không bao

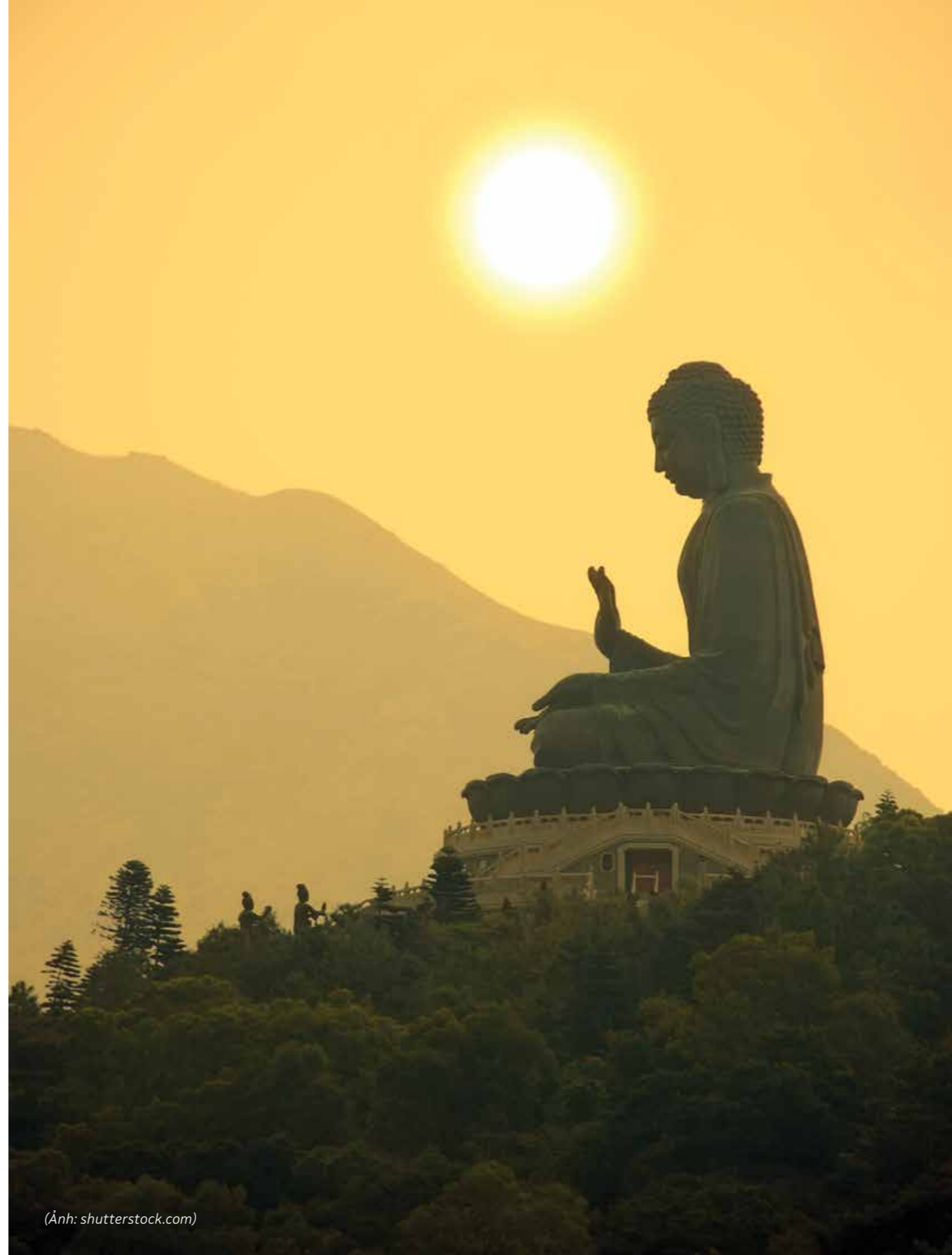
giờ làm điều xấu, đã không có tù nhân nào bỏ chạy. Bởi vì họ sẽ sống xứng đáng với sự từ bi, cao thượng mà bà dành cho họ.

Phật gia cho rằng: “Điều ý nghĩa nhất của sinh mệnh đời người chính là quay trở về, trở về với bản tính thuần chân nguyên sơ trong mỗi người.” Và rằng, **Chân – Thiện – Nhân** là cội nguồn của những điều tốt đẹp..

Có **Nhân** mới có thể tha thứ, bao dung với lỗi lầm của người khác, có **Thiện** mới có thể đem điều tốt lành trao cho người khác, có **Chân** mới có thể làm mọi việc từ đáy lòng mà không giả tạo.

Hãy giữ gìn và vun xới hạt mầm tốt đẹp đó trong lòng mỗi con người, bởi vì không phải chính trị, tiền bạc, dầu mỏ, kim cương mà chính cội nguồn sâu thẳm tạo nên sinh mệnh và vũ trụ ấy mới có thể cứu rỗi thế giới này.

LAM THU

(Ảnh: shutterstock.com)

BẠN LÚC THƠM NỒNG LÀ BẠN ĐẲNG, BẠN LÚC CAY ĐẮNG LÀ BẠN ĐỜI

(Ảnh: npca.org)

Hoa nở rồi lại tàn, tuyết rơi tuyết lại tan, thời gian trôi cũng không quay trở lại. Trên bước đường nhân sinh, dẫu bạn từng gặp gỡ bao nhiêu, quen biết bao nhiêu, thì người thật sự bên cạnh bạn liệu còn được mấy ai? Những lúc thơm nồng mới bên ta là bạn Đấng; những lúc cay đắng vẫn bên ta thì đó là bạn Đời...

Hy vọng với ba câu chuyện nhỏ về tình bạn dưới đây, mỗi chúng ta sẽ thêm hiểu hơn về tình bạn, và trân quý hơn khi có được một người bạn bên mình.

Câu chuyện thứ nhất: Quả trứng gà

Tú An không thích ăn trứng, cô vẫn thường mang cho Huyền những quả trứng gà mình có. Việc làm ấy khiến Huyền vô cùng cảm kích, trong lòng thầm cảm ơn Tú An.

Nhưng lâu dần thành quen, và quen rồi thì thành “đương nhiên”, Huyền cho rằng trứng gà cũng là của mình. Một ngày, Tú An cho bé Bi một quả trứng gà, Huyền đã giận dữ bỏ đi mà không nói với Tú An một lời.

Cô đã quên mất rằng trứng gà vốn là của Tú An, cô ấy có thể đem cho bất kỳ ai tùy ý.

Đôi khi, vì quá quen thuộc với những điều tốt đẹp người khác dành cho mình mà chúng ta cho rằng đó là lẽ đương nhiên. Tới một ngày, khi mọi chuyện xảy ra không như mong đợi, ta lại trách họ “bất công” và quay ra oán thán mọi người...

Câu chuyện thứ hai: Đôi dép giữa trời nóng bỏng

Vào một ngày hè nóng nực, một nhóm bạn cùng nhau leo

núi. Khi lên đến lưng chừng núi thì cô gái bất cẩn làm rơi chiếc dép xuống khe đá. Trên nền đất toàn sỏi đá, cô gái không thể bước tiếp với đôi chân trần ấy được. Thế là, cô gái bèn nhờ cậu sự giúp đỡ của mọi người.

Có người đồng ý cũng cô đi một đoạn, có người thì diu cô bước tiếp, nhưng không một ai nguyện ý cho cô mượn đôi dép của mình. Vậy là, cô gái phải tiếp tục bước đi với đôi chân trần sưng tấy. Trong lòng cô cảm thấy không vui, cho rằng

người khác thấy mình gặp nạn mà không ai may mắn đoái hoài.

Kỳ thực, không phải những người khác không tốt, mà là yêu cầu của chúng ta vượt quá khả năng của họ, chúng ta chỉ quen nhận mà quên mất rằng người khác cũng đang hy sinh lợi ích của chính mình...

Câu chuyện thứ ba: Chú dê và những người bạn

Vào buổi chiều muộn, một chú dê thơ thẩn dạo chơi trên sườn núi. Bỗng nhiên từ đâu một con hổ lao ra như muốn nuốt sống chú dê tội nghiệp. Dê bèn nhảy dựng lên, gắng gượng húc cái sừng chống cự, đồng thời kêu lớn cầu xin bạn bè cứu giúp.

Từ trong đám cỏ, trâu liếc nhìn về phía tiếng kêu cứu, nhìn thấy hổ bèn bỏ chạy thục mạng.

Ngựa cúi đầu nhìn xuống, phát hiện là hổ cũng nhanh như gió chạy thẳng một mạch.

Lừa dừng bước, biết là hổ cũng

ba chân bốn cẳng chạy trốn vào khe núi.

Lợn đi qua, nghe thấy tiếng hổ cũng chạy biến đi đâu mất.

Thỏ vừa thấp thoáng nhìn thấy bóng hổ cũng rùng mình trốn vào trong bụi rậm.

Cách đó không xa, voi nghe thấy tiếng dê kêu cứu liền vội vàng chạy đến. Voi nhảy ra từ đám cỏ, nó lấy thân hình bệ vệ của mình để thị uy khiến hổ phải hoảng hốt quay đầu bỏ chạy.

Dê thoát nạn trở về nhà, tất cả bạn bè đều tụ tập đông đủ.

Trâu nói: “Sao cậu không bảo tôi một tiếng? Sừng của tôi có thể đâm thủng ruột lão hổ”.

Ngựa nói: “Sao cậu không bảo tôi một tiếng? Guốc của tôi có thể đá nát đầu lão hổ”.

Lừa nói: “Sao cậu không bảo tôi một tiếng? Tôi chỉ cần hét lên là lão hổ sợ chạy mất mặt”.

Lợn nói: “Sao cậu không bảo tôi

một tiếng? Tôi dùng miệng nhấc bóng lên thì lão hổ ngã ngay xuống núi”.

Thỏ nói: “Sao cậu không bảo tôi một tiếng? Tôi chạy rất nhanh, tôi có thể đi báo tin giúp cậu”.

Trong đám bạn bè huyền não ấy, duy chỉ có voi là vắng mặt.

Tình bạn đích thực không phải là những lời ngọt ngào trên môi, mà là bàn tay kịp thời nắm tay bạn vào thời khắc then chốt. Có những người chỉ biết thêu hoa trên giấy, chứ không biết đưa chiếc áo bông sưởi ấm những ngày đông; có những người chỉ biết thêm dầu vào lửa, chứ không biết làm hạ nhiệt lúc than hồng dầu sôi.

Con người ta chỉ đến khi sa cơ lỡ vận mới biết ai thật lòng, ai quan tâm đến mình. Rất nhiều người hàng ngày đều vây quanh bạn, mua vui cho bạn, nhưng chưa hẳn đã là người thật sự bên bạn lúc khó khăn.

(Ảnh: www.shutterstock.com)

Trong những người bước qua cuộc đời tôi, được gặp gỡ đã là khó khăn, được bầu bạn lại càng không dễ dàng. Nếu được ở bên nhau 1 năm đã là điều trân quý; có thể gìn giữ mối quan hệ ấy trong 2 năm thì càng đáng trân quý vạn phần; còn nếu có thể ở cùng nhau 3 năm thì quả là hiếm thấy. Phải trải qua 5 năm thử thách thì tình bạn mới xứng là tri kỷ. Nếu tình bạn ấy kéo dài suốt 10 năm vẫn không phai nhạt thì quả thật đó là quý nhân trong cuộc đời mỗi người. Còn nếu trải qua 20 năm mưa gió mà tình bạn vẫn sâu đậm nồng nàn, thì đó chính là thân nhân của bạn ở kiếp sống sau này.

Trong thời đại nhiễu nhương, lòng người dễ thay đổi, đừng oán trách hờn dỗi, mà hãy quan tâm hơn tới những người bạn xung quanh ta. Vì con người gặp gỡ là bởi duyên, ấm áp là bởi tình, tan rã là bởi không biết trân quý nhau.

Chỉ cần thấu hiểu hơn một chút, ít so đo tính toán hơn một chút, học cách cảm ơn thêm một chút, và trân trọng những người đã đối xử tốt với bạn hơn một chút, bạn sẽ

nhận ra tri kỷ trong cuộc đời.

Bài viết này, xin gửi tới những người bạn đã luôn ở bên tôi trên đường đời...

MINH NGUYỆT

SỰ TÁI SINH KỲ DIỆU CỦA VỊ BÁC SĨ, TIẾN SĨ TRƯỞNG KHOA TIM MẠCH BỆNH VIỆN CHỢ RẪY

To cao và gọn chắc như một bà Tây, cô bước lên khán đài rất nhanh nhẹn tự nhiên. Không ai nghĩ rằng đó là một “lão bà bà” đã trên 70 tuổi. Càng không ai nghĩ rằng đây là một vị tiến sĩ chuyên gia hàng đầu về ngành Tim mạch của Việt Nam. Cô nguyên là Trưởng khoa Tim mạch của một bệnh viện lớn nhất nước: Bệnh viện Chợ Rẫy, là thành viên sáng lập Hội tim mạch Việt Nam, là thành viên Hiệp hội tim mạch châu Á Thái Bình Dương, hiện đang công tác tại khoa tim mạch bệnh viện An Sinh, thành phố Hồ Chí Minh.

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

Cứu được người có cứu được chính mình?

Cô kể rằng, mình xuất thân từ một gia đình gia giáo có truyền thống “quý tộc” lâu đời ở cố đô với núi Ngự, sông Hương. Cô được cho ăn học tử tế và tự biết rằng mình bị bệnh tim từ lúc 13 tuổi. Cô có ý chí là sẽ theo đuổi ngành Y, chuyên sâu vào khoa Tim mạch để nắm mọi kiến thức khoa học chữa trị cho chính mình.

Khi thi đậu Đại học Y Hà Nội những khóa đầu tiên, cô bị từ chối vì không đủ điều kiện sức khỏe. May mà nhờ giáo sư Chung viết

giấy tay cho nhà trường, cô mới được vào học.

Cô học xuất sắc và tham gia chiến trường để cứu các thương binh. Cô được cử đi học và đào tạo bài bản ở các nước tiên tiến trong đó có nước Đức. Gần 50 năm gắn bó với nghề nghiệp, BS Thanh Thái đã tham gia đào tạo rất nhiều các tiến sĩ, thạc sĩ ngành tim. Cô cũng viết nhiều bài báo khoa học về chuyên môn...

Cách đây 12 năm, đồng nghiệp cùng làm chung bệnh viện Chợ Rẫy với cô là bác sĩ Thời Thị Tại có đến để nói với cô về một môn tu luyện theo trường phái Phật đem

lại những hiệu quả kỳ diệu. Người bình thường cũng đã khó tin được điều cô Thái kể, vì nó huyền diệu quá nên cũng không có gì lạ khi một tiến sỹ y khoa đầy thành tích với biết bao công trình khoa học, vốn chỉ tin khoa học thực chứng là tuyệt đối đúng... không thể tin những gì bạn mình nói? Thế là cô Thái đã để lỡ mất cơ duyên lớn với Đại Pháp vào lần thứ nhất ấy...

Nghịch cảnh cuộc đời: Chuyên gia về tim lên bàn mổ vì bệnh tim.

Mãi tới lúc xét nghiệm ngay tại khoa của mình với những triệu chứng không lành, bác sĩ Thanh Thái, người dạn dày kinh nghiệm chuyên môn đã quyết định chọn một bệnh viện nước ngoài để mổ tim.

Dù là người vốn lạc quan và cứng rắn, nhưng “Sinh, Lão, Bệnh, Tử” vốn là quy luật bất biến khi ta nặng bước dần trên hành lang 3 vạn 6 ngàn ngày nhìn mặt trời mỗi sớm, chờ trăng lên mỗi khuya.

Theo lời cô miêu tả, người ta mổ và đan lát cả lồng ngực của cô với đủ thứ dây nhợ chuyên dụng. Thấy cái khớp này làm chuyển động khớp khác, chằng chịt, lằng nhằng thật rối mắt... cô biết những bộ phận nhân tạo trong cuộc mổ tim sẽ thật khó tương thích với một cơ thể tự nhiên.

Quả thế, cô về nhà dường như nằm đợi cái chết...

Tận cùng đau khổ được gặp “phúc” thực sự...

Hoạ vô đơn chí, cú sốc thử thách cô hơn nữa chính là người chồng, một cán bộ cao cấp, rất yêu thương vợ con đã đột ngột ra đi. Cô nằm một chỗ để cần răng chịu cái đau thể xác và giầy vò cái đau tinh thần trong cô đơn tuyệt vọng.

Nhưng, khi tận cùng khổ đau và tuyệt vọng, phúc lành lại đến...

Lần này lại là người bạn thân học cùng lớp đến để giúp đỡ với đề tài ngày trước: Vẫn là Pháp Luân Đại Pháp, môn tu luyện Phật gia, thường hay được nhắc đến với tên Pháp Luân Công, nghe nói chứa đựng những điều nhiệm màu của

Phật Pháp. Đây là bác sỹ Thu, cũng là một chuyên gia cao cấp ngành y, đến nay vẫn rất uy tín trong việc chăm sóc sức khỏe cho Hoàng gia và các quan chức Campuchia. Vị bác sỹ kỳ lạ này đã thuyết phục cô Thái bằng tình bạn và những chia sẻ chân thành.

Bởi vì bản thân bác sỹ Thu cũng có bệnh về hệ thần kinh và phải uống thuốc 22 năm, từ lúc ở bên Campuchia cho đến khi về Việt Nam, nhưng chỉ sau 2 tháng tập luyện Pháp Luân Công và đọc sách Chuyển Pháp Luân thì bác sỹ Thu cũng đã hết luôn các chứng bệnh.

Không còn uống thuốc về thần kinh, rồi bệnh đau 2 khớp gối, trước đây thì đi đâu ngồi cũng phải ngồi ghé, thậm chí ngồi xỏm cũng không được, vậy mà bây giờ đứng lên ngồi xuống tập bài thứ 4 của Pháp Luân Công rất là nhẹ nhàng. Cô Thái chia sẻ: “Chị ấy vui sướng quá nên chạy sang mang cho tôi bao nhiêu là tài liệu, sách, cả băng ghi âm, rồi cả cuốn sách Chuyển Pháp Luân.

Chị nói: ‘Thái ơi, tao thấy lạ lắm, nhờ Pháp này mà bây giờ tao hết

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

Bác sỹ Thái thời xuân sắc

luôn bệnh thần kinh, hết luôn cả đau khớp gối, mày thấy bây giờ tao biểu diễn cho mày coi, khỏe lắm, thôi bây giờ mày đọc đi”.

Khi tôi gỡ sách ra nhìn thấy ba chữ “Chuyển Pháp Luân”, và xem qua các bài hướng dẫn, thì lại chợt nhớ lại những lời của bác sỹ đồng nghiệp thân thiết Thời Thị Tại đã từng nói với tôi cách đây đã 12 năm “Thái ơi, bây giờ tao không phải uống thuốc gì cả, tao hết cái bệnh ưa chảy máu răng rồi, tao đánh răng không phải chảy máu nữa, tao hết cả cái bệnh viêm xoang, hết cả bệnh đau khớp. Mày xem tao khỏe lắm, bây giờ mày đọc cái này đi”.

Đúng là mối duyên với Phật Pháp của cô Thái không hề nhỏ, nhưng ngày đó cô Thái đã để lỡ mối duyên, mà theo lời cô là, có lẽ khi ấy duyên chưa tới, mà phải chờ đợi tới hôm nay đây.

Rồi cô Thái được mọi người đến tận tình giúp đỡ. Cô hồi phục rất nhanh và thường xuyên đón taxi đi đến nhà các bạn đồng môn để cùng nhau đọc Pháp và luyện các

bài công Pháp của Pháp Luân Đại Pháp... Lần này, cô dường như đã quyết không để vuột mất cơ duyên lớn với Phật Pháp mà cách đây 12 năm đã từng để lỡ...

Nhớ lại lần đầu tiên gặp cô, quả là hình ảnh trong bức tranh “người đàn bà xa lạ” ở thành Xanh Petecbua xa xôi. Cô ngồi ở trung tâm của căn phòng. Mặc bộ quần áo trắng phau như tuyết. Tất cả những gì cô dùng đều quý phái thượng lưu. Ngay cả cái khăn quàng cổ, cái điện thoại như được đúc bằng vàng, mùi nước hoa thoang thoảng...

Ở cô, còn lưu dấu vết đài trang của một nàng tiểu thư khuê các; sự quyền uy của một người có uy tín khoa học đầu ngành. Và rõ nhất là dấu vết của một người rất nghiêm khắc trong việc quản lý các nhân viên dưới cấp của mình...

Vào ngày cô Thái lên chia sẻ về trải nghiệm của mình với các học viên Pháp Luân Công, nhiều người dùng điện thoại di động quay lại khi cô đang nói. Cô lên bục, quay nghiêng người về phía bên phải chấp tay trước ảnh Sư phụ rất lâu.

Không biết cô lăm nhăm những gì mà khán phòng lặng ngắt, những ngọn gió hiềm hoi từ quạt trần thổi tới cũng thành rười rượi.

Cô quay xuống kể về cuộc đời của mình. Bắt đầu là nói về gia đình ở Huế. Cô bất ngờ nói về những trải nghiệm không thể tin được khi bước chân vào con đường tu luyện. Khán phòng im phăng phắc, có tiếng thút thít. Cô kết thúc: “Con cảm tạ lòng từ bi vô lượng của Sư phụ vĩ đại đã cho con cuộc đời thứ hai”.

Rất nhiều người đến với Đại Pháp khi đã đứng bên bờ vực thẳm của Sinh Tử, nên ai cũng nói thắm cái điều mà cô Thái nói giùm mình. Thay cho tiếng vỗ tay là sự im lặng thành kính...

Hồi sinh thực sự nhờ Phật Pháp nhiệm màu...

Thực ra, con đường của cô Thái đến với Phật Pháp gặp nhiều trắc trở vì định kiến của một nhà khoa học, một người lãnh đạo. Ngay khi đã bớt bệnh nhờ tu luyện, cô chia sẻ với mọi người là, mặc dù phận gái nhưng cô phải gánh mọi trách nhiệm về tâm linh với ông bà, cha mẹ, tổ tiên.

Điều âu lo của cô là nếu chẳng may ra đi, chưa xong phần mổ

Bệnh viện Chợ Rẫy luôn tấp nập bệnh nhân – nơi bác sỹ Thái từng cống hiến hết mình vì sự nghiệp khoa học và cứu người (Ảnh: chuatriviemdaitrang.com)

mả cúng đơm, nhà thờ thì hối hận không nguôi. Cô đã định dừng tu luyện, chấp nhận cái chết vì gia tộc. Có lẽ, cô vẫn chưa tin cô đã thoát miệng tử thần. Trước lúc cái chết tự nhiên như một logic đến thì phải lo bồn phận.

Sự việc gây chấn động trong cô, thật sự bất ngờ, khiến cô củng cố niềm tin vững chắc vào Phật Pháp lại đến từ một bác sỹ đồng nghiệp, người coi cô như ruột thịt...

Số là, bác sỹ Minh Thu cùng làm việc ở bệnh viện Chợ Rẫy đêm nằm ngủ với cháu ngoại, nghe nói vợ chồng con gái cũng hiếm muộn, trầy trật mãi mới có “cục vàng” cho cả nhà hạnh phúc. Ngặt nỗi, đứa bé này gặp chứng bệnh mà dân gian gọi nôm na là bệnh “ưa chảy máu”. Đêm hôm ấy đứa bé bị chảy máu não. Khi bà ngoại phát hiện, vạch mắt thì đồng tử đã ngừng. Cấp cứu bệnh viện Nhi Đồng khẳng định là phải mổ não. Cháu được chuyển ngay sang bệnh viện Chợ Rẫy để mổ. Đã 11 ngày hôn mê và hôn mê sâu hơn nữa. Đội ngũ các bác sỹ chuyên môn đã bất lực.

Bác sỹ Minh Thu báo tin cho cô Thái, sắp mình như là một thông báo đau đớn cần sẻ chia.

Là tiến sĩ y khoa nhiều năm kinh nghiệm, cô Thái biết rằng mọi giải cứu của khoa học đã chấm dứt.

Không biết lý do gì, cô yêu cầu bác sỹ Minh Thu lấy điện thoại ghi âm lời của cô.

Đó là 2 câu niệm mà các học viên Pháp Luân Đại Pháp thường đọc với tất cả sự thành kính.

Bác sỹ Minh Thu ngồi niệm suốt đêm với cháu mình. Đến 2 giờ sáng thì điều kỳ diệu đã xảy ra, cháu bé đã hồi sinh.

Mọi nhà chuyên môn không thể không tin điều kỳ diệu của câu chuyện... họ tất nhiên cũng không thể tìm được bất cứ cách lý giải khoa học nào...

Bác sỹ Thái kể cho mọi người mà khuôn mặt lóng lánh những giọt nước mắt hạnh phúc.

Đứa bé được cứu sống lan tỏa ánh sáng từ bi của Phật Pháp đến với mọi người, nó làm cho rất nhiều liên kết trở nên hòa ái thiêng liêng. Người nhà coi cô Thái như vị cứu tinh, còn cô thì lại nói với mọi người hãy cảm tạ Đại Pháp và Sư phụ.

Trở thành con người tràn trề sức sống...

Giờ đây, cô Thái đã buông bỏ rất nhiều những dính mắc làm tâm cô không tĩnh khi tu luyện. Mọi chuyện trước đây cô tưởng chừng không thể thiếu vắng mình được thì nay không có cô vẫn diễn ra bình thường. Cô đặt hết tâm sức cho tu luyện.

Từ một người nằm một chỗ chỉ đợi ngày ra đi... Giờ cô đã trở thành một sinh mệnh tràn trề sức sống. Trước, cô hay đi taxi để đến nhà bạn đồng môn cùng học Pháp, luyện các bài công pháp. Giờ cô xả bỏ sự kiêu kỳ, đi xe ôm bình dân. Cô có thể đi lại lên lầu ba, lầu bốn

rất dễ dàng mà không mệt, đây là điều không tưởng đối với chứng bệnh tim trước kia của cô.

Mỗi lúc đi ngang phòng mạch chữa bệnh tim có tên cô rất trang trọng ở đầu đường Lý Thái Tổ gần vòng xoay Hùng Vương, tôi cứ tủm tỉm cười.

Một sinh mệnh tái sinh không phải từ bệnh viện, mà bởi Phật Pháp nhiệm màu

Cô có ý định viết một số sách từ phổ thông tới chuyên sâu về bệnh tim cho mọi người, cho sinh viên và các bác sỹ... Không biết cô có đang tiến hành chưa?

Còn tôi thì biết chắc rằng, bệnh nhân nào, độc giả nào gặp cô, nhất định sẽ được cô chia sẻ về một khoa học siêu thường hơn, tạo ra những chuyện kỳ diệu hơn mà chúng ta vẫn trông chờ ở khoa học.

Nấn ná hoài, định gặp cô lấy thêm một số tư liệu nữa để viết về cô cho kỹ lưỡng hơn. Nhưng nhận được điện thoại của cô học trò ruột, trước đây ở Đại học Y Cần Thơ. Cô trò nói là lên Sài Gòn để tập huấn hay hội thảo gì đó về bệnh tim mạch. Hội trò là gặp cô Thái trong hội thảo không? Cô trò nói cô Thái không dự nhưng mọi người lại có những tài liệu từ những công trình khoa học của cô.

Nhiều chân trời mới thực sự đang mở ra... Ai có thể hiểu thấu hết nguyên do một kiếp người?

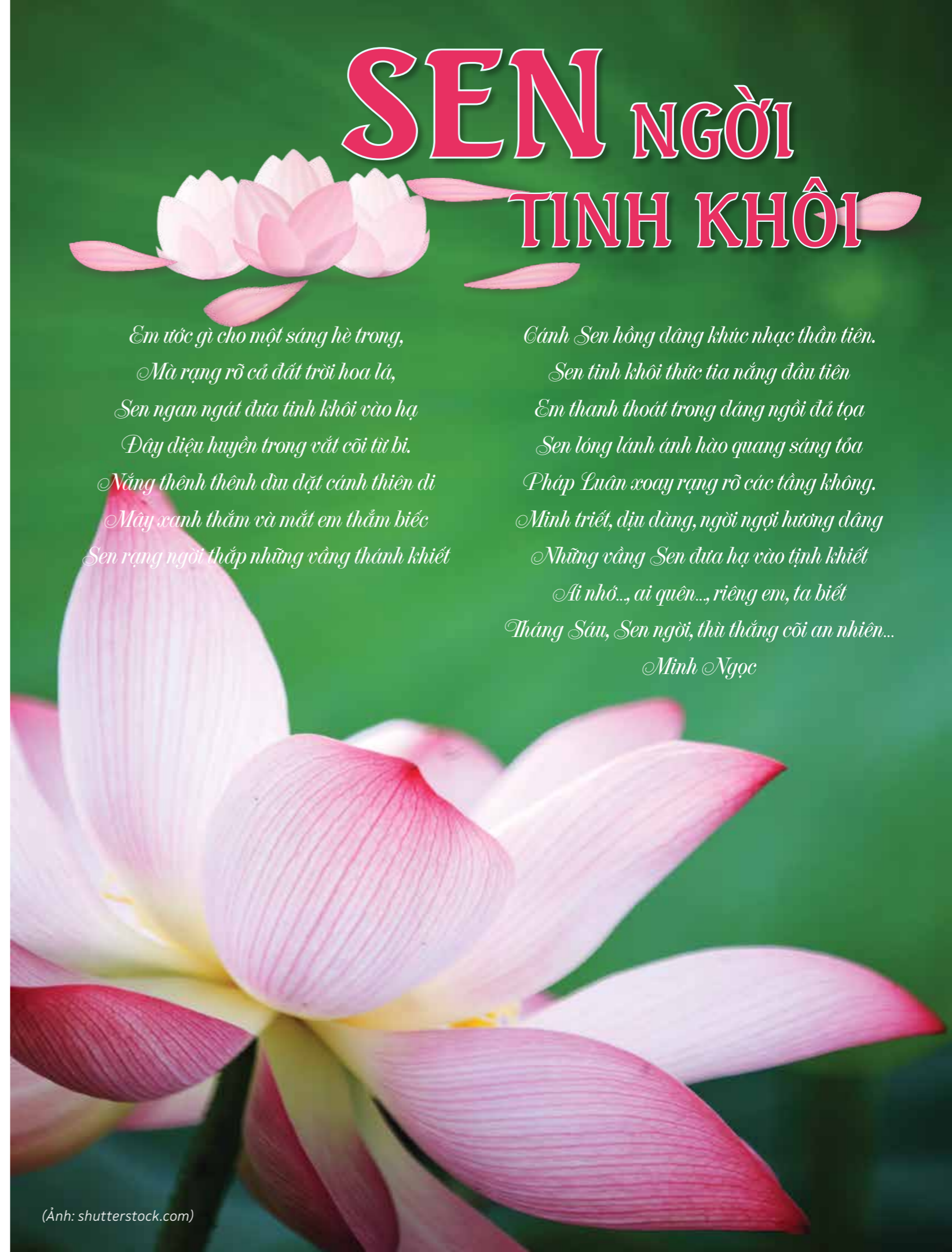
VINH CHÍNH, HÀ PHƯƠNG LINH

SEN NGỒI TĨNH KHÔI

*Em ước gì cho một sáng hè trong,
Mà rạng rỡ cả đất trời hoa lá,
Sen ngan ngát đưa tinh khôi vào hạ
Đầy diệu huyền trong vắt cội từ bi.
Nắng thênh thênh dịu dặt cánh thiên di
Mây xanh thắm và mắt em thắm biếc
Sen rạng ngời thấp những vàng thánh khiết*

*Cánh Sen hồng dâng khúc nhạc thần tiên.
Sen tinh khôi thức tia nắng đầu tiên
Em thanh thoát trong dáng ngồi đá tọa
Sen lóng lánh ánh hào quang sáng tỏa
Pháp Luân xoay rạng rỡ các tầng không.
Minh triết, dịu dàng, ngời ngời hương dâng
Những vàng Sen đưa hạ vào tịnh khiết
Ai nhớ..., ai quên..., riêng em, ta biết
Tháng Sáu, Sen ngồi, thù thắng cội an nhiên...
Minh Ngọc*

(Ảnh: shutterstock.com)

TÂM HỒN GIỮ THIỆN NIỆM, SẼ CÓ THỂ CẢM HÓA CẢ ĐẤT TRỜI

(Ảnh: shutterstock.com)

Truyền thuyết kể rằng, trên ngọn núi cao có nữ quỷ làm hại người qua đường. Nếu đi qua nơi này mà không thể ra khỏi trước khi trời tối thì sẽ trở thành miếng mồi của quỷ dữ. Nhưng có một thứ báu vật giúp người qua đường tránh khỏi mọi tai ương...

Liều mình băng qua khu rừng vắng, không ngờ gặp “Bồ Tát” dưới đêm trăng

Cách đây rất lâu, trong một thôn làng nơi vùng núi xa xôi, có bậc thầy về điêu khắc nổi tiếng khắp xa gần. Bởi kỹ xảo điêu khắc của ông rất cao siêu, nên ngôi chùa cạnh ngọn núi kế bên đã mời ông đến để tạc tượng Bồ Tát.

Nhưng để đi đến ngôi chùa đó thì cần phải băng qua một ngọn núi có rừng cây rậm rạp. Người ta vẫn truyền tai nhau rằng trên núi có “quỷ dữ”. Những người từng băng qua ngọn núi ấy, nếu không thể ra khỏi đó trước khi trời tối, thì sẽ chết dưới tay một nữ quỷ vô cùng hung ác.

Bởi vậy, rất nhiều người thân và bạn bè đã gắng sức khuyên ông hãy chờ đến sáng hôm sau mới lên đường để tránh gặp điều bất trắc. Nhưng vì không muốn trễ hẹn với các vị tăng sư, thầy điêu khắc vẫn quyết định lên đường như dự định. Ông đi mãi đi mãi, lúc này sắc trời đã dần dần chuyển sang tối, ánh trăng đang nhô lên quá đỉnh đầu, các vì sao cũng lờ mờ xuất hiện trên bầu trời.

Ồ, lạ chưa kia, ở nơi hoang vu thế này sao lại xuất hiện một cô thôn nữ? Quả thật, trước mặt ông là một cô gái đang ngồi bên vệ đường, hai bàn chân rớm máu, đôi giày cỏ cũng rách bươm hết cả, khuôn mặt cô toát lên vẻ mệt mỏi, phờ phạc.

Thầy điêu khắc thấy có điều gì đó kỳ lạ trong lòng, nhưng ông vẫn đến bên hỏi xem cô gái có cần giúp đỡ gì không?

Thì ra cô gái ấy là người làng bên, vì lên núi hái lá thuốc mà bị lạc đường, nên tới tận bây giờ vẫn loay quanh chưa ra khỏi núi này. Thầy điêu khắc nghĩ rằng, dẫu sao cũng cùng một đoạn đường, ta hãy mở lòng với người đang cần được giúp đỡ. Thế là, ông liền đề nghị cùng cô gái đi một đoạn.

Dưới ánh trăng vàng vạc, một người đàn ông lớn tuổi đang cõng cô gái trẻ bước đi từng bước. Hạt mồ hôi đầm ướt trên lưng ông, cả trên mái đầu tóc đã điểm hoa râu, từng giọt từng giọt toả sáng long lanh dưới ánh trăng huyền ảo. Khi cảm giác như không thể bước tiếp được nữa, ông mới dừng lại nghỉ một chút.

Lúc này, cô gái hỏi nhỏ: “Đây là chốn rừng thiêng nước độc, lẽ nào ông không sợ nữ quỷ trong truyền thuyết hay sao? Vì sao ông không mau mau tranh thủ lên đường, lại còn mất thời gian vì tôi làm gì nữa?”.

“Thật ra tôi cũng muốn gấp rút

Khi ta nắm chặt tay, nhìn thì như giữ được rất nhiều thứ, kỳ thực ngay đến cả không khí ta cũng không nắm được!

Khi ta dang rộng đôi tay, nhìn thì giống như hai tay trống không, nhưng cả thế giới đều đang ở trong vòng tay bạn!

lên đường lắm chứ!”, thầy điêu khắc trả lời. “Nhưng nếu để cô một mình ở lại nơi rừng núi hẻo lánh này, lỡ như cô gặp phải nguy hiểm thì biết làm sao đây? Tôi cõng cô đi, tuy có mệt một chút, nhưng chí ít thì trong lòng tôi sẽ yên tâm vạn phần. Hơn nữa cô nghĩ xem, có thêm người đi cùng, chẳng phải sẽ tốt hơn sao?!”.
Đúng lúc ấy, thầy điêu khắc nhìn thấy bên đường có một khúc gỗ lớn, ông bèn lấy dụng cụ mang theo người ra. Rồi ông đưa mắt nhìn cô gái, chỉ loáng một cái ông đã tạc lên những đường nét thanh tú, tuyệt đẹp.

“Sư phụ này, ông đang đẽo đẽo gọt gọt cái gì vậy?”, cô gái tò mò hỏi.

Thầy điêu khắc trả lời: “Tôi đang tạc tượng Bồ Tát”. Sau đó ông từ tốn giải thích: “Tôi cảm thấy gương mặt của cô rất hoà ái từ bi, giống hệt hình ảnh Bồ Tát mà tôi từng gặp vậy. Nhân đây, tôi muốn dựa theo dung mạo của cô mà điêu khắc một bức tượng Bồ Tát dâng lên chùa”.

Vừa nghe thấy những lời ấy, đột nhiên cô gái ôm mặt khóc nức nở, bởi cô chính là “nữ quỷ” đáng sợ mà dân làng vẫn đồn thổi.

Và cô gái chậm rãi kể cho ông nghe câu chuyện của mình.

Dưới trăng sáng, nghe câu chuyện “nữ quỷ” trong truyền thuyết

Rất nhiều năm về trước, cô từng dẫn theo con gái nhỏ băng qua ngọn núi này để về thăm quê ngoại. Giữa đường hai mẹ con chẳng may gặp phải toán cướp, cô không có sức kháng cự đã bị chúng làm nhục, còn con gái nhỏ của cô thì bị giết hại. Cô quá đau đớn đã gieo mình xuống khe núi tự vẫn, hóa thành “quỷ dữ”, đêm đêm vẫn thường hiện lên để chờ ngày báo thù toán cướp ấy.

Ông đi mãi đến khi trăng đã sáng, các vì sao cũng xuất hiện trên bầu trời (Ảnh: sidrehmani.blogspot.com)

Cô thôn nữ xinh
đẹp hiện lên giữa
khu rừng
(Ảnh: tiin.vn)

Cũng kể từ đó, mỗi khi bóng tối bao trùm lấy khu rừng, cô lại hiện ra trong hình dáng một cô thôn nữ trẻ đẹp để thử lòng người qua đường. Cô đã gặp rất nhiều người khác nhau, từ thanh niên trai tráng cho đến những người đàn ông đã đến tuổi xế chiều. Trong số họ, khi nhìn thấy cô gái trẻ giữa nơi thanh vắng này, hầu hết đều khởi tâm bi ối. Một niệm tà ác dẫn mời tà ma, bởi vậy cô đã hoá thành quỷ dữ lấy đi tính mạng những người ấy.

Bao nhiêu năm qua đi, cô không còn tin rằng con người vẫn còn giữ được tấm lòng ngay chính, trong tâm cô nổi hận thù lại càng thêm thù hận. Vậy mà hôm nay cô thật không ngờ lại gặp được một bậc nhân đức, người đã không coi cô là quỷ dữ, mà ngược lại, còn khen ngợi rằng “dung mạo của cô rất hiền từ, giống hệt như Bồ Tát”. Câu nói ấy mang theo sức mạnh của thiện niệm, xoá tan đi mọi nỗi thù hận trong lòng quỷ nữ. Trong nháy mắt, cô hóa thân thành một

vầng ánh sáng rực rỡ, hoà tan vào thung lũng đêm trăng.

Ngày hôm sau, khi thầy điều khắc đến ngôi chùa bên kia ngọn núi, ai nấy đều kinh ngạc bởi ông đã có thể sống sót mà trở về. Cũng từ đó về sau, không ai còn nhìn thấy nữ quỷ hung ác trong truyền thuyết nữa.

Tâm tồn giữ thiện niệm sẽ cảm hoá đất trời...

Thiết nghĩ, nếu có thể mở rộng cánh cửa mà tiếp nhận người khác, thì bất cứ ai cũng sẽ cảm nhận được thành ý của chúng ta. Chỉ cần trong lòng luôn tồn giữ thiện niệm, yêu thương người khác như chính bản thân mình, thì ngay đến cả nữ quỷ cũng cảm động mà rơi lệ, hướng chỉ là con người chúng ta giữa đời thường.

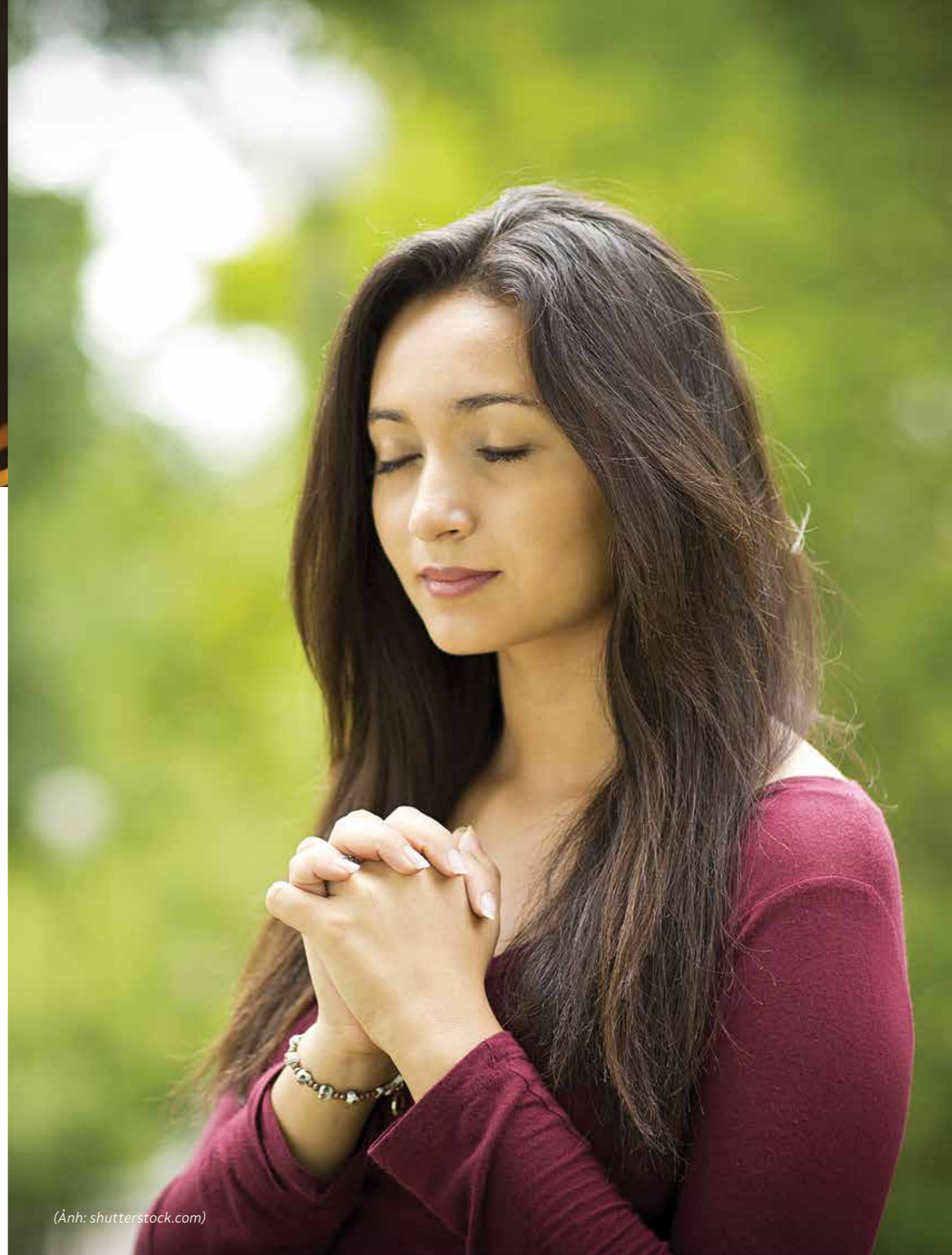
Trong xã hội rối ren này, rất nhiều người đều mang tâm lý đề phòng người khác, ôm giữ thành kiến mà nhìn nhận và đánh giá mọi người. Nhưng đó lại là nguyên nhân khiến quan hệ giữa người với người

dẫn trở nên lạnh nhạt, cư xử giữa người với người dần chuyển sang phòng bị, đấu tranh, bầu không khí cũng từ đó mà căng thẳng giống như gươm tuốt vỏ, như nỏ giương dây...

Nếu mỗi chúng ta có thể làm được giống như vị thầy điều khắc trong truyện ngắn trên đây, lấy “tấm lòng Bồ Tát” mà đối đãi với mọi người và sự việc xung quanh, thì thiện tâm của chúng ta sẽ cảm hoá cả đất trời...

Đúng vậy, khi chúng ta mở rộng cánh cửa tâm hồn, bầu không gian của chúng ta sẽ tràn ngập ánh nắng mặt trời và những làn gió mát. Tiếp nhận người khác, đối đãi với người khác giống như với bản thân mình, cũng chính là bạn đang dang rộng đôi tay, để mối quan hệ giữa bạn và tôi trở nên ấm áp tường hòa, và để cả thế giới nằm trọn trong vòng tay nhân ái của mỗi chúng ta...

THIỆN SINH

(Ảnh: shutterstock.com)

CÔNG TRÙM THIÊN HẠ, VÌ SAO TRẦN HƯNG ĐẠO QUYẾT KHÔNG CƯỚP NGÔI VUA TRẦN?

(Ảnh: endlessvideo.com)

Sự thịnh vượng của vương triều nhà Trần trong suốt thế kỷ 13 với 3 lần đại phá quân Mông Nguyên dường như không thể tách khỏi vai trò quan trọng bậc nhất của Quốc công tiết chế Trần Hưng Đạo. Văn võ thao lược toàn tài, anh hùng nghĩa khí ngút trời, Hưng Đạo vương Trần Quốc Tuấn chính là trụ cột gánh đỡ non sông Đại Việt trong những giờ phút hiểm nguy, sinh tử nhất. Nếu không có chí khí uy chấn của ông, rất có thể con dân Đại Việt sớm đã phải cải theo phong tục Mông Cổ dưới gót sắt chinh phạt của trăm vạn quân Nguyên vậy.

Buông bỏ hận thù mới là trang tuấn kiệt

Cơ nghiệp của nhà Trần khởi lên được là nhờ một tay thái sư Trần Thủ Độ. Ông dàn xếp cuộc hôn nhân giữa Trần Cảnh và Lý Chiêu Hoàng. Rồi cũng chính tay ông ép Chiêu Hoàng nhường ngai vàng cho Trần Cảnh (sau này đăng cơ là Trần Thái Tông). Bởi Trần Thái Tông ở ngôi 11 năm mà vẫn chưa có con nối dõi, thái sư Trần Thủ Độ tiếp tục dàn xếp một cuộc hôn nhân khác. Ông ép Trần Liễu (anh ruột Trần Thái Tông) phải nhường lại vợ là Thuận Thiên công chúa cho vua Trần Thái Tông. Khi ấy, Thuận Thiên công chúa đã mang thai được 3 tháng.

Anh Sinh vương Trần Liễu (chính là cha của Trần Quốc Tuấn) một lúc mất đi cả vợ lẫn con, đùng đùng nổi trận lôi đình, Đại Việt Sử Ký toàn thư, chép lại việc này như sau: “Đình Dậu, năm thứ 6 (1237)... Lấy công chúa Thuận Thiên Lý thị, vợ của anh là Hoài Vương Liễu, lập làm hoàng hậu Thuận Thiên, giáng Chiêu Thánh làm công chúa. Bấy giờ Chiêu Thánh không có con, mà Thuận Thiên thì có mang Quốc Khang ba tháng. Trần Thủ Độ và công chúa Thiên Cúc mật mưu với vua là nên mạo nhận lấy để nhờ về sau, cho nên có mệnh ấy. Do đó Liễu họp quân ra sông Cái làm loạn”. (Đại Việt Sử Ký toàn thư, quyển V, kỷ nhà Trần).

Tuy nhiên, cuộc nổi loạn của Trần Liễu bất thành. Tự nhận thấy sức lực không đủ, thân cô thế cô, Liễu tự nguyện đầu hàng. Theo Đại Việt Sử Ký toàn thư chép, được hai tuần khởi sự, Liễu tự biết thế cô,

Ba lần phá quân Nguyên, một đời trung trinh, son sắt, Hưng Đạo đại vương Trần Quốc Tuấn là một nhân cách lớn, chiếu rọi hào quang nghìn năm trong sử Việt. Dù lập được chiến công phi thường nhưng sự trung thành của ông khiến tất cả phải thán phục.

ngâm đi thuyền độc mộc giả làm người đánh cá đến chỗ vua Trần Thái Tông xin hàng. Hai anh em gặp gỡ, mừng mừng tủi tủi mà ôm nhau khóc. Trần Thủ Độ tiến tới đòi giết Trần Liễu. Vua phải giấu anh trai ở trong thuyền, lấy mình che đỡ, xin Thủ Độ tha mạng cho Trần Liễu.

Dù vậy, Trần Liễu vẫn mang trong lòng mối thù sâu nặng. Trước khi lâm chung, ông gọi Trần Quốc Tuấn đến giường căn dặn: “Con không vì cha lấy được thiên hạ, thì cha chết dưới tuổi vàng cũng không nhắm mắt được”. Chiều lòng cha, Quốc Tuấn gật đầu nhưng trong bụng vẫn không cho đó là điều nên làm.

Quốc Tuấn vốn từ nhỏ đã có tư chất thông minh hơn người, đọc rộng hiểu nhiều, tài kiêm văn võ. Khi mới sinh, một thầy tướng số nhìn Quốc Tuấn và đoán: “Đứa trẻ này lớn lên sau này ắt sẽ trở thành anh hùng, có thể giúp đời cứu nước”. Lớn lên, trong lòng Quốc Tuấn quả thực không có chí phục thù, rửa hận như di ngôn của cha. Là hoàng thân, ông luôn được gần gũi với vua Trần, có thể nói là muốn xuống tay hạ thủ khi nào cũng được. Nhưng vốn thấu tỏ lẽ cương thường, đạo vua tôi

nên ông lúc nào cũng cung kính nghe mệnh. Ông phò tá qua mấy đời vua Trần đều giữ một khoảng cách phân định vua tôi rõ ràng như thế. Có lần, đi dạo cùng Trần Nhân Tông, ông cầm một cây gậy bịt sắt nhọn. Thấy các cận thần cứ đưa mắt nhìn vào chiếc gậy có ý đề phòng, Quốc Tuấn bèn bê gậy đôi chiếc gậy đi túc khắc để xóa mối hiểm nghi.

Sau này, khi vận nước lung lay, quân Mông Cổ phạm vào bờ cõi, đe dọa nuốt chửng vương triều Trần non trẻ, Trần Quốc Tuấn trở thành rường cột nước nhà. Ông lại đem việc cha căn dặn trước lúc lâm chung bàn với các gia thần là Dã Tượng, Yết Kiêu để thử lòng họ. Hai tướng vốn được Quốc Tuấn thu nhận từ thuở hàn vi, đã theo ông chinh chiến nhiều năm, nói: “Làm kể ấy tuy được phú quý một thời nhưng để lại tiếng xấu ngàn năm. Nay Đại Vương há chẳng đủ phú và quý hay sao? Chúng tôi thể xin chết già làm gia nô, chứ không muốn làm quan mà không có trung hiếu, chỉ xin lấy người làm thịt dê là Duyệt làm thầy mà thôi” (Đại Việt Sử Ký toàn thư, quyển VI, kỷ nhà Trần).

Quốc Tuấn nghe lời gan ruột của các tướng, trong lòng cảm phục vô cùng, nước mắt tuôn rơi, khen ngợi Yết Kiêu, Dã Tượng mãi không thôi.

Một lần khác, ông lại đem chuyện ấy ra hỏi con mình là Quốc Tăng. Quốc Tăng đồng ý nói: “Tống Thái Tổ vốn là một ông lão làm ruộng, đã thừa cơ dấy vận nên có được thiên hạ”, ý muốn khuyên cha nên thừa cơ cướp lại ngai vàng. Quốc Tuấn nghe xong nổi giận đùng đùng, rút gươm kể tội: “Tên loạn thần là từ

Trần Hưng Đạo có khí phách của chủ tướng ba quân
(Ảnh: baohouse.net)

đứa con bất hiếu mà ra”, đoạn toan giết Quốc Tuấn. Người nhà khóc lóc mãi, xin chịu tội thay, Quốc Tuấn mới tha. Nhưng ông vẫn chưa nguôi giận, dặn đi dặn lại người nhà: “Sau khi ta chết, hãy nắp quan tài đã rồi mới cho Quốc Tuấn vào viếng”.

Lấy thiện đãi người, tấm lòng bao dung như biển cả

Khi vó ngựa Mông Cổ đã phạm vào bờ cõi, việc quan trọng nhất chính là đoàn kết lòng người, chung sức đánh giặc. Là Quốc Công tiết chế, Trần Quốc Tuấn đã làm được những điều khó tưởng tượng nhất để thu phục nhân tâm.

Chiêu Minh vương Trần Quang Khải là con của Thái Tông hoàng đế Trần Cảnh. Xét về ngành thứ, ông là em họ của Trần Quốc Tuấn. Tuy nhiên, vì hiềm khích từ đời cha (vụ Trần Cảnh lấy vợ của Trần Liễu) nên hai anh em cũng dè chừng, ít quan hệ đi lại với nhau.

Dù vậy, Quốc Tuấn vẫn ứng xử hết sức công bằng, chưa từng dùng phép công để trả thù riêng. Ông đối xử với Quang Khải cũng như với mọi văn thần, võ tướng khác. Cũng giống Quốc Tuấn, Quang Khải vốn là người có học thức, hiểu biết, tài kiêm văn võ. Ông thường được theo hầu cùng xe với Thánh Tông (tức Trần Hoảng, con

vua Thái Tông Trần Cảnh) đi trấn áp giặc cỏ ở miền núi.

Đại Việt Sử Ký toàn thư chép: “Trước kia, Thánh Tông thân đi đánh giặc, Quang Khải theo hầu, ghé tể tướng bỏ không, vừa lúc có sứ phương Bắc đến. Thái Tông gọi Hưng Đạo Vương Quốc Tuấn tới bảo: “Thượng tướng đi theo hầu vắng, trăm định lấy khanh làm Tư đồ để tiếp sứ phương Bắc”. Quốc Tuấn trả lời: “Việc tiếp sứ giả, thần không dám từ chối, còn như phong thần làm Tư đồ thì thần không dám vâng chiếu. Huống chi Quan gia đi đánh giặc xa, Quang Khải theo hầu mà bệ hạ lại tự ý phong chức, thì tình nghĩa trên dưới, e có chỗ chưa ổn, sẽ không làm vui lòng Quan gia và Quang Khải. Đợi khi xa giá trở về, sẽ xin vâng mệnh cũng chưa muộn”.

Xem thế đủ biết Quốc Tuấn hoàn toàn không muốn tăng thêm lòng nghi kỵ, hiềm khích giữa đôi bên. Với vị thế là anh, ông chấp nhận nhường nhịn.

Một lần khác, Quốc Tuấn từ Vạn Kiếp (thuộc Hải Dương ngày nay) tới thăm. Quang Khải xuống thuyền yếm ẩm, chuyện trò suốt cả ngày. Vốn biết Quang Khải rất sợ tắm, Quốc Tuấn mới đùa: “Minh mảy cáu bẩn, xin tắm giùm”. Thế là Quốc Tuấn cởi áo Quang Khải

ra, tắm cho ông bằng nước thơm, vừa tắm vừa nói: “Hôm nay mới được tắm cho Thượng tướng”. Quang Khải vừa bất ngờ, vừa cảm phục cũng đáp lại: “Hôm nay cũng được Quốc công tắm rửa cho”. Từ đó, hai người xoá bỏ mọi nghi kỵ, thường đi lại thân thiết với nhau, tình như thủ túc.

Gương sáng soi kim cổ

Nếu người Trung Hoa thường nhắc về một Gia Cát Khổng Minh trung trinh tiết liệt một đời, “cúc cung tận tụy, đến chết mới thôi”, một lòng phò tá nhà Thục Hán thì người Việt cũng có lý do để tự hào với Hưng Đạo đại vương Trần Quốc Tuấn cả đời thờ 3 đời vua Trần. Ông chính là biểu tượng của trung nghĩa, là người đặt định ra nội hàm của chữ “Trung” trong cổ sử Việt Nam.

Với quyền lực của một Quốc công, nắm trong tay binh quyền cả nước, Trần Quốc Tuấn thực sự chỉ cần hô một tiếng thì chính biến lúc nào cũng có thể xảy ra. Nhưng ông không chọn con đường bất trung, bất nghĩa ấy, dù đó có là lời trăng trối của cha ruột trước lúc ra đi. Trần Hưng Đạo phò tá 3 đời vua Trần (Thái Tông, Thánh Tông và Nhân Tông) không một phút sơ suất. Dù lập đại công nhưng Quốc

Tranh triều Nguyễn vẽ Trần Hưng Đạo (Ảnh: nhantaidatviet.org)

Tuấn không vì thế mà trở nên kiêu ngạo, trái lại càng khiêm nhường, thủ tiết vững hơn.

Vua Trần phong Quốc Tuấn là Thượng Quốc công, có quyền được phong tước cho bất kỳ ai từ hầu trở xuống mà không cần phải xin chiếu chỉ, ngay cả tước hầu

cũng là phong trước tâu sau. Dù thế, cả đời ông chưa từng phong tước cho bất kỳ ai, kể cả con cháu thân tộc.

Người ta vẫn thường truyền tụng nhau một câu: “Quân tử báo thù 10 năm chưa muộn”. Nhưng đó chỉ là một thứ quan điểm cứng nhắc,

quá tuyệt đối. Với Trần Hưng Đạo, quân tử chính là bỏ thù riêng, lo việc nước, cứu nước, an dân, giúp vua chống cường địch, trị thiên hạ.

Quốc Tuấn tài kiêm văn võ, khí phách trù non sông, được nhân dân xưng tụng là “Đức Thánh Trần”. Không có nhiều nhân vật trong sử Việt nhận được vinh dự ấy. Trong “Dụ chư tì tướng hịch văn”, thường quen gọi là “Hịch tướng sĩ”, Trần Hưng Đạo đã viết những lời gan ruột nhất, thể hiện chí khí, bản lĩnh cũng như lòng tận trung với quốc gia, với hoàng triều:

“Ta thường tới bữa quên ăn, nửa đêm vỗ gối, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa, chỉ giận chưa thể xả thịt, lột da, ăn gan, uống máu quân thù, dẫu cho trăm thân ta phơi ngoài nội cỏ, nghìn thân ta bọc trong da ngựa, cũng nguyện xin làm”.

Những nhân vật lịch sử cuối cùng đã hoàn thành vai diễn của mình, tấm màn sân khấu lịch sử khép lại nhưng dư âm của nó hãy còn vang mãi nghìn thu. Lớp bụi thời gian dù có cuốn lấp nhưng những gương mặt cũ, chiến công cũ vẫn lưu danh hậu thế. Văn hoá của một dân tộc, bản lĩnh của một dân tộc thể hiện chính ở những anh hùng hào kiệt ấy. Hưng Đạo đại vương Trần Quốc Tuấn để lại cho hậu thế “Bình thư yếu lược”, là tâm huyết cả một đời chinh chiến trận mạc của mình. Nhưng đó chưa phải là điều đáng quý nhất. Di sản lớn nhất của ông chính là tấm lòng trung nghĩa, tận tụy báo quốc, là khí phách bất phàm của một bậc chính nhân quân tử.

HỮU BẰNG

NTK CHƯƠNG ĐẶNG:

‘MỌI GIÁ TRỊ ĐỀU CÓ THỂ THAY ĐỔI VỚI THỜI GIAN, NHƯNG SỰ TỬ TẾ THÌ KHÔNG’

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

(Nguồn: Nhân vật cung cấp)

Thông tin về nhân vật phỏng vấn: Chương Đặng, người sáng lập và cổ đông của chuỗi cà phê Kujuz, sáng lập và cổ đông nhà hàng Ru phở bar, chủ thương hiệu áo dài Kujean by Chuong Dang, tham gia dạy học, TV talk show, và kênh youtube Food and love.

Chủ chuỗi nhà hàng, cà phê danh tiếng ở Sài Gòn, Chương Đặng được biết đến như một doanh nhân thành đạt. Nhưng một nửa số khách hàng lại yêu mến anh hơn cả trong vai trò là nhà thiết kế, bởi những chiếc áo dài đầy nữ tính, thanh nhã và tiện dụng. Kết nối tất cả những ý tưởng kinh doanh bằng tâm hồn của một nghệ sĩ và suy tư về những giá trị nhân văn mà anh tin rằng sẽ bất biến, Chương Đặng biến cuộc đời mình thành nguồn cảm hứng sống cho những điều đẹp để ẩn chứa trong tâm hồn mỗi người.

PV: Những chiếc áo dài của anh có gì đó mộc mạc, vẻ sang trọng cũng ẩn trong sự kín đáo và giản dị. Nó khiến tôi nghĩ về những người phụ nữ Sài Gòn xưa, anh có thể chia sẻ về cảm hứng của anh khi thiết kế những chiếc áo dài đó?

Thật tình thì tôi cũng không làm gì nhiều với những thiết kế áo dài. Chỉ là những thay đổi về chi tiết, chất liệu, hay công năng... nhưng vẫn là những phom dáng áo từ thời bà tôi, mẹ tôi vẫn hay mặc.

Bà ngoại tôi là người trọng hình thức, khi bà mất trong tủ áo của bà có đến mấy chục chiếc áo các thể loại, giấy và khăn choàng cũng nhiều... Bà đã gieo vào lòng tôi những rung động đầu tiên của sự tươm tất, và tính tình phóng khoáng. Khi bà đi nhà thờ, đi đám cưới bà đều khiến người khác thấy bà mặc thật đẹp, đầm thắm và dễ gần.

Nhưng mẹ tôi thì ngược lại, bà ít khi mặc áo dài. Một vài dịp

hiếm hoi trong những buổi lễ lớn bà sẽ mặc chiếc áo dài lập thể yêu thích của bà và của cả gia đình. Mẹ tôi là người dạy tôi về sự phù hợp; bà không muốn có sự khiên cưỡng nào. Cho nên khi bà mặc chiếc áo dài vào, thì hết thấy mọi thành viên trong gia đình đều biết chắc chắn rằng: Lễ hội đã thực sự hiện diện trong mái ấm của chúng tôi.

Sau này, khi có điều kiện tiếp xúc với văn hóa phương Tây, tôi lại muốn những thiết kế áo dài có chút hơi hướng của một đời sống văn minh, thời trang và quý phái. Rất hợp với phụ nữ xứ mình.

PV: Phụ nữ là nguồn cảm hứng của bất kì nhà thiết kế nào khi thiết kế áo dài. Mỗi nhà thiết kế cảm nhận về người phụ nữ theo cách của riêng họ và làm ra những sản phẩm thể hiện điều đó. Người phụ nữ trong nguồn cảm hứng của anh như thế nào? Và anh nghĩ gì về vai trò của họ?

Tôi luôn bị ám ảnh về sự nhẫn chịu của phụ nữ. Bên trong vóc dáng nhỏ bé, dịu dàng luôn chứa đựng sức mạnh và sự dẻo dai không ngờ. Nhưng dù có thế nào thì họ vẫn mong manh như giọt sương sớm... nên dễ khiến nam giới mũi lòng và ở cấp độ cao nhất, chính sự mong manh nơi phụ nữ lại đánh thức nam tính nơi đàn ông. Tôi thấy phụ nữ thật mạnh mẽ, vì họ biết cách đóng khung khả năng phi thường của mình trong sự khiêm nhu, lặng lẽ.

PV: Vậ theo anh tại sao ngày nay phụ nữ trở nên mạnh mẽ và bình đẳng với nam giới về mọi mặt? Chẳng phải họ đang chứng tỏ giá trị của mình sao?

Thú thật, tôi không tin vào sự bình đẳng. Nếu có thì thế giới này đáng chán biết bao. Phụ nữ càng mạnh, càng hiểu giá trị của mình càng thích dùng nữ tính và sự mềm mại

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

1

1. “Tôi luôn muốn nhắc nhở mọi người rằng bên cạnh áo dài tôn vẻ đẹp của phụ nữ Việt Nam, thì từ đất và nước này... nhiều sản vật phong phú và ngon lành cần được trân quý nếu chúng ta chịu khó đầu tư cho sáng tạo, kiên tâm với sự tử tế, và không bị ý tưởng làm giàu lấn át tất cả...”

2. “Tôi lại muốn những thiết kế áo dài có chút hơi hướng của một đời sống văn minh, thời trang và quý phái”

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

2

duyên dáng như một giá trị cốt lõi mang tính đặc trưng. Đàn ông và đàn bà được thiết kế khác nhau, và mang những sứ mệnh liên quan đến những đặc tính về sức khỏe, vóc dáng, tính cách và tâm lý đặc trưng. Mọi sự chứng tỏ đều vô nghĩa.

Tôi khuyến khích phụ nữ trở nên độc lập, sử dụng tối đa khả năng của họ để xây dựng giá trị tự thân. Và tôi cũng khuyên nam giới nên làm vậy. Tức là, mỗi chúng ta cần phải trở nên văn minh và bình đẳng, chứ không ai cần phải “vùng lên” làm gì cả.

PV: Vì sao lại là áo dài mà không phải là các trang phục khác?

Vì áo dài thật quá đổi mong manh!

PV: Áo dài của anh khiến tôi có cảm giác rằng anh nghĩ đến một mẫu người phụ nữ cụ thể cho một chiếc áo mà anh thiết kế. Những chiếc áo ở đó có vẻ gì đó thật lạ. Lặng lẽ, kín đáo, và giản dị, như chờ đợi người phụ nữ là chủ nhân của nó. Và những tà áo dài thanh nhã, mộc mạc ấy trở nên đẹp và sống động không ngờ khi mặc vào người một cô gái phù hợp. Sự hài hòa và hoàn hảo đến độ không biết tà áo làm cô ấy đẹp hay cô ấy làm chiếc áo trở nên đẹp lạ lùng nữa?

(Ảnh: Nhân vật cung cấp)

Tôi thấy phía sau mỗi nỗ lực để tìm kiếm sự đồng cảm là những người cùng cảnh ngộ. Áo dài chọn tôi, và phụ nữ tìm đến tôi như tìm đến một người bạn. Thay vì cố gắng thuyết phục họ về sản phẩm, tôi lại ngồi nghe những câu chuyện đôi khi rất riêng tư của họ. Phụ nữ luôn muốn mình đẹp dù mỗi cá nhân đều có thể có những khiếm khuyết khác nhau. Như có người phẫu thuật ung thư vú, hay vết sẹo bên cánh tay, cơ thể thiếu gọn gàng sau khi thực hiện bốn phận làm mẹ... Tôi lắng nghe họ và khi tôi làm chiếc áo với những khuôn rập được chỉnh sửa nhiều lần vì những ý tứ thiết thân với cơ thể của phụ nữ, nên đa phần khi họ mặc chiếc áo vào là có ngay cái cảm giác chiếc áo được may đo cho riêng họ.

PV: Dường như sự bao dung với những khiếm khuyết của chính mình khiến anh thấu hiểu và bao dung với những khiếm khuyết của người khác. Phải chăng điều ấy khiến anh trở thành một người

chính mình. Nhưng tôi nghĩ khi có thể vượt qua được mặc cảm cá nhân đó thì mình mới có thể có được sự tự tin và tỏa ra vẻ đẹp từ bên trong. Sự khuyết tật về thân thể đối với tôi không phải là điều gì quan trọng, hãy giữ sao cho tâm hồn mình không bị khuyết tật thì tốt hơn. Những người cảm phục, ngưỡng mộ, và yêu thương tôi mà tôi biết đa phần vì tôi là một người chịu khó, vui tính và lạc quan. Tôi nói điều này với tất cả sự khiêm tốn: “Nước chảy chỗ trũng”; không ai muốn tìm đến sự muộn phiền, đau khổ hay thất vọng. Bạn không thể nhân danh sự khiếm khuyết, sự thiệt thòi, sự kém may mắn, phái tính hay quốc tịch của mình để bào chữa cho việc mình xứng đáng là người nhận lấy, chứ không phải cho đi. Bạn chỉ trở nên hấp dẫn khi bạn có thể cho đi, chứ không nên là ngược lại. Mỗi quan hệ nào cũng đòi hỏi hai chiều. Nếu tôi được yêu mến, thì vì tôi là người đáng

khuyết tật thành đạt, hạnh phúc, đầy năng lượng sống và tình yêu với cuộc đời? Mọi người hay nhắc đến anh với sự cảm phục, ngưỡng mộ và nhiều yêu thương.

Tôi nghĩ mỗi người đều khiếm khuyết theo một cách khác nhau, nghĩa là thấy mình có gì đó thua kém những người khác hoặc thua kém so với kì vọng của

mến; và đã trọn vẹn phần đóng góp của mình cho mối quan hệ ấy; nếu tôi không chăm chút mà mặc nhiên cho rằng tôi xứng đáng được như thế. Tôi e là tình cảm ấy sẽ chẳng đi đến đâu!

PV: Bất hạnh trong cuộc đời có ảnh hưởng đến nhân sinh quan và cách sống của anh?

Có! Vì nó giúp tôi hiểu ra rằng: Điều đáng sợ nhất không phải là sự bi đát của tình cảnh; mà việc bạn để cho ai đó tự kết luận về cuộc đời của bạn. Như thế là bất công và vô tâm với chính mình.

PV: Tiệm Áo dài trong hẻm, may bằng vải cotton, linen, hoặc thun – những chất liệu không phải là sang trọng như người ta vẫn hình dung về áo dài; quán cà phê trên những con đường vắng người, thậm chí có một quán không có người phục vụ, nhà hàng Việt Nam với những thiết kế thức ăn độc đáo... có điểm gì chung trong những ý tưởng kinh doanh đó? Và phải hiểu rằng anh đa tài hay là người ham làm giàu với rất nhiều ý tưởng kinh doanh?

Điểm chung là một phong cách sống. Có một thời gian, chúng ta hay tự ti về sản phẩm Việt. Tôi luôn muốn nhắc nhở mọi người rằng bên cạnh áo dài tôn vẻ đẹp của phụ nữ Việt Nam, thì từ đất và nước này... nhiều sản vật phong phú và ngon lành cần được trân quý nếu chúng ta chịu khó đầu tư cho sáng tạo, kiên tâm với sự tử tế, và không bị ý tưởng làm giàu lấn át tất cả. Việt Nam có nhiều gạo ngon, cà phê xịn, trà hạng nhất, cacao đặc biệt, tiêu

3

3. “Mỗi đứa trẻ là một thế giới riêng đầy màu sắc. Tôi ước mong được phép thâm nhập vào thế giới ấy để hiểu hơn về các em...” (Ảnh: Nhân vật cung cấp)

4

4. “Sức mạnh lớn nhất của con người trong thời đại này là lòng bao dung...” (Ảnh: Nhân vật cung cấp)

xanh chất lượng... và còn nhiều món ngon khác mà người Việt cứ quên không thưởng thức cho đúng điệu.

PV: Nghĩa là phong cách sống của anh là kinh doanh bằng sự tử tế và không bị ý tưởng làm giàu lấn át? Chẳng phải lợi nhuận chính là động lực lớn nhất trong kinh doanh? Ngày nay nếu nói kinh doanh không phải vì để làm giàu thì có vẻ thật khó tin. Và nếu không phải vì làm giàu thì là vì điều gì vậy?

Tôi nghĩ lợi nhuận chính đáng phản ánh sự tử tế của một doanh nghiệp. Mỗi ngày, mỗi thành viên trong một doanh nghiệp đều phải đấu tranh với nhiều cám dỗ để giữ mình là người tử tế. Việc cân đối mọi yếu tố để phát triển sự thịnh vượng chung, từ cá nhân đến cộng đồng là lý do cốt yếu cho sự tồn tại của một doanh nghiệp – ít nhất thì với riêng tôi là vậy.

PV: Anh còn có nghề dạy học? Anh thường dạy trẻ em điều gì/hay theo cách nào?

Vâng, chủ yếu là các workshop tôi làm với các em nhỏ; như một hình thức lắng nghe hoặc cùng làm một việc gì đó. Mỗi đứa trẻ là một thế giới riêng đầy màu sắc. Tôi ước mong được phép

thâm nhập vào thế giới ấy để hiểu hơn về các em, và cùng với phụ huynh tìm cách nhân rộng những điều hay ho thú vị hay sự tử tế nơi các em.

PV: Kinh doanh dựa trên tử tế, dạy học để giáo dục sự tử tế cho trẻ em. Đường như sự tử tế là triết lý sống của anh? Tại sao nó lại ám ảnh anh nhiều đến thế?

Vì tôi thấy rằng mọi giá trị đều có thể thay đổi với thời gian, nhưng sự tử tế thì không. Tôi bị ám ảnh, vì tôi thấy nó là chân lý để thực hiện, là giáo trình có thể áp dụng với mọi lứa tuổi, mọi môi trường. Tôi biết rằng tôi có thể sai, thầy cô hay cha mẹ tôi có thể sai, chính phủ và máy laptop của tôi cũng có thể sai... nhưng sự tử tế thì không bao giờ!

PV: Anh từng nói: “Sức mạnh lớn nhất của con người trong thời đại này là lòng bao dung.” Lòng bao dung liệu còn có chỗ trong một xã hội đang tha hóa với tốc độ khủng khiếp này?

Chính vì vậy nó càng trở thành sức mạnh!

PV: Bài học lớn nhất trong cuộc đời anh?

Là sự tha thứ. Vì cuộc đời ai cũng có những lầm lỡ, và ai

cũng cần được có cơ hội để trở nên tốt hơn chính họ của ngày hôm qua. Nếu con người sống bao dung thì mọi thứ chắc chắn sẽ tốt đẹp. Còn ngược lại thì con người chắc chắn sẽ đi đến diệt vong. Sự diệt vong lớn nhất trong tâm hồn của một con người là mảnh đất khô cằn, không có chỗ cho niềm tin và hạnh phúc. Việc tồn tại như thế còn khốn đốn hơn cả cái chết.

PV: Cuốn sách anh thích nhất?

Suối nguồn.

PV: Vì cái tôi cá nhân đầy kiêu hãnh của Howard? hay vì mối tình đẹp một cách hoàn hảo với Dominique?

Vì phía sau bất kì cái đẹp gần như hoàn hảo bên ngoài nào cũng tiềm ẩn sự dối trá, và tận cùng của cái xấu, ví như một tính cách bị xem thường, hay sự yếu đuối tự tư... đều ẩn chứa hy vọng lấp lánh một cái đẹp trong một dạng thức khác.

PV: Cuối cùng, anh quan niệm thế nào là hạnh phúc?

Đó là điều tôi không biết nhiều nhất, đôi khi tôi cảm thấy dường như tôi đang hạnh phúc và tôi đắm chìm vào đấy rồi!

LAM THƯ THỰC HIỆN

(Ảnh: Đại Kỳ Nguyên)

HUYỀN THOẠI VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ 15 TUỔI CHÌM NỔ CHỐN LẦU XANH, 27 TUỔI THÀNH ĐỆ NHẤT PHU NHÂN

(Ảnh: hay.tv)

Từ một cô gái đến bước đường cùng, chìm nổi trong chốn phong trần, về sau trở thành đệ nhất phu nhân Argentina, bà chỉ sống đến 33 tuổi nhưng lại viết nên một trang sử huyền thoại.

Tháng ngày chìm nổi

Bà chính là Eva Perón, còn được biết đến với cái tên Evita, có một xuất thân nghèo khổ. Toàn bộ tuổi thơ của bà bị bao phủ trong màn đêm đen kịt.

Mẹ của Evita là người phụ nữ Argentina truyền thống, sống bằng nghề may vá, lại yêu say đắm một chủ trang trại đã có gia đình, còn sinh cho ông ấy 5 người con. Bà những tưởng người đàn ông từng nói lên những lời thề son sắt này sẽ chăm lo cho mẹ con bà cả đời, không ngờ trong một lần cãi vã, người đàn ông nhẫn tâm này đã bỏ nhà ra đi ngay khi Evita còn trong tã lót, và từ đó không bao giờ quay lại nữa.

Vì để nuôi sống mấy đứa con, mẹ bà đã ngày đêm làm việc cật lực. **“Trong hồi ức tuổi thơ của tôi, tiếng máy may hầu như chưa bao giờ dứt quãng”**, Evita từng hồi tưởng lại.

Nghèo khổ, túng quẫn trong thời gian dài, 5 chị em Evita bị suy dinh dưỡng trầm trọng. Evita gầy còm, yếu ớt, bị người ta đặt cho biệt danh là “cô bé còi”.

Không có được tình thương và sự che chở của người cha, bà cùng với anh chị em thường phải chịu sự chế giễu của những bạn bè cùng trang lứa, bị miệt thị là “đồ con hoang”... Dù vậy, mẹ của bà vẫn yêu say đắm người đàn ông đó, thậm chí khi hay tin ông ấy mất, còn dẫn theo các con đến viếng tang.

Không ngờ, khi đến nơi, mấy mẹ con bị người ta đuổi thẳng mặt, ngay đến nhìn mặt người quá cố lần cuối cũng không có tư cách. Ngay lúc đó, Evita đã thề rằng: **“Tôi sẽ trở thành một người khiến tất**

(Ảnh: pinterest.com)

Vẻ đẹp sắc sảo của Eva Pe

cả phải nhìn bằng con mắt khác”.

Những người có mặt lúc đó, gồm cả mẹ bà đều cho rằng đây chỉ là lời nói bông bột, ngây thơ nhất thời của một đứa trẻ, một đứa con riêng không có gia thế, làm sao nó có thể trở thành “nhân vật lớn” được đây?

Hiện thực dù sao cũng không giống như trong chuyện cổ tích, dù cho bạn có được dung mạo trời ban thì cũng không có ai bằng lòng giúp bạn vô điều kiện. Trong làng quê hẻo lánh cách biệt này, người duy nhất mà cô có thể dựa dẫm chỉ có bản thân mình mà thôi.

Năm Evita 15 tuổi, ca sĩ Agustín Magaldi đến quê bà biểu diễn. Gặp người đàn ông này, Evita dường như đã thấy được niềm hy vọng của cuộc đời mình. Suốt 15 năm qua, Evita đã chịu đủ mọi miệt thị khinh miệt, cô khao khát mong được nhìn thấy thế giới bên ngoài, càng muốn có được quyền bình đẳng: **“Dù phải trả bất cứ giá nào, tôi cũng muốn rời khỏi nơi này”.**

Người đàn ông đó cũng đồng ý dẫn cô đến thủ đô, nhưng ra điều kiện rằng Evita phải bằng lòng dâng hiến thân xác của mình.

Evita ngây thơ, hồn nhiên của tuổi

15 đã chấp thuận điều kiện đó để bản thân mình có được chỗ dựa dẫm từ người đàn ông đáng tuổi cha mình, mong sao từ đây có thể thay đổi vận mệnh. Nhưng chính điều này lại bắt đầu cơn ác mộng của cô. Chẳng bao lâu, Magaldi đã không còn hứng thú với cô nữa, ông ấy đã ruồng bỏ Evita để đi tìm kiếm thú vui khác.

Ở nơi đô thị phồn hoa đất đỏ, không có lấy một người thân thích, bản thân bị lừa, trong lúc tuyệt vọng lại không có bất cứ kỹ năng sinh tồn nào. Vì để sống sót, Evita đành phải bán nhan sắc và thân thể của mình để kiếm kế mưu sinh. Cô thường xuyên lui tới các nhà hát, quán bar. Những thương nhân, sĩ quan, đạo diễn... chỉ cần bỏ tiền là đều mua được nhan sắc thanh xuân của cô.

Bước ngoặt cuộc đời

Evita cứ như vậy đã chìm đắm trong vòng xoáy phồn hoa. Nếu không gặp được Juan Perón, có thể cô sẽ giống như biết bao kỹ nữ khác: “Một mai xuân tận hồng nhan già, hoa tàn người khuất chẳng ai hay”. Cuộc gặp gỡ giữa hai người họ hết như được vận mệnh an bài. Trong một buổi tiệc, Thượng tá Juan Perón đàm luận hùng hồn trong phòng khách, mạnh mẽ lên án môi trường chính trị hiện thời, khoảng cách chênh lệch giàu nghèo lan rộng, thái độ hờ hững của những người giàu mà bất nhân, phê phán mạnh mẽ thói tham lam vô độ của họ.

Những tân khách có mặt ở hội trường chỉ trả lời một cách khách sáo “vâng, vâng, vâng” để ứng phó. Mọi người đều không chút động lòng, chỉ có Evita ở đằng xa để tâm đến. Chỉ có bà, người đã sa

(Ảnh: portret-maslom.ru)

ngã đắm chìm trong phóng túng, đối truy một cách không tự biết bỗng nhiên nước mắt chảy ướt cả khuôn mặt.

Bà tin rằng đây mới chính là người đàn ông thực sự của đời mình. Đó là người đó có thể cứu vớt dân nghèo khổ của Argentina. Lau khô nước mắt, đè nén tâm tình kích động, bà từng bước từng bước đi về phía Thượng tá, nở nụ cười chân thành.

Bà nói với Thượng tá Perón rằng: **“Cảm ơn sự có mặt của ngài”**. Hai người vốn là người của hai thế giới khác nhau, cứ như vậy bởi tâm ý tương đồng mà đến với nhau, bắt đầu tình yêu công khai.

Tin này vừa mới truyền ra, ngay lập tức đã dấy lên một làn sóng lớn trong xã hội thượng lưu ở Argentina. Một kỹ nữ, một người đàn bà phóng đảng không biết liêm sỉ, làm sao có thể bước chân vào xã hội thượng lưu được?

Dưới quan niệm bảo thủ thời bấy giờ, sự kết hợp của hai người họ, chẳng khác chi một đòn nặng của xã hội tầng thấp đánh vào tầng lớp quý tộc. Evita mới đầu cảm thấy e ngại, cô sợ Perón sẽ chê bai mình bởi những lỗi lầm mưu sinh ngày trước.

Những lúc ở một mình cùng Perón, bà thường chủ động kể hết cho ông nghe về toàn bộ những gì mà bà đã trải qua từ lúc nhỏ cho đến khi trưởng thành.

Nào ngờ Perón căn bản không chút quan tâm, nghe bà kể xong, ông đưa tay vuốt nhẹ mái tóc của bà, nói rằng: “Em lúc trẻ đã phải chịu nhiều đau khổ như vậy, đó vốn không phải là lỗi của em. Anh sẽ giúp em quên đi mọi đau khổ trước đây”.

Ông đã nắm tay đưa bà đến khắp

(Ảnh: pinterest.com)

Nhan sắc Eva Peron thời trẻ

các buổi tiệc tùng và gặp mặt. Tuy cũng là ăn mặc gọn gàng, hào nhoáng sang trọng, nhưng so với những phụ nữ quý tộc sống trong nhung lụa thì Evita quả là khác xa.

Bà thường tới thăm nơi ở của dân nghèo, tham gia nhiều hoạt động từ thiện, thân thiết bắt tay trò chuyện với người nghèo và lắng nghe những câu chuyện cuộc đời họ.

Bởi đã thật sự trải qua đủ mọi bất hạnh trong đời, bà muốn thay đổi tất cả những điều này. Tất cả mọi người đều bị người phụ nữ dịu dàng này chinh phục. Thân ở địa vị cao sang nhưng cử chỉ của bà lại vô cùng nhã nhặn. Bà thật sự từ đáy lòng mình, quan tâm đến nỗi khổ của người dân nghèo.

Dân chúng Argentina, ai ai cũng biết đến danh tiếng của hai vợ chồng Perón. Nhưng thành công của đôi “nhân tình chính trị” ngọt ngào này lại chọc giận phe phản đối trong nước.

Tình hình trong nước vô cùng rối ren, bạo lực và cải cách không ngừng diễn ra. Perón bị nhà cầm quyền tống vào ngục giam. Evita trong lúc khẩn cấp ấy vẫn không hề

hoang mang, bà đã dùng hết vốn liếng đi khắp nơi tranh cử, kêu gọi sự ủng hộ của người dân.

Bà nói: **“Bởi tôi cũng đã từng giống như mọi người, vậy nên tôi hiểu được nỗi khổ của mọi người!”**.

“Nỗi khổ của mọi người, bản thân tôi đã từng nếm trải qua. Nghèo khó của mọi người, bản thân tôi cũng đã từng trải qua. Perón đã từng cứu vớt tôi, và sẽ cứu vớt mọi người.”

Perón sẽ ủng hộ những người nghèo, yêu thương những người nghèo, nếu không phải như vậy, sao ông ấy lại yêu thương tôi như vậy?”.

Diễn thuyết của bà đã cảm hóa được vô số người dân nghèo đang trong cảnh thất nghiệp và tràn đầy oán hận. Hơn 300 nghìn người dân xuống đường phố, lớn tiếng hô lên: **“Hãy trả lại tự do cho Perón, hãy trả lại tự do cho Perón”**. Trong khoảng thời gian 5 ngày, nhà cầm quyền không chịu đựng nổi áp lực to lớn ấy, đành phải thả Perón từ trong tù ra.

Việc làm đầu tiên sau khi Perón ra tù chính là ôm thật chặt người vợ của mình, và lập tức chính thức cầu hôn bà. Lúc đầu ông kinh ngạc và ấn tượng bởi vẻ đẹp và dũng khí của Evita, cuối cùng lại bị tấm lòng chân thành và cứng rắn của bà chinh phục.

Một di sản tinh thần đáng ngưỡng mộ

Thoáng chốc đã sang năm thứ hai, Perón đắc cử trở thành Tổng thống, Evita nghiêm nhiên đã trở thành đệ nhất phu nhân, khi đó bà chỉ mới 27 tuổi.

Từ một đứa con riêng của người đàn bà may vá chịu đủ mọi lời giễu cợt, đến vũ nữ lâm vào bước đường chìm nổi trong chốn phong trần,

(Ảnh: soycarmin.com)

Điều khiến Evita sống mãi trong lòng người Argentina chính là những giá trị nhân văn sâu sắc mà một đời bà theo đuổi

rồi trở thành đệ nhất phu nhân Argentina, sau 20 năm bà đã thực hiện được lời thề ngày trẻ mà mọi người cho là bông bột nhảm nhí.

Sau khi kết hôn không bao lâu, Evita tự cảm thấy bản thân phải hoàn thành những trách nhiệm trọng đại của mình, không dám trễ nại phút nào. Bà vừa mưu cầu phúc lợi cho người dân nghèo, trẻ nhỏ cùng người già, vừa bôn ba theo đuổi quyền bình đẳng cho phụ nữ. Bà còn thành lập hội ngân sách “đệ nhất phu nhân” và trung tâm cứu trợ những người nghèo khổ, đã giúp đỡ vô số những người dân nghèo khổ.

Có một lần, chỉ trong thời gian 48 giờ đồng hồ, bà đã liên tục lên bục diễn thuyết 7 lần. Bác sĩ cố gắng khuyên bà hãy chú ý nghỉ ngơi, bà lại tự hào trả lời rằng: **“Tôi nguyện hiến dâng sinh mệnh của mình cho những người nghèo khổ”**.

Tuy nhiên ông trời đã không có cho bà quá nhiều thời gian, ngày 9/1/1949, Evita đã ngất xỉu ngay trong lúc đang cất băng khánh thành. Bác sĩ chẩn đoán bà bị ung thư cổ tử cung, cũng tương đương với việc bà đã bị tuyên án tử hình.

Trên giường bệnh, bà vẫn kiên trì làm việc. Dưới sự cố gắng của Evita, tất cả phụ nữ Argentina đều được quyền bỏ phiếu bầu cử. Bà ngày càng mệt mỏi đến cực điểm, chỉ có thể dựa vào cái giá làm từ khung kim loại giữ cho thân thể thẳng bằng.

8h 25 phút tối ngày 26/7/1949, bà gọi Perón đến bên cạnh, nói khẽ với ông rằng: **“Cả một đời này của em, chỉ những lúc ốm đau mới chảy nước mắt, ‘cô bé còi’ không gắng gượng thêm được nữa, em phải đi rồi!”**. Năm đó, bà mới 33 tuổi.

Ngay trong đêm đó, truyền hình Argentina nghẹn ngào tuyên bố với người dân cả nước: **“Linh hồn của đất nước chúng ta, người lãnh đạo tinh thần của dân tộc chúng ta đã qua đời rồi”**.

Hôm diễn ra tang lễ, hơn 700 nghìn người dân cả nước đã đến thủ đô đưa tiễn bông hồng vĩnh hằng của lòng họ, có người khóc ngất ngay nơi hiện trường, có người ra sức chen lên phía trước chỉ để trao nụ hôn lên quan tài của bà.

33 tuổi, cuộc đời của Evita đã kết thúc, nhưng huyền thoại về bà vẫn sẽ luôn sống mãi. Trước đêm kỷ niệm tròn 60 năm ngày mất của bà,

tờ tiền giấy kỷ niệm mệnh giá 100 đồng của Argentina đã được phát hành, chân dung in trên mặt của tờ tiền chính là Evita. Bà cũng là người phụ nữ đầu tiên xuất hiện trên tờ tiền giấy của Argentina:

“Sở dĩ chúng ta lựa chọn phu nhân của Tổng thống Juan Perón, không phải bởi vì bà ấy là bậc thánh nhân, cũng không phải bởi bà ấy chưa từng phạm phải sai lầm, mà bởi bà ấy là một người khiêm nhường và bác ái.

Một người phụ nữ mưu cầu hạnh phúc cho dân chúng tầng thấp, dù cho bà ấy đã từng sa ngã, nhưng bà ấy vẫn là một thiên thần”.

Hoa hồng dù có rục rờ hơn nữa, cũng sẽ có ngày khô héo, nhưng điều khiến Evita sống mãi trong lòng người Argentina chính là những giá trị nhân văn sâu sắc mà một đời bà theo đuổi. Cho đến nay, “Evita” vẫn là cái tên được đông đảo người dân Argentina ưa chuộng nhất khi đặt tên cho con gái của mình.

THIÊN LONG SOẠN

(Ảnh: shutterstock.com)

ĐÀN ÔNG PHỤ NỮ 50 LÀ KHUNG TRỜI BÌNH YÊN, LÀ BẾN TÀU LẶNG LẼ...

Đời người dài ngắn cũng chỉ có trăm năm. Trên hành trình ấy, 20 tuổi là sống với thanh xuân, 30 tuổi là sống cùng sự nghiệp, 40 tuổi thì sống bằng trí tuệ, còn 50 tuổi mới thực sự là cuộc sống đích thực của mỗi người.

Đàn ông tuổi 50...

Đối với nam giới, bước vào tuổi 50 là bước vào độ tuổi có phong thái trọn vẹn nhất. Thấu hiểu và sâu lắng, chín chắn lại điềm nhiên, trên nét mặt của họ thường mang nét ung dung, khoáng đạt, thể hiện sự trưởng thành sau khi đã vượt qua

trăm điều cay đắng của đời người. Chỗ đứng của người đàn ông là sự nghiệp. Nếu công việc có thể thử thách năng lực, thể nghiệm sự tài hoa, tôn vinh giá trị của bản thân, và khiến họ phải một mình gánh vác mọi trọng trách, vậy thì công việc ấy chính là nơi họ gửi gắm trọn vẹn tinh thần, là toàn bộ vốn

liếng và là một phần trong cuộc đời của họ.

Mức độ coi trọng gia đình của nam giới phụ thuộc vào mức độ sâu đậm của tình cảm mà họ dành cho người phụ nữ bên cạnh mình. Lúc này, người đàn ông đã không còn đứng núi này trông núi nọ, không còn đờn côi lẻ bóng, cũng

(Ảnh: sstarionbank.com)

Đàn ông 50 tuổi sẽ học được cách yêu thương người phụ nữ của đời mình, trở thành hình mẫu lý tưởng trong lòng mỗi người vợ...

không còn có cảm giác trôi nổi bất định nữa.

Bởi đã có gia đình, lại có sự nghiệp, nên tâm tư của họ cũng thực tế và ấm áp hơn. Nhờ có động lực của tình yêu thương, người đàn ông dù có khổ hơn cũng không còn cảm thấy khổ nữa, dù có mệt hơn cũng không còn cảm thấy mệt mỗi chút nào. Họ đều cam tâm tình nguyện, chỉ cần người thân được hạnh phúc thì mọi cố gắng cũng đều là xứng đáng.

Đàn ông 50 tuổi chín chắn và điềm tĩnh hơn những người 30 tuổi, lại vui tính và thú vị hơn người ở độ tuổi 40. Những người đàn ông trong độ tuổi 50 có một đặc điểm chung, đó là thường hay nhớ lại chuyện xưa và không bao giờ thừa nhận thất bại.

Bởi vậy, khi bước sang ngưỡng tuổi ấy họ thường rất tự tin; khi công việc không như ý hay khi đối diện với những lời đã kích trong

cuộc sống, họ rất dễ cảm khái, xúc động. Lúc này, họ vừa chín chắn và kiên cường, lại vừa dịu dàng và chân thật. Bởi cũng giống như phụ nữ, không có người đàn ông nào là thập toàn thập mỹ. Vậy nên dẫu đôi lúc có tỏ ra yếu đuối một chút, mềm lòng một chút, thì họ vẫn luôn đáng được trân quý và tôn trọng.

Đàn ông 50 tuổi sẽ học được cách yêu thương người phụ nữ của đời mình, trở thành hình mẫu lý tưởng trong lòng mỗi người vợ. Trong con mắt của phụ nữ, họ giống như một khung trời bình yên, là cây cầu đá vững chắc và bình dị, là buổi sáng ban mai trong lành lại dịu nhẹ, là đêm tối thâm trầm mà sâu lắng, là một thế giới mà người phụ nữ có thể yên tâm bày tỏ tấm lòng mình.

Trong Hồng Lôu Mộng có câu nói rằng: “Xương thịt của con gái là nước kết thành, xương thịt của con

trai là bùn kết thành”. Chắc rằng có nước khác nhau cũng sẽ có bùn khác nhau, nhưng nước và bùn cùng hoà trộn mới có thể xây nên tòa cao ốc vững chãi của đời người!

Khi phụ nữ 50...

Chỉ khi bước vào tuổi 50, người phụ nữ mới biết cách “nắm chắc mà vẫn buông”, mới giữ được thái độ luôn hòa ái đúng mực, và mới có thể thấu hiểu nội tâm của người đàn ông bên cạnh mình.

Cái tuổi 50 ấy, không quá gần mà cũng chẳng xa xôi, không còn trẻ trung mà vẫn giữ được nét mặn mà, quả thật là độ tuổi viên mãn tròn đầy, là độ tuổi đẹp nhất của một người phụ nữ.

Khi người phụ nữ 50 tuổi mỉm cười, ở họ toát ra một phong thái thanh cao, vừa nữ tính thánh thiện, lại có nội tâm thật ôn hòa biết bao. Có thể bước tới ngày hôm nay, họ đã phải trải qua bao sóng gió và thử thách trong cuộc đời, đã có thể

bình thân trước “mệnh trời”, đã có thể nhẫn nại trước sóng gió, và đã có thể chấp nhận đắng cay mà yêu thương nhiều hơn...

Người phụ nữ 50 tuổi không còn cái nhí nhảnh bốc đồng như của thời son trẻ, cũng không sôi nổi nhiệt huyết như khi mới trưởng thành. Họ đã có thể im lặng, đã có thể điềm nhiên đối mặt với tất cả.

Lúc này, người đàn ông sẽ muốn được tĩnh tại để cảm nhận họ, muốn được bình thân để nắm tay bước cùng họ đến cuối con đường. Đó cũng là sức hấp dẫn của người phụ nữ khi đạt đến độ tinh tế trong tâm hồn, để giá trị nội tâm của họ trở thành điều đẹp đẽ nhất.

Chỉ khi bước vào tuổi 50, người phụ nữ mới thật sự hiểu thế nào là yêu, điều gì mới là đáng quý nhất trên đời, và đâu mới là giá trị chân chính mà họ cần theo đuổi. Năm tháng và sóng gió đã ban cho họ trí huệ và sự hiểu biết trọn vẹn, trao cho họ chiếc vòng nguyệt quế của cuộc đời, để người phụ nữ ngồi lên ngôi báu thật sự của mình, như khi có được cái uy nghi của bậc mẫu nghi thiên hạ vậy.

Người phụ nữ 50 tuổi giống như ngọn núi xanh, đoan trang và mẫu

mực; giống như dòng suối qua khe núi, dịu dàng tuôn chảy không ngừng; và giống như một pho sách quý, phong phú và đầy áp trí tuệ; cũng giống như bến tàu lặng lẽ, để người đàn ông có thể ngồi lại trong thanh thản.

Phụ nữ 50 tuổi không cần phải quá đẹp, mà chỉ cần có người yêu thương chân thành; không cần phải giàu sang, mà chỉ cần có thể sống được hạnh phúc; không cần phải mạnh mẽ, mà chỉ cần có thể toát lên đức hạnh thanh cao...

Có người ví von rằng:

Phụ nữ 50 tuổi là rượu ủ lâu năm, màu sắc giống như hổ phách, thơm nồng đậm đà nên chỉ có thể từ từ mà cảm nhận;

Phụ nữ 50 tuổi là quyển sách dày cộp, nặng trĩu chứa đầy buồn vui, nếu có thể tĩnh tâm mà đọc sẽ lĩnh hội được nhiều điều sâu sắc;

Phụ nữ 50 tuổi là bức tranh xưa cũ, qua những vết loang lổ mà thể hiện ra đẳng cấp, khiến người xem phải say sưa ngắm nhìn;

Phụ nữ 50 tuổi là lâu đài cổ kính, luôn đứng vững qua phong trần của tháng năm để rồi đắm mình trong ánh sáng rực rỡ của nắng chiều...

Phụ nữ 50 tuổi, nếu lấy thời gian để đo lường, thì họ đã có đầy đủ độ dài của năm tháng; còn lấy tích lũy cuộc sống để đo lường, thì họ đã có đầy đủ ý vị phong ba bão táp của cuộc đời.

Vậy mới nói: Phụ nữ 50 là rượu ủ lâu năm, là cuốn sách dày cộp, là bức tranh xưa cũ, hay là lâu đài cổ kính yên bình. Đã đi hết nửa đời người, bên trong họ vừa có cái nhẫn nại của thời gian, lại có vẻ đẹp được rèn luyện qua năm tháng, vừa có bền bỉ chịu đựng bao khổ nạn, lại có sự rực rỡ nhờ tôi rèn qua gió mưa.

Trong cái trăm năm của đời người, 50 tuổi có thể nói là một bước ngoặt của một mốc hành trình. Mong sao người phụ nữ ở vào tuổi 50 này có thể khiến cho cỏ non càng thêm xanh, lá vàng càng thêm óng ả, táo chín càng thêm đỏ thắm, bầu trời càng thêm trong ngần!

THIỆN SINH

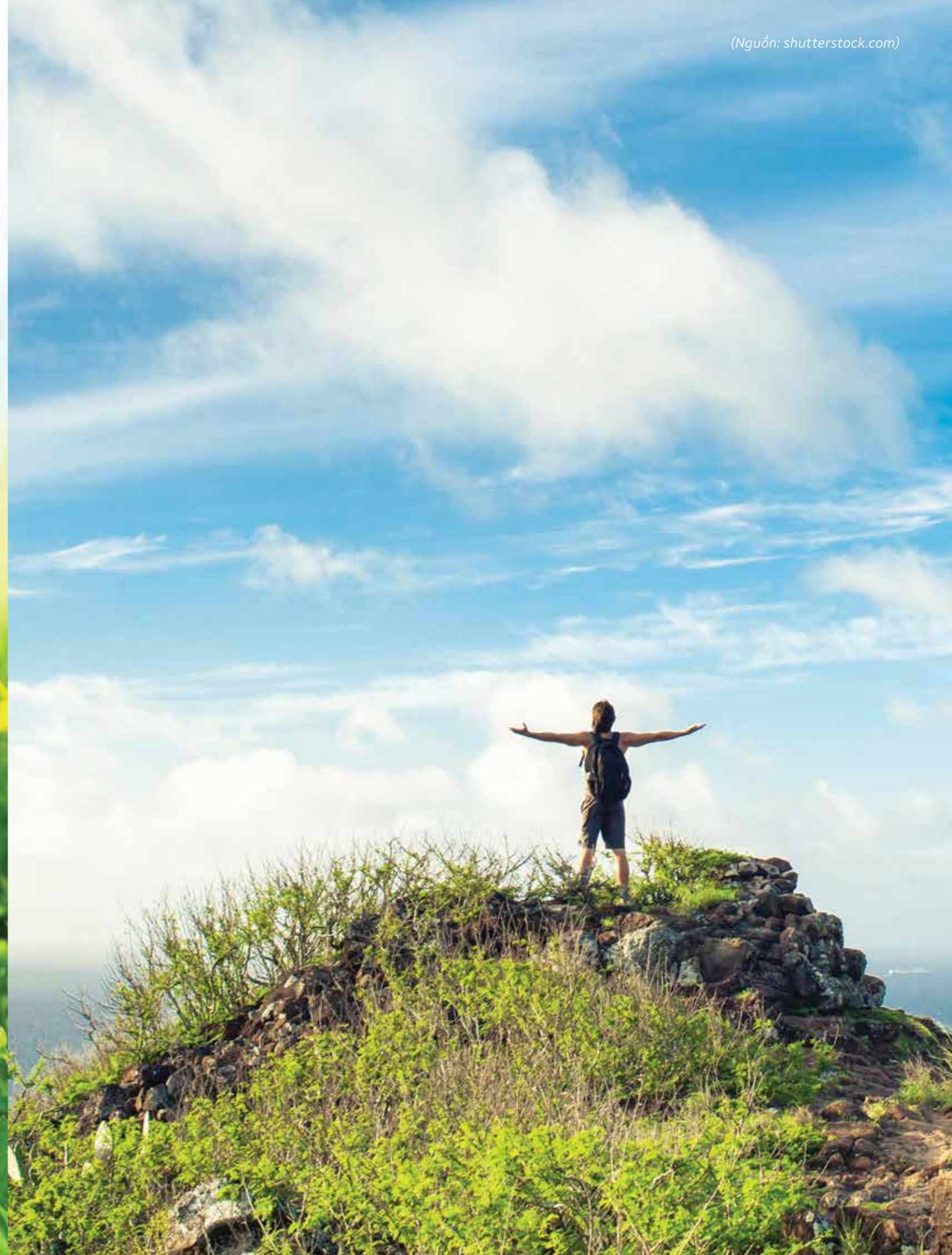
(Ảnh: internationalhornbillconference2017.com)

Chỉ khi bước vào tuổi 50, người phụ nữ mới biết cách “nắm chắc mà vẫn buông”

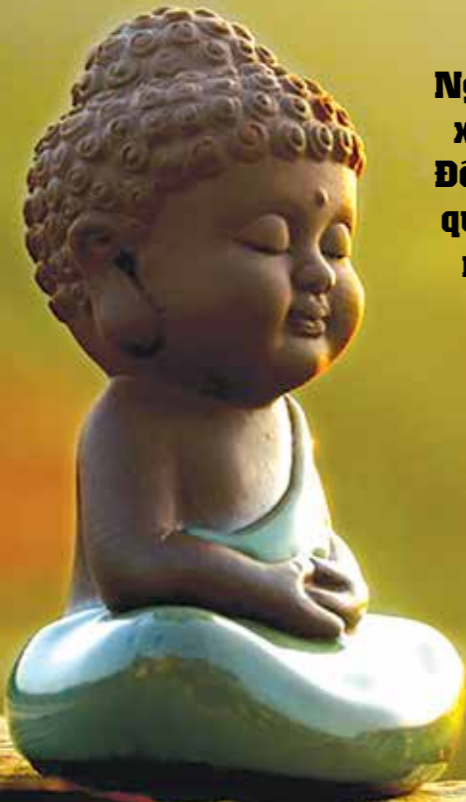
Cho tôi hỏi thăm đường về **Hạnh phúc**

*Giữa dòng người giăng giăng
Tôi hỏi thăm đường về Hạnh Phúc
Người ta chỉ tôi rằng
Có thể đi thẳng, đi xiên, đi tắt, đi vòng
Đến ngã bảy, ngã ba rẽ lối nào cũng được.
Có nghìn vết xe lằn nhưng đừng dẫm lên vết xe của
người đi trước,
Những vết xe kia cũng mới chỉ dò đường.*

*Người ta dặn thêm rằng
Đừng hỏi thăm nhiều, đừng ham bóng mát
Hãy cứ đi đến tận cùng khao khát
Sẽ thấy đâu là lối của mình.
Tất nhiên, có kẻ xin đường
Có kẻ thích chọc gậy vào bánh xe người khác,
Có kẻ còi to đòi vượt trước
Có kẻ không học luật bao giờ.
Tôi miết bàn chân cho chân cứng đá mềm
Rồi tự đan một chiếc sàng khôn mới
Giữa chín phương trời, giữa mười phương đất
Tôi lựa cho mình Tâm đạo. Rồi đi...*

BẠN CHỈ CẦN LƯƠNG THIỆN, TRỜI XANH SẼ TỰ CÓ AN BÀI

Ngày xưa, có một người đàn ông nổi tiếng khắp xa gần vì đã dành cả cuộc đời làm việc thiện. Đến khi ông trăm tuổi lâm chung, con cháu đều quỳ trước ông mà khóc thương rằng: “Ông sắp rời xa chúng con rồi, vào phút cuối cùng xin ông hãy để lại cho chúng con một vài lời...”

Ông lão trả lời: “Các con chỉ cần nhớ tới câu này: Mọi phúc lành đều không tách khỏi chữ Tâm”.

Đời người tựa như một ván cờ rất lớn, bạn ở đó tiến lui một hồi, có thể sẽ tích lũy được sức mạnh không ít. Cũng giống như lời nhà Phật, đó chính là:

Phúc báo về sau.

Những gì bạn đang gánh chịu bây giờ đều là do bạn đã khởi tâm động niệm mà thành. Những gì bạn có trong tương lai đều là do từng hành vi cử chỉ bây giờ tạo nên.

Phúc đức đến từ thiện lương

Walter Salles là đạo diễn phim nổi tiếng người Brazil. Trong một lần chuẩn bị cho bộ phim mới của mình, Walter đã tới vùng ngoại ô ở phía Tây thành phố. Và tại đây, khi đứng trên quảng trường trước nhà ga thì ông gặp một cậu bé đánh giày khoảng hơn 10 tuổi.

Cậu bé hỏi: “Thưa ông, ông có muốn đánh giày không ạ?”

Walter cúi đầu nhìn đôi giày da bóng loáng dưới chân mình rồi lắc đầu từ chối. Khi ông vừa quay người bước đi thì đột nhiên cậu bé gọi từ phía sau. Khuôn mặt

cậu bé đỏ ửng, ánh mắt nhìn ông như đang van nài: “Ông ơi, cả ngày hôm nay cháu chưa được ăn gì cả, ông có thể cho cháu mượn chút tiền không ạ? Từ ngày mai cháu sẽ đánh giày chăm chỉ hơn, đảm bảo là sau một tuần cháu sẽ trả lại tiền cho ông!”

Walter động lòng trắc ẩn, ông bèn lấy ra vài đồng xu đặt vào tay cậu bé. Cậu bé rít nói lời cảm ơn rồi chạy vụt đi.

Walter lắc đầu, những đứa trẻ sành sỏi sự đời như thế ông đã gặp nhiều rồi. Và rồi ông lại cuốn vào vòng xoáy bận rộn với bộ phim mới nên cũng quên luôn chuyện cậu bé mượn tiền.

Bẵng đi một thời gian, ông lại có dịp đi qua nhà ga ở ngoại ô phía Tây thành phố. Bỗng nhiên một bóng dáng gầy guộc và nhỏ bé vẫy gọi ông từ xa: “Ông ơi, ông đợi một chút ạ!”

Tới khi cậu bé mồ hôi nhễ nhại chạy đến đưa cho ông vài đồng xu thì Walter mới nhận ra đó là cậu bé đánh giày ngày nào.

Cậu bé thở hổn hển: “Ông ơi, cháu đợi ông ở đây lâu lắm rồi, hôm nay cuối cùng cháu cũng trả lại tiền cho ông!”

Walter cầm đồng xu ướt nhep mồ hôi, đột nhiên trong lòng ông trào lên một luồng hơi ấm áp. Ông đặt

các đồng xu vào tay cậu bé, cười và nói với cậu rằng: “Ngày mai cháu tới văn phòng công ty điện ảnh ở trung tâm thành phố tìm ông nhé, ông sẽ dành cho cháu một điều bất ngờ”.

Hôm sau, nhân viên công ty điện ảnh nói với Walter rằng trước cửa có một vài đứa trẻ mặc quần áo rách rưới đang đứng đợi. Cậu bé đánh giày nhìn thấy Walter bèn chạy đến và vui vẻ thưa rằng: “Thưa ông, các bạn ấy đều mồ côi lưu lạc giống như cháu, các bạn ấy cũng hy vọng có được niềm vui bất ngờ ạ!”

Walter không thể ngờ rằng một đứa bé vô gia cư nghèo khó lại lương thiện đến thế. Vì vậy ông đã quyết định chọn cậu bé đánh giày làm diễn viên chính trong bộ phim mới của mình. Ông đã giải thích lý do cậu được miễn thi tuyển như sau: “Vi sự lương thiện của mình, cháu không cần phải thi sát hạch!”

Thiện lương với người khác cũng là thiện đãi với chính mình

Một vị doanh nhân thường lặng lẽ gửi tiền ủng hộ các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn. Mặc dù vậy,

ông không bao giờ xuất hiện mà luôn nhờ người khác liên hệ giúp mình, bởi ông không muốn các em biết mình là ai.

Có người không hiểu hỏi nguyên do vì sao, ông đáp: “Một là để giữ gìn sự tôn nghiêm cho các em, để các em được giúp đỡ với lòng tự tôn. Hai là để các em không mang gánh nặng tư tưởng khi nghĩ tới việc báo đáp tôi thế nào”.

Người ấy vẫn không hiểu, lại hỏi rằng: “Thế anh mong cầu điều gì?” Ông nói: “Nếu chỉ để mong cầu thì có lẽ tôi đã không làm việc ấy. Những năm qua công ty tôi làm ăn khá thuận lợi, từ công ty nhỏ thành công ty lớn, từ công ty yếu thành công ty mạnh. Tôi luôn tự hỏi, phải chăng đó là ưu ái mà ông Trời dành cho mình? Bởi vậy, tôi làm chút việc tốt không phải vì muốn nổi danh, mà chỉ là để mình xứng đáng hơn”.

Kỳ thực, những gì bạn làm cho người khác cũng chính là làm cho bản thân mình. Cho yêu thương, bạn sẽ gạt hái yêu thương; trao hy vọng, bạn sẽ tăng thêm hy vọng. Vậy nên, nếu bạn muốn được yêu thương, thì trước tiên hãy yêu

thương người khác, nếu bạn muốn người khác đối xử tốt với mình, trước tiên hãy đối xử tốt với họ.

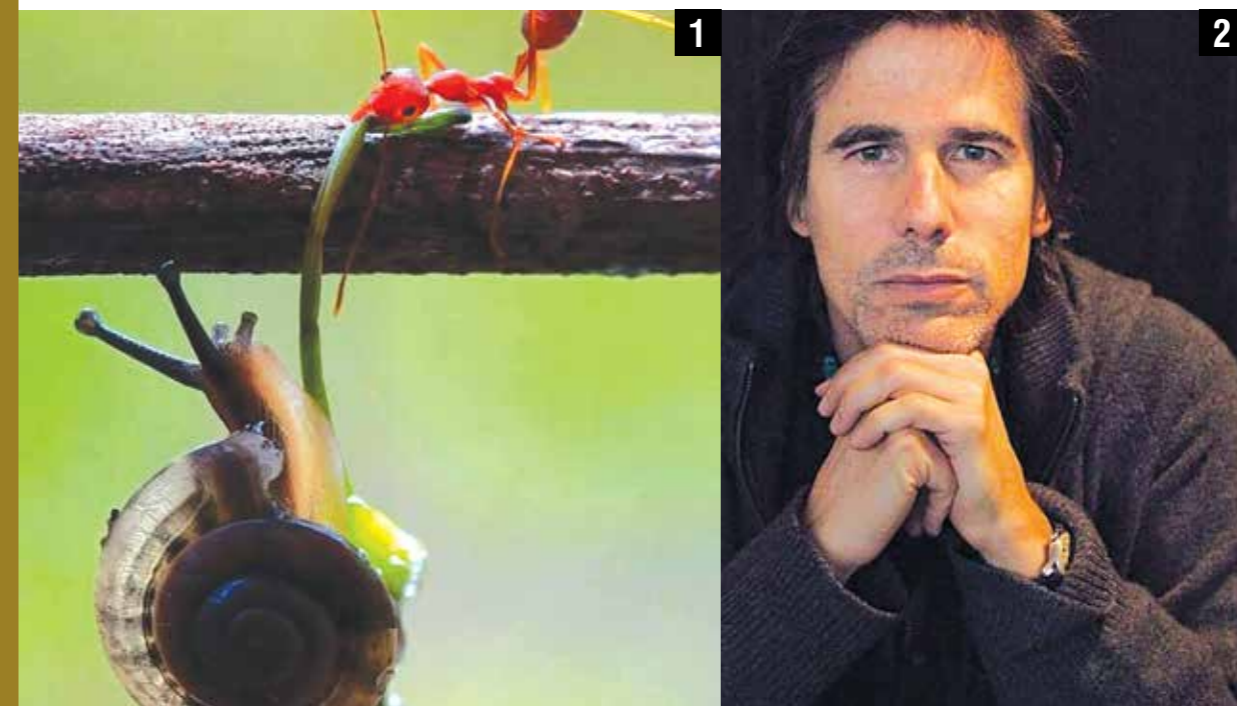
Sinh mệnh giống như một tiếng vọng, bạn dành lương thiện cho người khác, cuối cùng thiện lương lại quay trở về bên bạn. Dù bạn đối xử tốt với ai, thì nhìn xa hơn thực ra lại là tốt với chính mình. Khi bạn phát hiện thấy từng nhánh cây, ngọn cỏ, từng bông hoa đều đang mỉm cười với bạn; khi bạn phát hiện ra rằng mọi chuyện đều hanh thông thuận lợi; khi bạn phát hiện ra những người xung quanh ngày càng yêu mến bạn, thì đó chính là tiếng vọng lại của thiện lương.

Lục tổ Huệ Năng từng giảng: “Mọi phúc lành đều không tách khỏi chữ Tâm”.

Đúng vậy, trên mảnh đất trái tim nếu chúng ta sơm xuống những hạt giống lương thiện, thì sẽ có một ngày chúng kết trái đơm hoa.

Khi bạn trao đi thiện lương, có thể bạn sẽ không nhận được sự báo đáp ngay lập tức; nhưng nhất định vào một thời điểm khác, trong một hoàn cảnh khác, Trời xanh đã tự có an bài...

MINH NGUYỆT

1. Thiện với người khác chính là thiện với mình

2. Đạo diễn Walter Salles: Ảnh dẫn theo mediaoutlaw.com (Ảnh: hay.tv)

Câu chuyện về sự ra đời của bản Sonate Ánh Trăng là một câu chuyện có thể khiến người ta hiểu được trọn vẹn thế nào là “cảm hứng sáng tác” của một thiên tài âm nhạc, như lời bộc bạch bên trên của chính nhà soạn nhạc thiên tài Ludwig van Beethoven.

Cảm hứng sáng tác của một thiên tài...

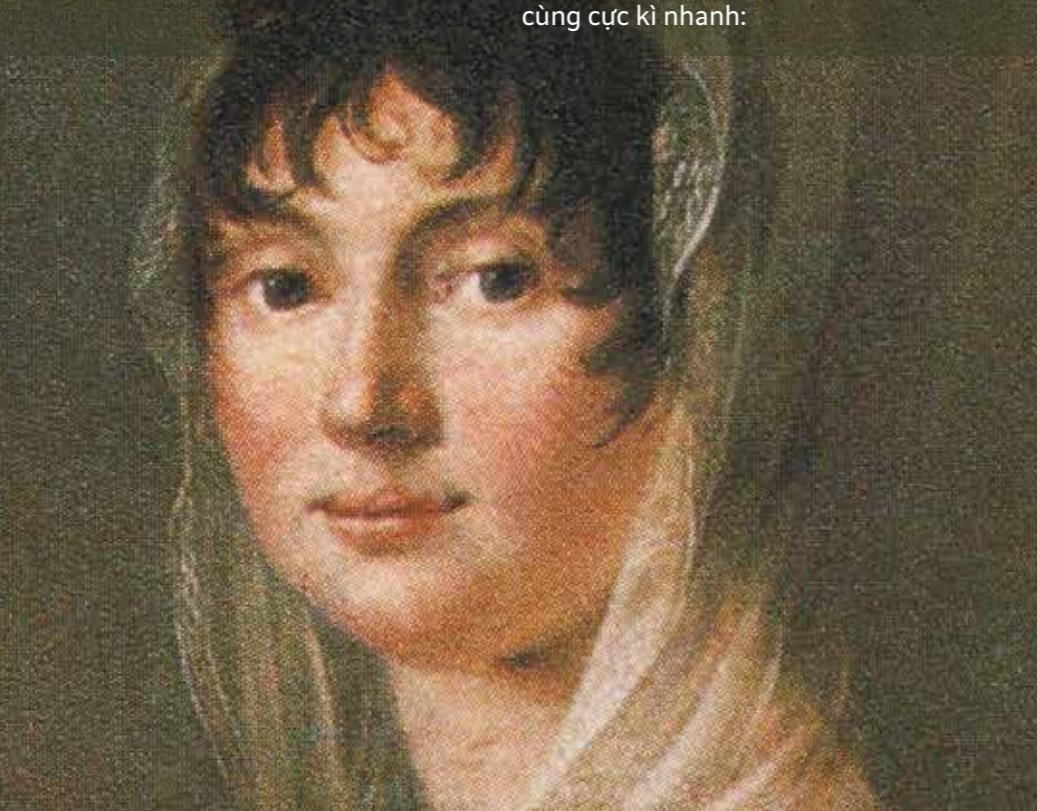
Đó là những cảm xúc bỗng tràn ngập trong tim, những điều thôi thúc bức bách muốn bật ra khỏi lồng ngực, không thể giữ lại thêm vì đã quá tràn đầy, để rồi cuối cùng bật ra, lưu lại hình hài trên những khuôn nhạc và phím đàn, để có thể kể lại, không cần lời ca, về cả một cuộc đời, để có thể kể lại về ánh trăng, về màn đêm, về sóng trên dòng sông, về những đôi tình nhân bên bờ sông, về những xúc cảm trong trái tim, và muôn vàn điều kỳ diệu khác nữa trong cuộc sống... Đó chính là điều kỳ diệu của âm nhạc cổ điển mà người ta vẫn hay gọi là âm nhạc “hàn lâm”.

Mới thoát đầu, nhiều người Việt nói rằng nhạc cổ điển Tây phương khó nghe, vì quá hàn lâm, quá dài, nhiều cao trào khi lớn khi nhỏ, khi êm đềm lúc lại “ầm ỹ”. Song, nếu các bạn hình dung cả một cuộc đời và một trái tim một con người, cũng có lúc ngọt ngào êm đềm, có lúc sóng gió dữ dội, có tuyệt đỉnh hạnh phúc nhưng cũng có tận cùng đắng cay, thì bạn sẽ hiểu được âm nhạc cổ điển tại sao dài thế, tại sao các cung bậc lại thay đổi nhiều đến thế...

Nếu như âm nhạc hiện đại đa phần chỉ mô tả được một vài cung bậc cảm xúc, lại còn cần lời hát để thể hiện ý tứ ra, thì âm nhạc cổ điển là cả một câu chuyện dài oanh liệt, một ngôn ngữ không cần đến lời, một sự trau chuốt đầy công phu và mỹ lệ...

(Ảnh: rebrn.com)

Bản sonata viết cho đàn dương cầm số 14 op. 27 No. 2 ở cung Đô thăng thứ của nhà soạn nhạc thiên tài Ludwig van Beethoven cũng được gọi là bản Sonate Ánh trăng (tiếng Anh: Moonlight sonate, tiếng Đức: Mondscheinsonate). Beethoven đã đặt tên cho nó là Sonata quasi una Fantasia, ý nghĩa là một bản sonata gần như là ngẫu hứng...

Chương 1: Adagio sostenuto (cung Đô thăng thứ): Nhẹ nhàng, tình cảm

Chương 2: Allegretto (cung Rê giáng trưởng): Vui tươi

Chương 3: Presto agitato (cung Đô thăng thứ): Nồng nhiệt, mạnh mẽ như bão tố.

Chỉ với 3 chương nhưng âm nhạc của sonate Ánh Trăng đã diễn tả được hết những chuyển biến mãnh liệt trong các cung bậc tình cảm của con người. Bản sonate này là một trong những bản sonate của Beethoven được nhiều người yêu thích nhất qua tất cả các thời đại, và câu chuyện về sự ra đời của tác phẩm cũng đẹp tựa như một huyền thoại...

Bản sonate có phần cuối cùng (chương 3) đặc biệt ít thấy ở các bản sonate khác, và rất khó sáng tác, và đây cũng là một bản sonate có kiểu nhịp độ và định thể không chính thống (vào thời điểm bấy giờ các bản sonate thường bắt đầu với tiết điệu nhanh). Nhưng bản Sonate Ánh Trăng lại bắt đầu với thể Adagio, phần giữa với Allegretto, phần cuối cùng cực kì nhanh:

Ludwig van Beethoven viết bản sonate này trong một bối cảnh đầy lãng mạn và cảm xúc.

Nàng thơ của Beethoven...

Vào năm ấy, năm 1801 là lúc Beethoven đang sống ở Vienna – thủ đô nước Áo – kinh đô âm nhạc của thế giới khi ấy. Bên cạnh việc sáng tác, để có thể trang trải cho những khó khăn trong cuộc sống của mình ông còn phải đi dạy nhạc cho con gái các nhà quý tộc. Một trong những học trò của Beethoven là nữ bá tước Giulietta Guicciardi – một cô gái quý tộc xinh đẹp 17 tuổi, Beethoven đã đem lòng yêu cô gái này ngay từ lần gặp đầu tiên, Giulietta dường như cũng biết

được tình cảm của Beethoven dành cho mình nhưng nàng chỉ im lặng, điều ấy khiến Beethoven càng thêm hi vọng.

Vào một tối sau buổi học, dưới vòm hoa rất đẹp của nhà Giulietta, Beethoven đã ngỏ lời với người mình yêu nhưng ông thực sự thất vọng và đau khổ khi bị từ chối. Không về nhà, ông đi một mình trên đường phố thành Vienna một cách vô định, lúc này ông chẳng để ý gì đến thế giới xung quanh nữa, và cũng chẳng biết mình đang đi đâu.

Tới cuộc gặp gỡ xúc động đầy bất ngờ...

Đã rất khuya, lúc này Beethoven đang đứng cô đơn một mình trên chiếc cầu bắc qua dòng sông Danube xinh đẹp, hiền hòa (Vẻ đẹp của dòng sông Danube sau này tạo cảm hứng cho Johann Strauss sáng tác bản Valse nổi tiếng Sông Danube xanh – The blue Danube). Gió và nước sông Danube lấp lánh ánh vàng làm Beethoven chợt thoát khỏi dòng suy nghĩ và nhận ra đêm nay là một đêm trăng rất sáng.

Cả thành Vienna cổ kính đang chìm sâu vào giấc ngủ, tĩnh lặng dưới ánh trăng dịu dàng huyền ảo. Bất chợt ông nghe thấy đâu đó tiếng đàn Piano vang lên thánh thót nhưng buồn bã, xa vắng. Đi theo âm thanh của cây đàn Beethoven cuối cùng cũng đến được một ngôi nhà trong khu lao động nghèo, trong nhà chỉ có một người cha đang ngồi nghe con gái mình chơi dương cầm.

(Ảnh: ask.fm)

Người cha của cô gái nói với Beethoven rằng con gái mình đã không được nhìn thấy ánh mặt trời ngay từ khi mới sinh ra, suốt đời cô chỉ có một ước mơ duy nhất là được ngắm nhìn ánh trăng trên dòng sông Danube...

Người cha đau khổ nói rằng có lẽ chẳng bao giờ ông có thể đem đến cho con niềm hạnh phúc giản dị ấy. Beethoven cảm thấy rất ngạc nhiên khi thấy cô gái vẫn chơi được dương cầm và xúc động trước tình cảm của người cha dành cho con gái và số phận không may mắn của người thiếu nữ.

Ông ngồi vào cây dương cầm và bắt đầu chơi...

... Và những nốt nhạc cứ ào ạt dâng lên theo cảm xúc mãnh liệt của nhà soạn nhạc thiên tài, lúc nhẹ nhàng hiền dịu như ánh trăng, lúc lại mạnh mẽ mẽ mang như sóng Danube – những nốt nhạc và ánh trăng như hòa quyện vào với nhau

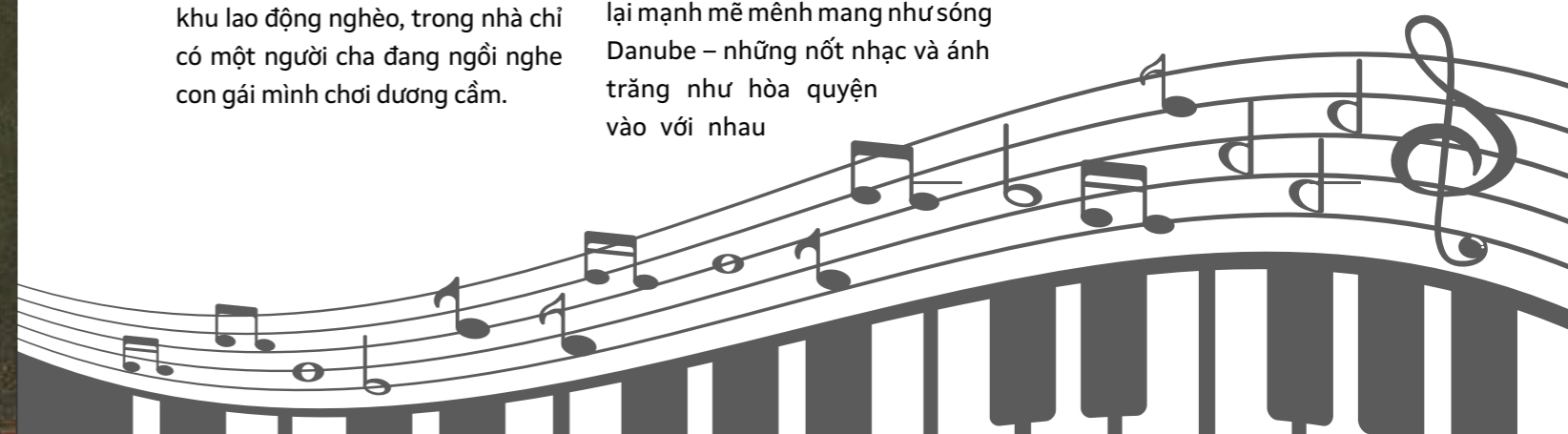
dường như đang đưa con người ta đến một thế giới cổ tích huyền ảo – ở nơi ấy, không còn những lo toan thường nhật của cuộc sống lao động nghèo khó vất vả, không còn những bất công, đau khổ – mà là một thế giới của tình yêu, lòng nhân ái, sự cao thượng – một thế giới thuần thiện thuần mỹ, thuần chính và cao thượng, mà từ thuở hồng hoang cho đến bây giờ, con người vẫn không ngừng khao khát vươn tới.

Bản nhạc đã kết thúc mà trên gương mặt của người thiếu nữ vốn thường ngày lúc nào cũng u uất một nỗi buồn khó tả thì giờ đây đang rạng rỡ lên bởi nụ cười hạnh phúc, hai cha con họ cũng đã biết người ngồi bên cạnh mình chính là Beethoven – một trong những nhà soạn nhạc vĩ đại nhất của mọi thời đại.

Bản sonate Ánh Trăng bắt hủ ra đời từ ấy, sau này Beethoven đã viết lời đề tặng bản sonate này cho nữ bá tước Giulietta Guicciardi để kỷ niệm mỗi tình đầu của mình.

Sau khi Beethoven mất vài năm, thì nhà phê bình âm nhạc Ludwig Rellstab đặt cho cái tên phổ biến như bây giờ, ông đã so sánh bài hát với ánh trăng lan tỏa trên mặt hồ Lucerne.

HÀ PHƯƠNG LINH

(Ảnh: pinterest.com)

Đặt ở một góc trang trọng trong nhà thờ thánh Peter Basillical (Vatican-Roma) Pietà (tên Việt thường gọi: Tượng Đức Mẹ sầu bi) là một kiệt tác điêu khắc của nhân loại. Kết tinh của tài năng phi thường, nỗi thốn thức và sự đồng cảm đạt tới mức thần thánh trong niềm tin vào Thần. Và Thần tích đã triển hiện...

Kiệt tác thế giới:

VÌ SAO PIETA CỦA MICHELANGELO VĨNH VIỄN ĐI VÀO LỊCH SỬ NGHỆ THUẬT ĐỈNH CAO CỦA NHÂN LOẠI?

Từ xa xưa, chủ đề "Pietà" luôn là chủ đề thu hút đông đảo các nghệ sỹ tài hoa trong lĩnh vực hội họa và điêu khắc, đã có không ít phiên bản với những kích thước và vật liệu khác nhau như: "Pietà" tượng gỗ của Vesperbild Schwaben, tranh "Pietà" của họa sỹ Luis de Morales, tượng gỗ "Pietà" của Gregorio Fernandez....

Vì tác phẩm quá đẹp ư? Quả thực Pietà của Michelangelo có một vẻ đẹp sống

động trong từng chi tiết, và vô cùng hài hòa... Vâng! Tuy nhiên, nhận định này lại hơi có phần chung chung, mơ hồ. Hiểu biết nghệ thuật, không ai có thể nói Pietà này đẹp hơn những Pietà khác của các tác giả khác!

Lý do chính là bởi vì: Pietà của Michelangelo là tác phẩm duy nhất đã thể hiện một tinh thần khác: Biểu diện của Thần thay vì biểu diện của một con người

Đó là bởi vì Thần trên thiên giới

luôn trẻ và không bị già đi theo năm tháng như con người.

Còn hình ảnh Chúa Jesus cũng không được thể hiện với các dấu vết của sự khổ nạn. Gương mặt người cũng toát lên vẻ thanh thần thánh thiện...

Đương thời, các yếu tố khác biệt này thậm chí đã gây ra nhiều tranh cãi. Nhiều người cho rằng tác phẩm đã không thể hiện đúng chủ đề và không đúng với thực tế!... Đức Mẹ phải đau khổ thống thiết?

Pietà (1498-1499) của Michelangelo (1475 – 1564) là kiệt tác điêu khắc bằng đá cẩm thạch trắng với kích thước 1,74 m x 1,95 m (Ảnh: benedictogaenswein.com)

Khuôn mặt Đức Mẹ trong sáng và tươi trẻ, không lộ vẻ bi thương sâu thẳm. Chiếc váy của Đức Mẹ Đồng Trinh với những nếp gấp tinh tế như chiếc váy áo lụa mềm mại thực sự (Ảnh: fmrarte.it)

Tất cả đều chân thực tới mức tưởng chừng như Đức Mẹ và Chúa đang xuất hiện thật trước mắt chúng ta (Ảnh: curious.com)

Cánh tay Chúa thả lỏng buông bỏ, khuôn mặt Ngài thanh thần, yên bình như đang say ngủ, cơ thể cân đối đẹp đẽ với từng múi thịt làn da... (Ảnh: elonglovesred.blogspot.com)

Đức Mẹ đồng trinh liệu có nét mặt già nua khắc khổ như một con người như vậy không? (Ảnh: muzei-mira.com)

Tuy nhiên, theo Michelangelo:

Thiên Chúa không đến và chịu khổ nạn cho sự đau khổ, tuyệt vọng. Mà Ngài đến và chịu khổ nạn vì sự cứu rỗi chúng sinh và mang hy vọng họ. Sự đến và chịu khổ nạn của Người có ý nghĩa siêu nhiên, và Ngài đón nhận cái chết theo cách của Thần, như chỉ bỏ đi 1 chiếc áo, chứ không phải theo cách đau khổ tuyệt vọng của con người. Tất cả đã vượt qua những cảm xúc thương tục và tất cả vì sự cứu rỗi chúng sinh, nên Ngài có thể hoàn toàn thanh thản như vậy.

Chúa Jesus đã tới và chuộc tội cho con người. Chỉ có nghệ thuật với cái đẹp tuyệt đối và bằng suy nghĩ của Thần mới có thể thể hiện được công cuộc cứu chuộc thiêng liêng này của Người...

Trong sự chiêm nghiệm, Đức Mẹ Maria vẫn luôn là một trinh nữ với vẻ đẹp trong trắng, tinh khôi. Và người đã

có được sự thanh tịnh thuần khiết vì Thần nhìn xa hơn nhiều những gì con người nhìn thấy... Sự tĩnh lặng bình thản của Người thể hiện sự chấp nhận với một đức tin mạnh mẽ vào Đấng Cứu Chuộc và công cuộc cứu rỗi con người của Ngài...

Như việc Chúa Jesus cuối cùng đã phục sinh. Cái chết với con người dường như là điều gì quá to tát. Nhưng với Thần, chỉ là từ bỏ nhục thân, lấy tấm thân đau đớn của chính Người mà cứu chuộc lại tội lỗi cho loài người.

Dường như Michelangelo đã đúng. Và, dường như, tác phẩm của ông đã đến được với mọi người, đi vào lòng người, bởi chính vẻ đẹp siêu việt mà ông tạo ra bằng thiên tài của mình...!

Ngay như tên tác phẩm, Pietà, có nghĩa là đáng tiếc, cũng hàm chứa một ý nghĩa khác: Đáng tiếc cho con

người đã phạm tội với Thần, rồi họ sẽ phải chịu tội thống khổ ngàn năm cho tội lỗi gây ra.

Chứ không phải nói đến sự đau khổ của Đức Mẹ đồng trinh.

Khi sáng tác Pietà, Michelangelo mới 24 tuổi. Tác phẩm bằng đá cẩm thạch này do Hồng Y Jean de Billheres - một đại diện người Pháp tại Rome - đặt làm như một đài tưởng niệm trong tang lễ của Ngài. Nhưng, từ thế kỷ 18, tác phẩm đã được chuyển vào đặt tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Peter ở Rome cho đến ngày nay.

Pietà của Michelangelo đã đi vào lịch sử nghệ thuật nhân loại ở tư cách là một kiệt tác điêu khắc vĩ đại của thời Phục Hưng.

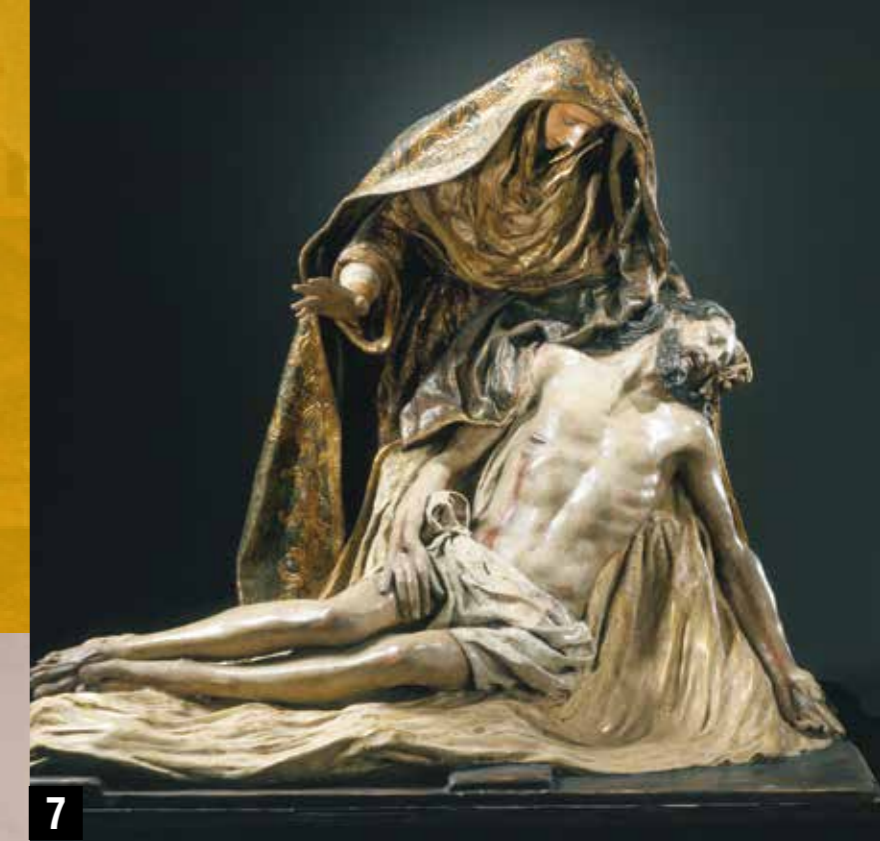
- HÀ PHƯƠNG LINH -

6. Hầu hết những phiên bản này đều tập trung thể hiện sự bi thương, thống thiết về cảnh Đức Mẹ đồng trinh ôm xác Chúa Jesus, sau khi thi thể Người được hạ xuống từ cây thập giá

(Ảnh: umbrasileironaespanha)

7. Các tác giả đã thể hiện giống như trạng thái thông thường của một bà mẹ mất con: bi thương, thống thiết, đau khổ, hỏi Trời.... Nhưng Thần có thực sự như vậy không?

(Ảnh: luxurydesign.vn)

7

6

8. Đức Mẹ Maria có thực sự than Trời, hay Người đã nhìn thấu mọi sự, đây là sự cứu chuộc tội lỗi của Chúa Jesus cho con người..?

(Ảnh: pinterest.com.mx)

8

THẦN THOẠI HY LẠP: TÌNH YÊU VÔ BÒ CỦA NÀNG ALCESTIS

Là một nhân vật trong Thần thoại Hy Lạp, nàng Alcestis nổi tiếng vì tình yêu và sự hy sinh hết mực dành cho chồng. Câu chuyện về cuộc đời nàng đã trở thành nguồn cảm hứng cho một số vở kịch và opera được yêu thích tại châu Âu.

Ngày xưa có một vị vua tên là Admetus trị vì vương quốc Thessaly nhỏ bé. Nhà vua nhớ tên và thông thuộc từng thần dân trong vương quốc của mình. Đêm nọ, một lữ khách xuất hiện trước cung điện của nhà vua và xin được tạm trú. Vua Admetus biết đây không phải là một người dân bản xứ, nhưng vẫn nhiệt tình đón tiếp vị khách lạ.

Điều đặc biệt là, sau khi được nhà vua khoản đãi và tặng quần áo, vị lữ khách không nêu tên, mà chỉ luôn miệng hỏi Admetus rằng, liệu mình có thể trở thành nô

lệ cho nhà vua không. Dù không cần nô lệ, nhưng Admetus nhận ra rằng vị khách lạ đang rất buồn khổ, vì thế nhà vua đã nhận lời để ông chặn đàng cừu của mình.

Người khách lạ ở cùng Admetus trong một năm, rồi sau đó hé lộ thân phận của mình: ông là Thần Apollo. Nguồn gốc của sự việc là do con của Thần Apollo, Asclepius, dám làm trái luật Trời mà phục sinh cho người chết sau khi nhận tiền bạc. Chính vì thế, Asclepius đã bị Thần Zeus dùng sét đánh chết. Trong một phút nóng giận, Apollo đã bực tức giết hại những người khổng lồ từng chế tạo vũ khí cho Thần Zeus. Vì thế, vị thần của ánh sáng bị phạt phải làm nô lệ cho người thường trong một năm trời. Thần Apollo bày tỏ lòng cảm ơn đối với Admetus, và ngỏ ý tặng cho nhà vua bất cứ điều gì mà ông mong muốn. Tuy nhiên vua Admetus nhã nhận từ chối vì cảm thấy việc mình làm không có gì quá to tát cả. Thần Apollo từ biệt và nói rằng trong tương lai sẽ quay lại giúp khi nhà vua cần.

Không lâu sau đó, vua Admetus phải lòng nàng công chúa Alcestis xứ Iolcus. Mặc dù có rất nhiều người theo đuổi, nhưng nàng công chúa nổi tiếng với lòng tốt và sắc đẹp cũng chỉ mong làm vợ của vua Admetus mà thôi. Tuy nhiên, cha nàng, vua Pelias từ chối

(Ảnh: pinterest.com.mx)

1

(Ảnh: tin12.com)

2

1. Bức “Hercules Fighting Death to Save Alcestis”, 1869-1871, miêu tả cảnh người anh hùng Hercules đọ sức với Thần Chết (Họa sĩ: Frederic Leighton)
2. Bức “Alcestis Sacrifices Herself for Admetus”, 1804-1805, miêu tả cảnh Alcestis chịu chết thay chồng (Họa sĩ: Heinrich Füger, Akademie der bildenden Künste)

thình cầu của Admetus với một thử thách không tưởng: Admetus phải đến cầu hôn trên một chiếc xe được kéo bởi sư tử và lợn rừng. Thất vọng và buồn bã trước yêu cầu khắc nghiệt, Admetus bất chợt nhớ tới Thần Apollo. Nhà vua cầu khẩn vị Thần ánh sáng, và Apollo hiện lên, thẳng cương của một chiếc xe bằng vàng vào một con sư tử và một con lợn rừng. Vua Pelias buộc phải giữ lời hứa gả nàng Alcestis cho Admetus.

Vua Admetus cùng vợ sống hạnh phúc bên nhau, và vương quốc Thessaly nhỏ bé luôn vang lên tiếng đàn ca với những buổi tiệc tiếp đãi khách nồng hậu. Cho đến một ngày kia, nhà vua lâm bệnh nặng, và khó có thể qua khỏi. Thương tiếc Admetus, Thần Apollo đã cầu xin các nữ Thần Định mệnh không lấy đi tính mạng của nhà vua. Các nữ Thần đồng ý

NGHỆ THUẬT

với điều kiện là một người sẽ phải tự nguyện chết thay cho Admetus. Vị Thần ánh sáng thông báo điều này với các thần dân của Thessaly.

Cha mẹ của Admetus vốn đã già và không còn được bao thời gian trên mặt đất, tuy nhiên họ không muốn chết thay cho nhà vua. Các thành viên trong cung và thần dân cũng không ai đủ can đảm để đối diện với cái chết. Duy chỉ có nàng Alcestis... Vậy là khi nhà vua Admetus mở mắt ra sau cơn bạo bệnh, ngài lại phải chứng kiến người vợ yêu quý ra đi. Trước khi Alcestis nhắm mắt, Admetus đã thề với nàng rằng ngài sẽ không bao giờ chấp nhận yêu người phụ nữ khác. Nhà vua ngồi bên xác vợ khóc lóc và từ chối ăn uống trong nhiều ngày.

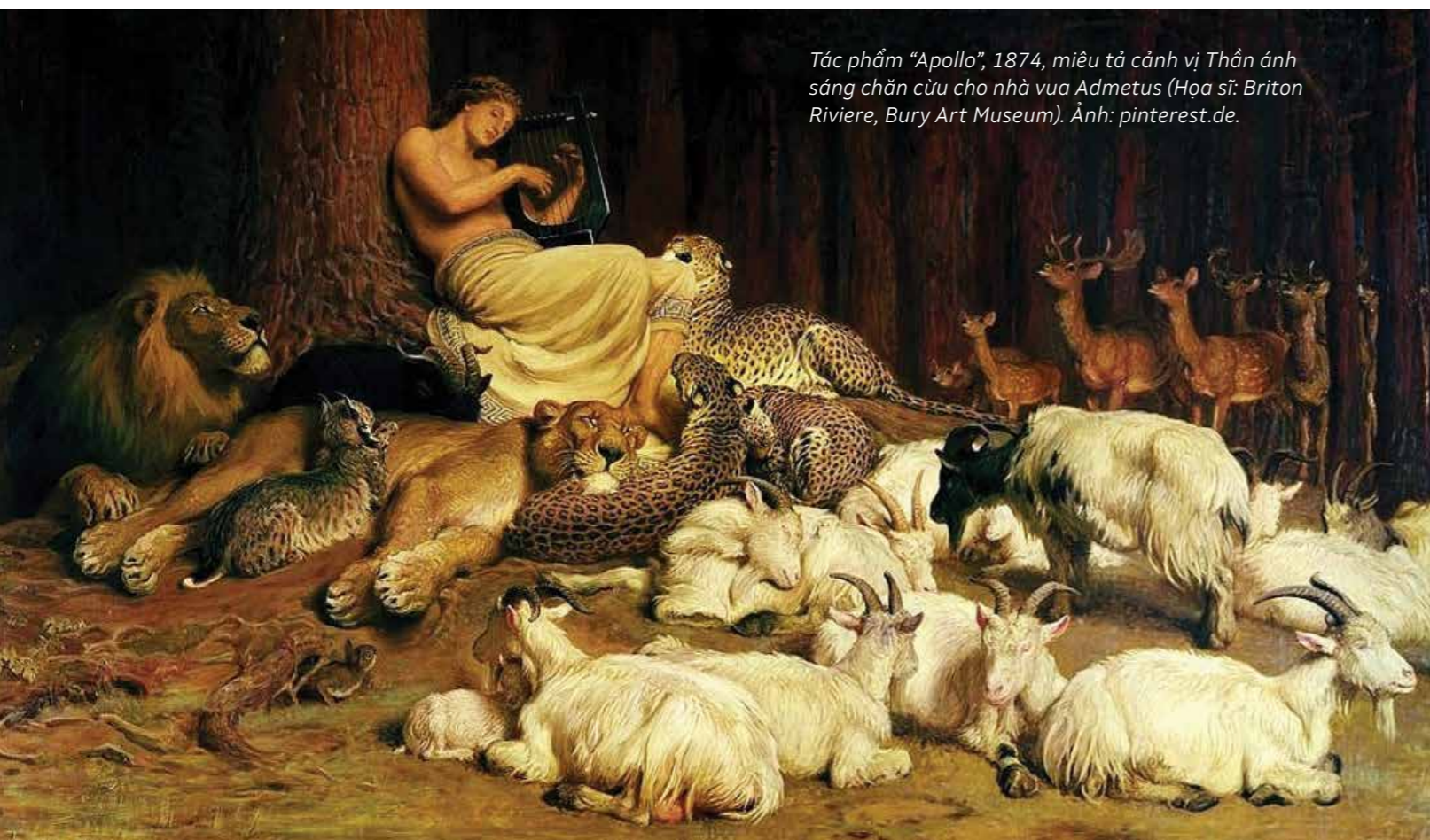
Cũng vào lúc đó, người anh hùng Heracles (Héc-quyn) ghé thăm xứ Thessaly trong hành trình hoàn thành 12 kỳ công của mình. Mặc dù đang chịu tang vợ, Admetus không muốn làm phiền người bạn nổi tiếng. Vì thế ngài vẫn cho người hầu tiếp đãi Heracles. Tuy nhiên, nhận ra vẻ buồn rầu của những người hầu nổi tiếng với lòng hiếu khách, Heracles đã gạn hỏi và được nghe kể về cái chết của nàng Alcestis. Ấy náy vì đã làm phiền Admetus, và cảm động trước tấm lòng của nhà vua, Heracles đã ngồi canh giữ bên xác nàng Alcestis. Người anh hùng biết rằng Thần Chết Than-

atos sẽ tới lấy đi linh hồn của nàng.

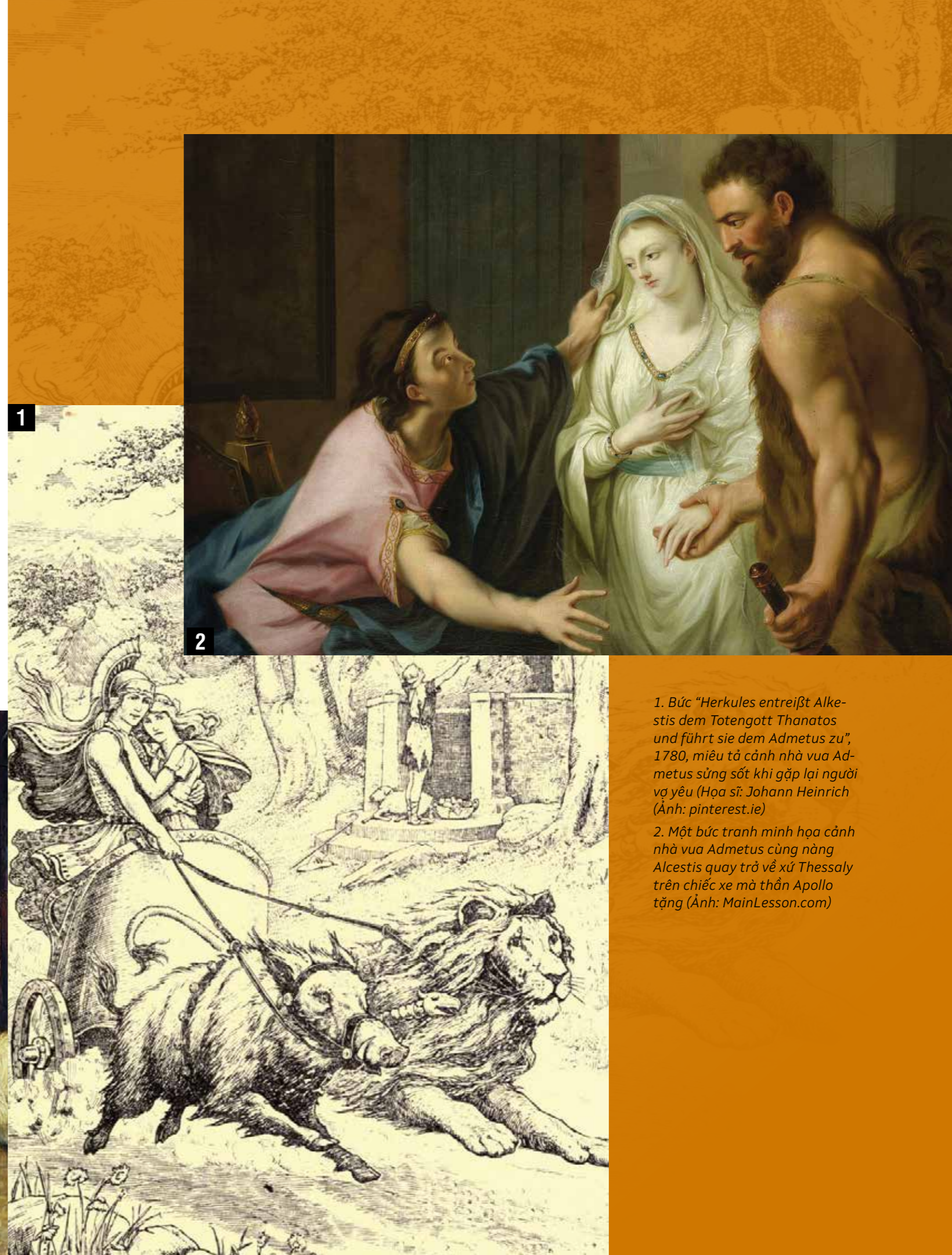
Sau khi Thanatos tới, Heracles đã đọ sức với Thần Chết, giành lại linh hồn của Alcestis và khiến vị Thần quyền uy phải bỏ chạy. Sáng hôm sau, Heracles ra mắt vua Admetus, dắt theo một người phụ nữ che mặt. Người anh hùng nói với nhà vua rằng mình phải lên đường tiếp tục cuộc hành trình, và mong nhà vua hãy chăm sóc giúp chàng người phụ nữ nọ. Admetus bối rối từ chối, và nhắc lại lời thề của mình với Alcestis, ngài nhấn mạnh rằng mình sẽ không bao giờ phản bội người vợ yêu quý, và ngài cũng không chấp nhận sự hiện diện của người phụ nữ khác trong hoàng cung. Tuy nhiên, Heracles vô cùng cương quyết trao người phụ nữ cho Admetus và yêu cầu nhà vua hãy mở mạng che mặt nàng.

Không từ ngữ nào có thể diễn tả hết được nỗi bất ngờ của Admetus khi thấy khuôn mặt của người vợ yêu. Và lúc này, người anh hùng Heracles mới cất tiếng dặn dò nhà vua rằng, trong ba ngày, Alcestis sẽ sống như một cái bóng, cho đến khi linh hồn của nàng hoàn toàn trở về với cơ thể. Kể từ đó, nhà vua cùng hoàng hậu xứ Thessaly sống hạnh phúc bên nhau, cho đến khi Thần Thanatos quay lại và đón cả hai về với thế giới của người đã khuất.

QUANG MINH

Tác phẩm "Apollo", 1874, miêu tả cảnh vị Thần ánh sáng chần chừ cho nhà vua Admetus (Họa sĩ: Briton Riviere, Bury Art Museum). Ảnh: pinterest.de.

1. Bức "Herkules entreißt Alkestis dem Totengott Thanatos und führt sie dem Admetus zu", 1780, miêu tả cảnh nhà vua Admetus sống sót khi gặp lại người vợ yêu (Họa sĩ: Johann Heinrich (Ảnh: pinterest.ie)

2. Một bức tranh minh họa cảnh nhà vua Admetus cùng nàng Alcestis quay trở về xứ Thessaly trên chiếc xe mà thần Apollo tặng (Ảnh: MainLesson.com)

DONALD TRUMP

(Ảnh: inverse.com)

ĐÃ DẠY CON NHƯ THẾ NÀO ĐỂ CHÚNG KHÔNG HƯ HỎNG

DÙ SỐNG TRONG NHUNG LỤA?

Donald Trump không chỉ nổi tiếng bởi từng được xếp thứ nhất trong danh sách những người giàu nhất thế giới, mà còn được nhiều người ngưỡng mộ vì có những đứa con thành đạt, khôn ngoan.

Không giống như tỉ phú Warren Buffett hay Bill Gates bắt con tự lập bằng cách “cắt” quyền thừa kế, Donald Trump dạy con theo phong cách truyền thống. Điều này càng làm nhiều người khâm phục tỷ phú bất động sản hơn bởi dù được sống trong nhung lụa, nắm chắc trong tay khối tài sản khổng lồ nhưng các con của ông vẫn biết quý trọng đồng tiền, luôn tự lực cánh sinh để chứng tỏ bản thân và tạo nên giá trị riêng của mình.

Vậy Donald Trump đã dạy con như thế nào để chúng không hư hỏng?

Áp dụng nguyên tắc “ba không”

Tỉ phú Donald Trump vẫn luôn đảm bảo cho các con một cuộc sống xứng tầm gia đình tỷ phú và di chúc sẽ để lại toàn bộ tài sản cho các con. Tuy nhiên, khác với những “cậu ấm, cô chiêu” của các gia đình

(Ảnh: teoti.com)

1

1. Ivanka, cô con gái thứ ba của gia tộc họ Trump
2. Dù không hề ép buộc nhưng những người con của Donald Trump đều trở thành những doanh nhân thành đạt giống bố

giàu có khác, những người con của ông trùn bất động sản không ai chịu “ngồi mát ăn bát vàng” để thừa hưởng gia tài của cha mẹ. Họ đều tự lập và đi làm rất sớm. Nhiều người rất ngạc nhiên và tò mò không hiểu Donald Trump làm thế nào để các con đi vào “khuôn khổ” mà không cần lấy tài sản ra đe dọa.

Trong một cuộc phỏng vấn, ông trùn bất động sản đã tiết lộ bí quyết của mình: “Các con tôi thành công bởi đã thấm nhuần nguyên tắc ‘ba không’ của cha nó”.

Nguyên tắc “ba không” của tôi chính là: “Không ma túy, không rượu, không thuốc lá”. Khi chúng còn nhỏ, bất cứ khi nào tôi rời khỏi nhà, tôi cũng dặn: “không ma túy,

chúng nói với tôi: “Cha. Cha đừng nói chuyện đó nữa đi mà”.

Tôi có nhiều bạn bè giàu có, có những đứa con rất tài năng, nhưng những tài năng ấy lại bị tàn lụi dần bởi rượu và ma túy. Chúng lao vào thứ văn hóa ma túy, văn hóa rượu và nó hủy hoại đầu óc chúng về lâu về dài. Chính vì vậy, từ khi những đứa trẻ nhà tôi mới bắt đầu nói sõi, tôi đã dạy chúng: “không ma túy, không rượu, không thuốc lá”, “để làm gương, tôi cũng không bao giờ uống rượu”, tỉ phú Donald Trump cho biết.

Được biết, khi được phóng viên phỏng vấn vào năm 2011, Trump tiết lộ, anh trai ông đã chết do nghiện rượu. Chính vì thế, ông đặt

không rượu, không thuốc lá”. Sau khi nhắc đi, nhắc lại điều đó một nghìn lần,

ra những nguyên tắc tuyệt đối buộc các con phải tuân theo, bao gồm không uống rượu, không hút thuốc và cả không xăm mình.

“Tôi có những đứa con tuyệt vời và hy vọng chúng mãi như vậy. Từ khi chúng đủ tuổi để lắng nghe, tôi đã luôn nói với chúng rằng không uống gì cả, không hút thuốc và đôi khi cả không uống cà phê; giờ đây thì có thêm không hình xăm. Con gái Ivanka mỗi khi nghe tôi nhắc lại nói ‘cha không cần phải nhắc nữa, không nhắc nữa’, Trump cho hay.

Làm gương cho các con

Để làm gương cho các con, Donald cũng không có thói quen nhậu nhẹt hay hút thuốc, nhờ vậy các con ông không ai sa đà vào thói hư tật xấu nào, ngoài ra ông còn làm việc rất chăm chỉ.

“Tôi là tấm gương cho bọn trẻ nhà tôi. Tôi luôn làm gương cho các con và công ty. Các con tôi chứng

BÍ QUYẾT PHÁ VỠ QUAN NIỆM 'KHÔNG AI GIÀU 3 HỌ' CỦA GIA TỘC HÙNG MẠNH SUỐT HƠN MỘT THẾ KỶ QUA

*Dạy con biết cách đứng lên từ vấp ngã
(Ảnh: cfcnews.com)*

kiến hàng ngày tôi đã làm việc vất vả như thế nào và cách làm việc đó thể hiện ngay từ những năm đầu đời của các con tôi. May mắn cho tôi là bọn trẻ đều yêu công việc của chúng và rất có kỷ luật. Tôi chắc chắn là chúng lựa chọn được làm việc cùng tôi – tôi không muốn chúng làm như thế nếu chúng không say mê những gì chúng đang làm”, tân Tổng thống của Nhà Trắng cho biết.

Điển hình nhất là Ivanka, cô con gái thứ ba của gia tộc họ Trump luôn khiến mọi người ngưỡng mộ vì tài, sắc và gia sản khổng lồ. Cô cũng được mệnh danh là “tiểu thư ít scandal nhất thế giới”. Sinh ra và lớn lên như một tiểu thư đài các nhưng Ivanka biết tự lập rất sớm. Bố mẹ chỉ cung cấp tiền học phí, còn lại tất cả các khoản khác, kể cả tiền điện thoại cũng do cô tự chi trả. Qua sự giáo dục của cha mẹ, cô hiểu rằng không làm mà hưởng là một điều vô cùng xấu hổ.

Theo đó, sau khi tốt nghiệp trường Wharton danh tiếng, Ivanka vào làm việc như một nhân viên bình thường trong công ty của gia đình để tích lũy kinh nghiệm. Tới năm

24 tuổi, cô chính thức gia nhập tập đoàn bất động sản Trump với vai trò là Phó chủ tịch hội đồng quản trị.

Hiện tại, Ivanka đã kết hôn và có một cậu con trai khá khinh. Mặc dù sở hữu 140 biệt thự sang trọng và thừa kế 2,1 tỉ USD nhưng ai cũng phải công nhận, tiền đồ xán lạn của cô gái 30 tuổi này có được 70% là nhờ vào sự nỗ lực của bản thân.

Còn cậu cả nhà Trump – Donald Jr. (Người hiện đang đồng hành cùng cha trong mấy năm qua cả trong kinh doanh bất động sản và trên chương trình The Apprentice của đài NBC) từng hài hước tiết lộ: “Luôn luôn rất giới hạn. Nếu chúng tôi muốn bất cứ thứ gì, chúng tôi luôn phải làm việc để có được nó. Tôi còn nhớ thậm chí bạn bè ở đại học luôn đùa rằng tôi phải vay họ tiền giặt là”.

Dạy con biết cách đứng lên từ vấp ngã

Donald Trump chia sẻ: “Tôi luôn nói với bọn trẻ nhà tôi rằng không có điều gì gọi là sai lầm chừng nào các con còn học được từ chúng. Một số sai lầm ‘tốt nhất’ xảy đến ban đầu tưởng chừng là thảm họa. Đôi khi,

thương vụ tốt nhất bạn thu được lại chính là thương vụ bạn không cố đạt đến. Bạn hãy tự coi chính mình là một thiên tài vì đã không đi đến thỏa thuận khi thực tế nó nằm ngoài tầm với của bạn”.

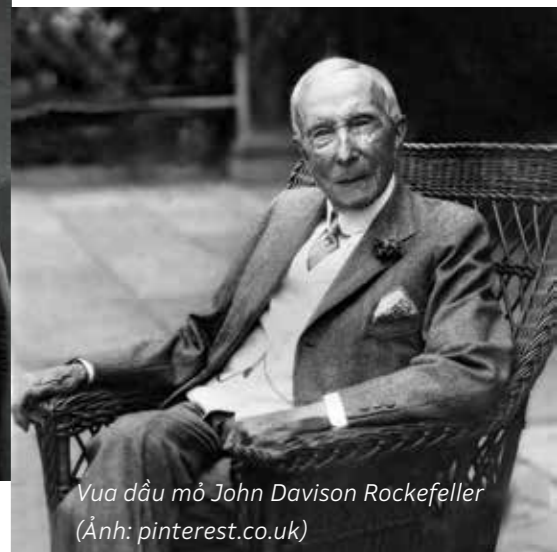
Donald cũng cho biết, con cái ông đều rất giỏi giang và đoàn kết, thừa kế xem ra chỉ là vấn đề hình thức trong gia đình mà thôi. “Tôi luôn tự hào về các con tôi. Nhiều người rất giàu đã gọi điện cho tôi, một số tôi chưa từng gặp, để xin lời khuyên về những đứa trẻ nhà họ. Bọn trẻ nhà tôi học tại những trường hàng đầu, giành điểm loại ưu và chúng khá đoàn kết. Tôi hy vọng những điều đó sẽ còn được duy trì, vì cuộc sống đầy phức tạp. Chúng là những đứa trẻ rất ngoan”.

Hiện giờ Donald Trump là Tổng thống thứ 45 của Hoa Kỳ, liệu trong tương lai ông có thể trở thành tổng thống vĩ đại hay không còn là một dấu hỏi, nhưng có một điều mà chúng ta có thể chắc chắn là: trong tâm trí của 5 đứa con, ông hẳn là một người cha rất vĩ đại.

- PHONG VÂN (TH) -

Các thành viên ưu tú của gia tộc Rockefeller (Ảnh: The Event Chronicle)

Vua dầu mỏ John Davison Rockefeller (Ảnh: pinterest.co.uk)

Tháng 3 vừa qua, tỷ phú được mệnh danh là huyền thoại cuối cùng của kỷ nguyên những “Gatsby vĩ đại” - những người lũng đoạn nền đại công nghiệp Mỹ - đã qua đời ở tuổi 101. David Rockefeller là ông trùm nhà băng, nhà từ thiện, cố vấn Tổng thống kiêm người thừa kế của một trong những gia tộc Mỹ giàu có nhất trong hơn 100 năm qua.

Cuộc đời tỷ phú David Rockefeller như một câu chuyện truyền kỳ, ông là đời thứ ba của gia tộc dầu mỏ hùng mạnh, là người nhỏ tuổi nhất trong số các anh em và cũng là người xuất sắc, tài giỏi nhất. Tuy nhiên, sự nghiệp rực rỡ của ông không phải ở lĩnh vực dầu mỏ của ông nội mà gắn với hệ thống ngân hàng vô cùng nổi tiếng xếp thứ 6 trong số 10 ngân hàng lớn nhất trên thế giới – Ngân hàng Chase Manhattan. Sinh ra trong nhung lụa và đầy đủ, nhưng những thành công của ông và gia tộc có liên quan mật thiết với nền giáo dục của gia đình từ khi còn nhỏ.

Ông nội của Rockefeller chính là John Davison Rockefeller – người được mệnh danh là cá nhân giàu có nhất trong lịch sử thế giới hiện

đại với khối tài sản vào khoảng 3 tỷ USD ở đầu thế kỷ 20, tương ứng 663 tỷ USD theo thời giá năm 2007.

Ngoài người cháu trai David Rockefeller từng giữ cương vị CEO của Chase Manhattan trên 20 năm, thế hệ sau của gia tộc Rockefeller đều là những doanh nhân hoặc chính trị gia thành đạt. Nelson Rockefeller, từng là thống đốc New York và Phó Tổng thống thứ 41 của Hoa Kỳ. Cháu trai thứ ba, Winthrop Rockefeller từng là thống đốc bang Arkansas. Jay Rockefeller – chất của “vua dầu lửa” hiện đang là thượng nghị sĩ đảng Dân chủ miền Tây Virginia và cựu thống đốc Tây Virginia.

Có được những thành công như vậy, một phần rất quan trọng là

* Trường đại học Rockefeller (Ảnh: marraffini.rockefeller.edu)

* Tỷ phú ngân hàng David Rockefeller (Ảnh: nbcnews.com)

bởi các thành viên trong gia tộc đều được hưởng một nền tảng giáo dục gia đình rất nghiêm khắc và đầy tự trọng.

Tự thân vận động, coi tài sản thừa kế là gánh nặng

Khi John Davison Rockefeller qua đời, ông đã hiến tặng một khối lượng tiền khổng lồ và được coi là “Mạnh Thường Quân” vĩ đại nhất trong lĩnh vực nghiên cứu y tế và giáo dục. Dù vậy, ông vẫn còn cả tỷ USD để lại cho con trai của mình John D. Rockefeller Junior. Tuy vậy, ông John D. Rockefeller Junior coi khoản tiền này là “gánh nặng” của đời mình và nghiêm khắc yêu cầu 6 người con của mình phải “tự thân vận động” thay vì trông chờ vào khoản thừa kế khổng lồ.

Mỗi tuần David Rockefeller và các anh chị chỉ được cho rất ít tiền tiêu vặt, đồng thời mỗi người còn phải chuẩn bị một quyển sổ chi tiêu để ghi chép lại từng việc cần tiêu với số tiền ít ỏi của mình. Sau khi được kiểm tra, nếu sử dụng hợp lý thì có thể được thưởng. Số tiền tiêu vặt sẽ tăng dần theo số tuổi: năm 11-12 tuổi, mỗi tuần sẽ được 1 USD; năm 15 tuổi, mỗi tuần sẽ được nhận khoảng 2 USD.

Mới 7 tuổi, tỷ phú David Rockefeller đã phải làm công việc thu gom lá rụng trong suốt 8 giờ/ngày tại dinh thự rộng 3.400 mẫu Anh ở Westchester trong dịp nghỉ lễ. Những ngày còn lại, ông chịu trách nhiệm nhỏ cỏ tại tư dinh nghỉ dưỡng của gia đình tại Maine để kiếm 1 cent/bụi cỏ.

Sau khi trưởng thành, David Rockefeller rời khỏi nhà, lúc này ông đã có rất nhiều quyển sổ chi tiêu. Cha của David Rockefeller đã cố ý đặt các con của mình dưới áp lực kinh tế để giáo dục họ về giá trị của đồng tiền ngay từ khi còn nhỏ. David Rockefeller có một người bạn đại học, người này là con nhà giàu tiêu tiền như nước, thậm chí còn có được thứ mà mình muốn ngay cả trước khi mở miệng nói ra. Thế nhưng David Rockefeller cho rằng: “Anh ấy là người bất hạnh nhất mà tôi biết, anh ta kết hôn ba lần, nhiều lần đổi công việc, anh ta sẽ mãi mãi chẳng thể phát huy được khả năng của mình”.

Từ sự giáo dục của John D. Rockefeller dành cho con cháu của

mình, có thể thấy được bí quyết để gia tộc này luôn thành công, đó là không chỉ quan tâm đến việc kiếm tiền ra sao mà quan trọng hơn là để thế hệ sau biết được phải sống thế nào.

Tiết kiệm trong đời sống cá nhân

Tuy giàu có nhưng vua dầu mỏ John D. Rockefeller và vợ luôn dạy cho con cái về những giá trị của lối sống thanh bạch để tránh cho chúng bị hủy hoại bởi chính những khoản thừa kế lớn. Rockefeller “con” phải đi bộ từ nhà đến trường trong khi những đứa trẻ con nhà giàu khác được đưa đón bằng xe và có người phục vụ đi cùng. Còn để có tiền tiêu vặt, cậu phải làm việc tại các điền trang

của cha với mức lương giống như những công nhân khác.

Truyền thống tiết kiệm của gia tộc bắt nguồn từ bà Aleza – mẹ của John D. Rockefeller, một người phụ nữ cẩn kiệm chăm lo cho gia đình. Chịu sự ảnh hưởng từ mẹ, John D. Rockefeller đã rèn luyện thói quen tiết kiệm ngay từ khi còn nhỏ. Ông chưa từng xin tiền mẹ, nhưng đã để dành được “số tiền vốn” 24,7 USD vào năm 12 tuổi, số tiền này khi đó tương đương với tiền sinh hoạt nửa tháng của một gia đình 5 người.

Sau khi ông mất người ta tìm thấy rất nhiều quyển sổ chi tiêu, có thể thấy bắt đầu từ năm 16 tuổi, khi xin được việc làm, cho tới khi chết, sự tiết kiệm của ông làm cho bất kỳ ai cũng phải kinh ngạc. Cuốn sổ ghi lại đầy đủ các khoản chi của ông từ năm 1826 đến năm 1872, không để sót một khoản

nào, từ chi phí theo đuổi người bạn gái, sau này trở thành vợ ông, như số tiền của mỗi lần tặng hoa, 118 USD mua nhẫn cưới trọn cho lễ đính hôn, cho đến 20 USD chi phí hôn lễ, 1,10 USD tiền đăng ký kết hôn, 10,75 USD đi hưởng tuần trăng mật tại thác Niagara... Thậm chí đến 3 xu để mua tem thư cũng được ghi vào sổ.

Bà Aleza còn để lại cho John D. Rockefeller một bí quyết tiết kiệm khác: khi cần tiêu thì phải tiêu, khi không cần thì đều phải để nó ở nơi có thể sinh lợi. Với sự dẫn dắt của mẹ, John D. Rockefeller dùng 8,2 USD trong số tiền này để mua và nuôi một con gà con, cuối cùng ông đã kiếm lại được 12 USD.

Một lần, khi ông Rockefeller đến công ty kiểm tra sổ sách, ông phát hiện một khoản chi phí lớn, ông đã chất vấn con và dạy con rằng: “Hành vi tiêu tiền lãng phí của

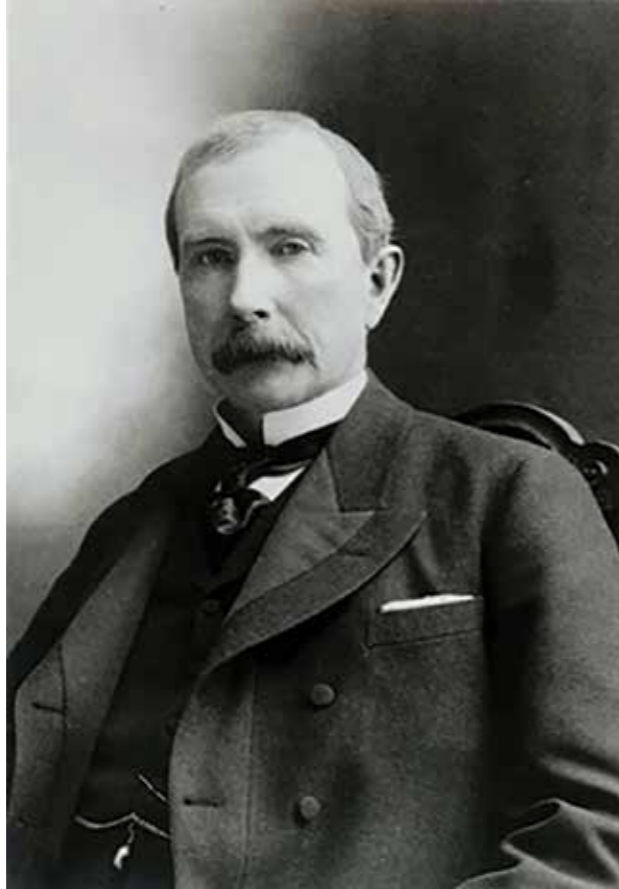
người thiếu thông minh là rất không nên. Nếu dùng quá lãng phí thì sẽ bị người ta xem là đồ ngốc, sẽ chẳng ai muốn tiếp tục làm ăn với loại người như vậy”.

Hào phóng và có trách nhiệm với xã hội với tâm niệm: Người giàu chỉ là người được Chúa ủy thác quản lý tài sản mà thôi

Truyền thống làm từ thiện của gia đình bắt nguồn từ người mẹ là tín đồ Cơ Đốc giáo đầy lòng từ tâm của ông vua dầu mỏ John D. Rockefeller. Ngay từ khi bắt đầu kiếm ra tiền, Rockefeller đã tài trợ những khoản tiền nhỏ cho nhà thờ. Từ giữa thập niên 1890 cho đến khi qua đời vào năm 1937, Rockefeller chủ yếu tập trung vào các hoạt động từ thiện. Khi qua đời ở tuổi 98, tổng tài sản của tỉ phú giàu nhất mọi thời đại chỉ còn lại 26.410.837 USD sau khi đã quyên góp phần lớn tài sản cho hoạt động từ thiện, cho con trai và những người thừa kế khác.

Bắt nguồn từ đức tin của mình, tỉ phú dầu mỏ luôn cho rằng những gì mình có được là nhờ vào Chúa, trong bài phát biểu nhân dịp thăm một ngôi trường do mình thành lập, John D. Rockefeller đã nói:

Tôi tin tưởng vào việc thành lập trường đại học này. Đây là vụ đầu tư tốt nhất tôi từng thực hiện trong đời. Chúa đã cho tôi tiền bạc, làm sao tôi có thể không tài trợ cho trường chứ?

Chân dung John D. Rockefeller năm 1885 (Ảnh: socioforum.su)

Ông cho rằng chỉ có theo đuổi sự nghiệp từ thiện, tạo phúc cho xã hội thì mới có thể thực hiện ý nghĩa thật sự của tài sản. Từ thiện là trách nhiệm của người giàu, nhưng đối với ông John D. Rockefeller thì trách nhiệm này không phải là trực tiếp ủng hộ tiền bạc, cung cấp tài nguyên cho người ta mà phải dạy họ phương pháp, “không phải cho người ta con cá mà phải dạy người ta cách câu cá”. Bởi vì, “cách mang đến tổn thương cho người khác tiện lợi nhất chính là tiền”.

Vì điều này mà ông đã viết thư cho con trai mình, dùng phương pháp kể chuyện xưa để nói với con rằng: *Cách từ thiện bằng việc giúp đỡ tiền bạc sẽ khiến người nghèo đánh mất khả năng của bản thân, đánh mất tự tôn, cuối cùng sẽ trở thành kẻ lười biếng, còn người giàu chính là người tạo nên kẻ lười biếng đó.*

Trên đời này không có gì là miễn phí, người giàu chỉ nên giúp người nghèo nâng cao khả năng mưu sinh, cung cấp công cụ để họ phát triển vì lợi ích cộng đồng.

Giống như ông nội mình, tỉ phú David Rockefeller cũng là một người làm từ thiện có tâm, ông được cho là đã hiến tặng 900 triệu USD cho các quỹ từ thiện và là người cực kỳ ghét những kẻ tìm cách trốn thuế.

Gia tộc Rockefeller đã lật đổ quan niệm “không ai giàu ba họ” bằng thái độ đúng đắn đối với của cải vật chất và sự giàu có. Những người lớn trong gia đình này đã giúp con cái hình thành quan niệm tốt về tài

sản, ý thức độc lập và ý chí kiên cường ngay từ lúc nhỏ thông qua việc giáo dục nghiêm khắc truyền từ đời này sang đời khác về tài sản và từ thiện cũng như trách nhiệm và trau dồi thử thách đối với mỗi cá nhân.

Gia tộc Rockefeller đã trải qua hơn một thế kỷ, đến nay họ vẫn đang viết tiếp lịch sử huy hoàng của mình. Thế hệ sau đã lên kế hoạch làm sao để bảo vệ tài sản của mình, tích cực tham gia vào sự nghiệp văn hóa, y tế và từ thiện, họ dùng rất nhiều tiền để xây dựng các quỹ từ thiện, đầu tư vào trường đại học, bệnh viện để cả xã hội cùng chia sẻ tài sản của họ. Bởi họ có đức tin rằng sự giàu có của mình không phải tự nhiên mà có, họ được trao cho của cải là để quay lại giúp đỡ xã hội.

THU HIỂN

VÌ SAO GIÁO DỤC NHẬT LẠI XUẤT SẮC ĐẾN VẬY?

HÃY XEM 15 NỘI QUY ‘GHÊ GÓM’ KHÔNG THỂ TÌM THẤY Ở MỸ NÀY

Nguồn shutterstock.com

1. Không được đi học muộn

Các trường học trên toàn thế giới đều có quy định học sinh không được đi học muộn. Và ở Nhật Bản, điều này được cho là quan trọng bậc nhất đối với cấp tiểu học. Học sinh phải có mặt ở trường vào đúng 8:30 sáng! Nếu bạn nào đi muộn quá 5 lần, hình phạt dành cho bạn ấy sẽ là: đến trước giờ, dọn vệ sinh lớp suốt một tuần sau đó. Có lẽ người Nhật hiểu rằng, đúng giờ thể sự tôn trọng bản thân mình, đặc biệt là tôn trọng người khác.

2. Học sinh là những “nhân viên vệ sinh”

Không có trường học nào ở Nhật cần đến lao công cho khu vực học sinh, vì ngay từ cấp tiểu học các em đã được giao trách nhiệm

Đi lên từ đồng đổ nát sau chiến tranh Thế giới thứ 2, chỉ qua hơn 1 thập kỷ, Nhật Bản đã vươn mình trở thành một cường quốc kinh tế đứng thứ 2, chỉ sau Mỹ. Tìm hiểu giáo dục tiểu học Nhật Bản qua những quy định tưởng chừng rất đơn giản, nhưng làm cho người Mỹ cũng phải thốt lên “nó không thể tìm thấy ở Mỹ”, chúng ta sẽ có được một nền giáo dục không gói gọn trong những kiến thức sách vở, và các nguyên tắc đạo đức mang tính giáo điều. Nó là khởi nguồn cho những phẩm chất lớn khiến dân tộc này được cả thế giới ngưỡng mộ.

tự lau dọn lớp học, phòng vệ sinh và hành lang. Nhiệm vụ làm sạch của các em bao gồm cả lau bụi trên bàn ghế, cửa sổ, lau nền nhà, và bảng viết.

3. Học sinh ăn trưa tại lớp

Đến giờ ăn trưa, các em không ra căng-tin hoặc phòng ăn chung như ở các nước khác, học sinh Nhật Bản sẽ tự sắp xếp bàn ghế, bát đĩa, khăn ăn và ăn trưa ngay trong lớp học. Bữa trưa được các cô nuôi phụ trách hoặc các em tự phục vụ. Một quy định không ai được phép bất tuân chính là không để thừa thức ăn, vậy nên sau bữa ăn tất cả bát đĩa của các bạn đều sạch trơn!

4. Bơi lội là môn học được dạy rất nghiêm túc

Chúng ta sẽ không biết đến một đứa trẻ Nhật nào đã qua trường tiểu học mà không biết bơi, vì bơi lội là một môn học bắt buộc trong giáo dục học đường của Nhật Bản. Phần lớn các trường học ở Nhật Bản đều có bể bơi riêng. Các trẻ được yêu cầu phải hoàn thành những chặng bơi tối thiểu theo quy định. Nếu rớt ở các kỳ kiểm tra, các em phải tham gia các khóa học hè.

5. Học sinh không được phép thay đổi diện mạo tự nhiên của mình

Mặc dù không phải tất cả các trường ở Nhật đều có quy định

này, nhưng nó khá phổ biến. Các em học sinh không được phép trang điểm, dùng kính áp tròng đổi màu, nhuộm tóc, sơn móng, thậm chí tỉa lông mày.

6. Nghỉ cuối tuần chỉ có một ngày

Chính phủ đã tăng số ngày nghỉ cuối tuần thành 2 ngày từ năm 1992. Một vài trường trung học, dù vậy, vẫn phá luật, và mở các lớp vào thứ 7, nghĩa là các em chỉ được nghỉ một ngày.

7. Học sinh bị cấm hẹn hò và có những mối quan hệ ngoài bạn bè

Tất cả các trường trung học cơ sở ở Nhật đều có quy định về điều này, mục đích để đảm bảo học sinh của họ không bị phân tán tư tưởng, chỉ tập trung vào học tập.

8. Nghỉ hè của học sinh chỉ từ 5-6 tuần, bắt đầu từ 20/7 đến cuối tháng 8

Thời gian nghỉ hè của học sinh Nhật tính ra chỉ bằng một nửa thời gian của học sinh Mỹ. Và nếu thấy “chưa đủ ngắn”, học sinh sẽ tiếp tục đến trường vào đợt nghỉ hè để học, làm bài tập, hoặc tham gia các câu lạc bộ của trường.

9. Tôn sư trọng đạo

Tôn trọng người lớn tuổi hơn qua văn hóa chào hỏi đã trở thành nét đặc trưng của người Nhật. Trong trường học, để chào các thầy cô giáo, các em học sinh sẽ cúi thấp đầu, cả trước và sau giờ học.

10. Một vài quy định nghiêm ngặt liên quan đến việc để tóc của học sinh nam và nữ

Học sinh nữ không được nhuộm tóc, không dùng các dây buộc tóc sặc sỡ và không để tóc mái dài che lông mày. Học sinh nam không được để râu, đầu tóc luôn được cắt ngắn, gọn gàng.

11. Trong trường không được sử dụng điện thoại di động

Học sinh chỉ được dùng điện thoại di động ở khu vực đỗ xe hoặc ngoài cổng trường, vào giờ ra chơi hoặc sau buổi học.

12. Không được sửa đồng phục dưới mọi hình thức

Học sinh không được phép thay đổi, sửa lại hay trang trí thêm phụ kiện cho đồng phục của mình. Đồng phục cần phải được mặc đúng quy định, thậm chí ngay khi học sinh đã hết giờ học và ra khỏi trường.

13. Hiếm khi có giáo viên thay thế

Thay vào đó, học sinh tự học và tự kiểm soát hành vi của mình. Thỉnh thoảng, một giáo viên khác có thể vào lớp kiểm tra đôi chút.

14. Học sinh tuyệt đối không được mặc đồ sặc sỡ bên ngoài đồng phục

Áo khoác hoặc áo len mặc bên ngoài đồng phục cần phải có màu tối: màu da, xanh hải quân, đen, hoặc xám. Học sinh cũng không cho phép đeo đồ trang sức.

15. Các học sinh dưới 18 tuổi có quy định luật giới nghiêm sau 10 giờ

Một vài thành phố sẽ áp dụng những quy định khác nhau. Tuy nhiên, Tokyo và Yokohama là hai thành phố bắt buộc thi hành quy định giới nghiêm này. Học sinh dưới 18 tuổi bị từ chối tại các rạp phim và khu giải trí sau 10 giờ tối.

Những quy định nghe có vẻ hà khắc này lại rèn giũa nên những học sinh Nhật đạo đức, khuôn khổ và chăm chỉ. Có thể trong một vài phương diện hay khía cạnh nào đó, chúng khiến các em ít tìm được tự do, thế nhưng, mặt tốt của các nguyên tắc này lại giúp các em trở thành người có trách nhiệm và quy củ hơn.

AN NHIÊN

ĐỜI SỐNG

(Ảnh: loveletters.gr)

Ảnh: greenriverministries.org

(Ảnh: cnsoup.com)

Bông hoa ấy chính là viên thuốc nhiệm màu cho trái tim rệu rã, lạc hướng trong nhiều năm của anh, để anh tìm thấy lại tình yêu cuộc sống và niềm tin vào chính bản thân mình...

TRAO NGƯỜI HOA HỒNG TAY SẼ LƯU LẠI HƯƠNG THƠM

Ngày qua ngày, trên một khu phố nhỏ yên bình, người ta đều thấy một cô gái bé nhỏ cặm cụi bên giỏ hoa hồng của mình, bán những bông hoa tươi ngát sắc màu để trang trải cuộc sống. Sáng sáng cô mang đến một giỏ hoa đầy ắp, và ra về vào buổi chiều khi những bông hoa cuối cùng được trao đến tay người chủ mới.

Như thường lệ, khi ánh hoàng hôn vừa tắt cũng là lúc cô chuẩn bị thu dọn đồ đạc. Tuy nhiên, cô phát hiện vẫn còn một bông hoa hồng đỏ thắm còn sót lại trong giỏ. Cô đang băn khoăn không biết có nên chờ đến khi vị khách cuối cùng xuất hiện hay không thì nhìn thấy một người ăn xin nhếch nhác ven đường. Bộ dạng đáng thương của anh khiến lòng cô dậy lên một cảm xúc khó tả.

Suy nghĩ một hồi, cô đã nảy ra một ý định. Cô tiến lại gần người đàn ông đang ủ rũ vì mệt và đói ấy, nhẹ nhàng hỏi: “Chào anh!... Tôi bán hoa hồng bên kia đường, tôi thấy anh ở đây đã lâu... Hình như anh đang cảm thấy không ổn lắm... Tôi hy vọng bông hoa hồng

này sẽ giúp anh cảm thấy tốt hơn”. Rồi cô gái đưa bông hoa hồng cho người ăn xin trước ánh mắt ngỡ ngàng của anh. Người đàn ông ấy chưa bao giờ nhận được một món quà nào bất ngờ và đẹp như thế: một bông hoa hồng đỏ tươi từ một cô gái có nụ cười nhân hậu. Từ trước đến nay anh vẫn nghĩ mình là một kẻ ăn xin thấp hèn bản thủ, và chẳng ai muốn lại gần anh cả. Việc lẫn lộn cầu xin sự bố thí của những người qua đường để sống qua ngày khiến anh chỉ dám ước mơ được tôn trọng một lần trong đời. Nên việc có ai đó tặng anh một bông hoa đẹp đến thế này là điều anh chưa bao giờ nghĩ tới. Thế nên, khi cô gái cặm cụi bông hoa đặt vào tay anh, anh chỉ

biết rung rung xúc động, nhìn cô gái trẻ với một ánh mắt biết ơn mà không nói nên lời...

Khi thành phố lên đèn cũng là lúc người ăn xin trở về căn phòng nhỏ quen thuộc. Trong niềm hoan hỷ hạnh phúc, anh cố gắng tìm một chiếc bình hoa để cắm bông hoa xinh đẹp. Trong đống rác trước cửa nhà, anh thấy một chiếc bình nhỏ bám đầy bụi bẩn, anh liền mang nó về, đổ nước vào để rửa sạch bông hoa rồi đặt ngay ngắn trên bàn. Sau đó, anh ngồi trên chiếc ghế cặp kên của mình, lặng lẽ nhìn bông hoa hồng và ngưỡng mộ vẻ đẹp của nó...

Bỗng dưng anh nhận ra chiếc bình xấu xí, bẩn thỉu ấy chẳng xứng với sự tươi tắn, thuần khiết của bông hoa. Anh nhận thấy mình không có tiền để mua một chiếc bình mới nhưng vẫn có thể khiến lọ hoa ấy trở nên đẹp đẽ hơn. Vậy là anh cặm cụi cọ rửa, lau chùi nó thật cẩn thận, một lúc sau, chiếc bình như được thay đổi hoàn toàn diện mạo, trở nên sáng bóng không ngờ; người đàn ông vui vẻ cắm bông hoa hồng

trở lại vào bình.

Rồi anh lại tiếp tục nhìn ngắm bông hoa, và anh nghĩ, vẻ đẹp của nó xứng đáng được đặt trên một chiếc bàn sạch sẽ và ngăn nắp hơn. Nghĩ đến đó, anh lập tức đứng lên lau dọn chiếc bàn. Xong xuôi, anh ngồi chiêm ngưỡng thành quả của mình và nhìn ngắm bông hoa lần nữa...

Tuy rằng chiếc bàn đã được dọn sạch nhưng cả căn phòng đang thật lộn xộn với những đồ đạc cũ kỹ, bám đầy bụi và vụn thức ăn vương vãi trên sàn nhà. Anh ngay lập tức bắt tay vào lau dọn căn phòng và vứt đi tất cả rác rưởi cũng như những thứ không cần thiết.

Căn phòng trở nên hoàn toàn khác hẳn sau khi được dọn dẹp cẩn thận. Người đàn ông cảm giác như mình đang ở một chỗ ở mới, thoáng đãng và yên bình... anh bỗng dưng thấy phấn chấn lạ kỳ. Rồi anh nghĩ về bản thân mình, anh dường như đã quên mất con người đầy sức sống năm xưa, anh nhìn vào gương chỉ thấy hình ảnh một người đàn ông nhếch nhác và rách rưới.

Và anh lại chợt nhận ra, gã đàn ông đen đúa, khô héo này không phải là anh, con người này không thuộc về căn phòng sạch sẽ cùng với bông hoa xinh đẹp kia. Anh cần phải thay đổi để xứng đáng với những gì ở xung quanh mình,

và với chính mình. Vậy là anh tắm rửa, cạo râu, giặt toàn bộ quần áo bẩn. Xong xuôi nhìn vào trong gương, anh thấy một chàng trai trẻ ưa nhìn đầy năng lượng.

Với vẻ diện mạo mới này, anh không muốn làm ăn mày nữa. Anh muốn bắt đầu một cuộc sống mới với một công việc thực sự, một công việc tốt đẹp hơn. Và ngay ngày hôm ấy, anh đã ra ngoài để tìm kiếm cơ hội cho mình. Anh không ngại những công việc lao động chân tay vất vả vì theo anh công việc ấy còn tốt đẹp hơn việc lê lét nơi góc phố cầu xin sự bố thí của những người lạ. Cuối cùng, nhờ sự kiên trì và lạc quan, anh đã xin được một vị trí ở một khu lao động.

Từ ngày được tặng bông hoa hồng ấy, trái tim anh như được thắp một ngọn lửa rực cháy, tràn đầy sinh khí của tình yêu và nhiệt huyết. Anh làm việc rất chăm chỉ, không quản ngại ngày đêm. Anh muốn tạo dựng một tương lai tốt đẹp cho chính bản thân mình để xứng đáng với vẻ đẹp của bông hoa thơm ngát. Sau vài năm, nhờ kinh nghiệm lao động thực tế, anh trở thành một thợ lành nghề, mở một cửa hàng của riêng mình và tích lũy được một số tài sản kha khá. Không lâu sau, anh đã mở được một công ty đóng thuyền mang tên mình.

7 năm sau kể từ cái ngày định

mệnh ấy, anh tình cờ gặp lại cô gái nhân hậu đã trao tặng anh bông hoa hồng, bông hoa đã thay đổi cả cuộc đời anh. Cô giờ đã là bà chủ của một cửa hàng nhỏ bán hoa và đồ lưu niệm. Đầu tiên cô hoàn toàn không nhận ra anh, nhưng sau khi anh kể lại toàn bộ câu chuyện, cô đã vô cùng bất ngờ và cảm thấy mừng cho anh. Sau đó, anh nói rằng anh muốn tặng cô một nửa số tài sản của mình để báo đáp cho niềm hy vọng mà cô đã đặt hạt giống trong trái tim anh năm ấy. Ngày đó, nếu không có vẻ đẹp thuần khiết và trong sáng của nụ cười của cô, của bông hoa hồng, anh sẽ không bao giờ nhận ra mình cần phải thay đổi, cần phải tìm ra con đường cho mình, và cũng sẽ không có anh của ngày hôm nay. Bông hoa ấy chính là viên thuốc nhiệm màu cho trái tim rệu rã, lạc hướng trong nhiều năm của anh, để anh tìm thấy lại tình yêu cuộc sống và niềm tin vào chính bản thân mình...

Nếu bạn đang đắm chìm trong tuyệt vọng và mất mát, cảm tưởng tương lai trước mặt chỉ là một màu đen kịt, thì bạn hãy ngồi lại, tĩnh lặng để hiểu bản thân mình. Có lẽ, đó là lúc để bạn “lau dọn” lại trái tim mình và thay đổi như chàng trai trong câu chuyện trên đã làm. Để xứng đáng nhận được những điều tốt đẹp hơn trong đời, tâm hồn mỗi chúng ta phải thực sự sẵn sàng và đủ tốt đẹp.

THIỆN PHONG

Vì sao Tổng thống Trump **DUYỆT KẾ HOẠCH KIỂM SOÁT TRUNG QUỐC Ở BIỂN ĐÔNG?**

Hải quân Mỹ sẽ có lịch trình cả một năm để kiểm soát Trung Quốc ở Biển Đông, khác hẳn thời Obama.

Kế hoạch này yêu cầu thường xuyên có hoạt động tự do hàng hải tại các khu vực Trung Quốc tuyên bố chủ quyền phi pháp ở Biển Đông, theo báo Breitbart.

Bộ trưởng Quốc phòng James Mattis đã gửi kế hoạch đến Nhà Trắng từ tháng 4, trong đó vạch ra một lịch trình trong cả năm để tàu Hải quân Mỹ sẽ đi qua các vùng biển quốc tế mà Trung Quốc tuyên bố chủ quyền trái phép.

Tổng thống Trump mới phê duyệt kế hoạch này để mở đường cho Hải quân Mỹ chủ động trong “các hoạt động tự do hàng hải” ở Biển Đông.

(Ảnh: cnsoup.com)

Khác biệt với chính quyền Obama

Mặc dù Hải quân Mỹ thường xuyên tiến hành các “hoạt động tự do hàng hải” trên khắp thế giới trong hàng thập niên qua, nhưng chính quyền ông Obama đã ngừng hoạt động này ở Biển Đông từ năm 2012 đến 2015, và chỉ có vài hoạt động vào năm 2016, để tránh đối đầu với Trung Quốc.

Chính trong thời gian này, Trung Quốc đã liên tục xây dựng các đảo nhân tạo ở Biển Đông và trang bị quân sự hóa khu vực này, cho dù nhiều nước khác phản đối.

Theo kế hoạch mới, Nhà Trắng sẽ cho phép hoạt động tuần tra trên cơ sở “rất thường xuyên, rất định kỳ” để khu vực

này thành vùng biển mở với hàng hải quốc tế.

Dưới thời tổng thống Obama, việc tuần tra phải được xin phép, xem xét, và phê duyệt từng lần, nên mất thời gian thực hiện. Nhưng kế hoạch lần này của chính quyền ông Trump là lịch trình cho cả một năm.

Tại sao Mỹ thực hiện “hoạt động Tự do hàng hải”?

Trong vài năm qua, Trung Quốc đã xây dựng các đảo nhân tạo trên những rặng san hô ở Biển Đông và quân sự hóa chúng bằng các tiền đồn radar, đường băng quân sự, và nơi ở cho quân đội.

Các nhà phân tích quân đội tin rằng Trung Quốc hy vọng mở rộng vùng nhận diện phòng không ở phía Tây Thái Bình Dương và xây dựng một

đội hải quân đối trọng với Mỹ tại Biển Đông, bất chấp tuyên bố chủ quyền từ Brunei, Đài Loan, Malaysia, Philippines, và Việt Nam.

Năm 2016, một tòa án quốc tế tại Hague ra phán quyết bác bỏ tuyên bố hàng hải của Trung Quốc ở Biển Đông. Nhưng Bắc Kinh phản đối phán quyết, tiếp tục xây dựng các cơ sở quân sự và đơn phương tuyên bố khu vực cấm bay, cấm đi lại.

Khi một nước đưa ra tuyên bố hàng

hải quá mức, Hải quân Mỹ thường thách thức bằng cách cho tàu chiến đến gần hoặc đi qua khu vực tranh chấp như một cách khẳng định tự do hàng hải.

Phản ứng của Trung Quốc

Năm 2016, Mỹ đã thách thức tuyên bố hải phận của 22 quốc gia – trong đó các tuyên bố của Trung Quốc ở Biển Đông là nổi bật nhất, nơi có tuyến đường vận tải trị giá 5.000 tỷ USD.

băng quân sự. Nhưng điều này gửi một thông điệp đến các đồng minh rằng, Mỹ sẽ không lùi bước trước việc kiểm soát Bắc Kinh.

Harry Kazianis, giám đốc nghiên cứu quốc phòng của Trung tâm Lợi ích Quốc gia, nói: “Trung Quốc phải biết rằng chúng ta sẽ chắc chắn tuần tra ở những nơi luật pháp quốc tế cho phép, giống như Bắc Kinh đã làm khi họ đi quanh khu vực Guam, Hawaii hoặc gần Alaska. Đây là cách thức vận hành quân sự thông thường”.

Ông Harry cũng nhấn mạnh: “Chính quyền ông Trump cũng nên đưa ra một kế hoạch toàn diện để đẩy lùi các hành động mở rộng của Trung Quốc từ Biển Hoa Đông đến Biển Đông. Nếu không, trong vài năm tới, Bắc Kinh sẽ làm chủ vùng châu Á Thái Bình Dương”.

an ninh và hòa bình và ổn định của khu vực”, theo Business Insider.

Dưới thời cựu tổng thống Obama, Mỹ đã dừng hoạt động tự do hàng hải ở Biển Đông từ năm 2012-2015. Còn trong 6 tháng nhiệm kỳ tổng thống Trump, Mỹ đã có 3 hoạt động thách thức Trung Quốc ở Biển Đông.

Mỹ sẽ không lùi bước

Sự có mặt của Hải quân Mỹ ở khu vực này có thể không giúp quay ngược thời gian và không gỡ bỏ được các đường

Trung Quốc đã phản đối gay gắt sự xâm nhập của Mỹ trong khu vực, nói rằng động thái của Mỹ là khiêu khích và rằng họ phải “đề xuất được phép đi lại”.

Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc đáp trả khi máy bay Mỹ bay qua khu vực Biển Đông: “Quân đội Trung Quốc sẽ kiên quyết bảo vệ chủ quyền quốc gia,

NGƯỜI HÀN QUỐC
10 THẢ TRÔI
TẤN GẠO
TRÊN BIỂN CHO
NGƯỜI TRIỀU TIÊN
CHỐNG ĐÓI

Tìm cách giảm căng thẳng 2 miền,
người Hàn Quốc thả gạo trôi biển cho dân Triều Tiên

10 NĂM

ĐIỀU TRA CÁC **BÁC SỸ TRUNG QUỐC GIẾT NGƯỜI VÔ TỘI,** CÁC CHUYÊN GIA QUỐC TẾ NÓI GÌ?

(Ảnh: daikynghuyenn.com)

Kim Yong Hwa là một người trốn chạy khỏi Triều Tiên vào năm 1998. Ông đến Trung Quốc và sống ở đó vài năm, trước khi sang Việt Nam để tìm đường tỵ nạn chính trị đến Hàn Quốc. Đến năm 2001, ông đã đến được Hàn Quốc và ở đó đến nay.

Nhưng điểm đáng chú ý là Kim Yong Hwa tổ chức nhiều dự án để giúp đỡ người dân tại quê hương của ông. Ông nói: “Tôi giúp những người Triều Tiên trốn chạy đến được Hàn Quốc và cũng giúp mọi người hòa nhập tốt hơn vào xã hội hiện đại này”, theo Channel News Asia.

Đặc biệt, ông tổ chức những chiến dịch gửi gạo về Triều Tiên, với hy vọng rằng nếu chiến tranh xảy ra trên bán đảo Triều Tiên, những người dân phương Bắc sẽ không chống lại người phương Nam. Ông Kim nói: “Họ biết rằng người Hàn Quốc đã gửi gạo cho họ và họ sẽ biết ơn. Cơm gạo sẽ mạnh hơn súng đạn”.

Chắc chắn sẽ đến Triều Tiên

Gạo được gửi đến Triều Tiên bằng các chai nhựa, dán chữ để người nhận biết được gạo đến từ Hàn Quốc. Mỗi chai nhựa chứa khoảng một kg gạo và được ném xuống biển, gần đảo Ganghwa.

Ông Kim chắc chắn rằng các chai gạo sẽ đến huyện Ongjin và thành phố Haeju của tỉnh Hwanghae (Triều Tiên), muộn nhất vào ngày hôm sau.

Ông Kim giải thích: “Tôi không ở Ongjin, nhưng tôi thường ở khu vực quân đội Triều Tiên gần Haeju của tỉnh Hwanghae. Vào những năm 1970, khi có lũ lụt, rất nhiều thứ trôi theo dòng sông. Chúng tôi thường ra sông nhặt những thứ đó. Vì vậy, tôi chắc chắn 100% những đồ thả ở đây sẽ đến được Triều Tiên”.

Ông Kim cũng nhận được hỗ trợ từ những người Triều Tiên và các tình nguyện viên ở Hàn Quốc. Một số người thậm chí còn cho những đồng tiền USD vào trong chai gạo để thả xuống biển.

Ông Kang Myong-hwa, một trong các thành viên nhà thờ, nói: “Người Triều Tiên bị đói và sống trong hoàn cảnh thiếu thốn. Tôi hy vọng tôi có thể giúp họ cho dù chỉ một chút”.

Còn Park Young-hak, cũng là một người trốn chạy khỏi Triều Tiên, đang đóng gói các chai gạo, nói: “Điều này sẽ giúp người Triều Tiên đang bị đói. Cho dù một lính Triều Tiên vớt được cũng không sao.

Tôi cũng nghe nói họ bị đói. Tôi hy vọng rằng việc này sẽ giúp nuôi sống thêm một người”.

Phải tạm dừng vì thiếu gạo tài trợ

Ông Kim bắt đầu chiến dịch này từ 10 năm trước, nhưng đã phải tạm dừng vì không có đủ gạo tài trợ. Chỉ đến tháng 3 năm ngoái, ông mới gom đủ gạo để tiếp tục gửi đi Triều Tiên.

Kể từ đó đến nay, ông đã gửi hơn 10 tấn gạo sang Triều Tiên, với hy vọng làm thay đổi thái độ của người Triều Tiên với người Hàn Quốc. Ông nói: “Họ sẽ biết rằng người Hàn Quốc đang giúp họ”.

Hiện đã có hơn 30.000 người Triều Tiên trốn chạy sang Hàn Quốc. Nhiều người cho biết vì đói mà họ phải chạy sang nước láng giềng.

Theo báo cáo của LHQ, khoảng 70% dân số Triều Tiên sống dựa vào nguồn lương thực hỗ trợ, trong đó có 1,3 triệu trẻ em dưới 5 tuổi.

Kim Yong Hwa nói với hãng tin Channel News Asia rằng ông sẽ tiếp tục gửi những chai gạo đi, miễn là có đủ gạo để gửi cho người dân Triều Tiên.

THANH LONG

“30 năm chữa bệnh cứu người, tôi không bao giờ nghĩ mình sẽ dành 10 năm cuộc đời để điều tra các bác sỹ giết người vô tội”, bác sỹ Ông Chí Viễn cho biết trong bộ phim tài liệu mới được trao giải gần đây.

Cuộc đời của ông là một câu chuyện phi thường: Từ một bác sỹ trong ngành hàng không Trung Quốc, ông tới Mỹ để làm việc tại một trong những ngôi trường danh tiếng nhất thế giới, và nhiều năm sau đó lại trở thành nhà điều tra về một tội ác đang diễn ra tại chính quê hương ông.

Khỏi bệnh teo cơ nhờ tu luyện

Năm 1983, bác sỹ Ông Chí Viễn được chẩn đoán mắc bệnh xơ cứng teo cơ một bên (ALS), một chứng bệnh nan y đã khiến nhà vật lý Stephen Hawking phải ngồi xe lăn.

Để tìm cách cứu sống ông Viễn, vợ ông, một nhà thần kinh học, đã cố gắng được nhận vào làm việc tại trường Y khoa của Đại học Harvard (Mỹ), với hy vọng ông sẽ có cơ hội tiếp cận các phương pháp điều trị tiên tiến nhất trên thế giới.

2006

Báo cáo về các cáo buộc về nạn **mô cướp nội tạng** các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc

2007

Thu hoạch **đẫm máu**: Báo cáo sửa đổi về các cáo buộc về nạn **mô cướp nội tạng** các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc

- David Kilgour
- David Matas

2009

Thu hoạch **đẫm máu**: Tình trạng giết hại các học viên Pháp Luân Công để lấy nội tạng

- David Kilgour
- David Matas

2012

Nội tạng Nhà nước: Tình trạng lạm dụng ghép tạng ở TQ

- Torsten Trey
- David Matas

2014

Phim tài liệu: **Thu hoạch Nhân thể** (Human Harvest)

Đại Thảm Sát: Giết người hàng loạt. Mổ cướp nội tạng và giải pháp bí mật của Trung Quốc về vấn đề bất đồng chính kiến

- Ethan Gutmann

2015

Phim tài liệu: **Điều khó tin** (Hard To Believe)

2016

Báo cáo **cập nhật** về 'Thu hoạch đẫm máu' và 'Đại Thảm Sát'

- David Kilgour
- David Matas
- Ethan Gutmann

Các nhà điều tra

DAVID KILGOUR

Cựu Ngoại trưởng Canada phụ trách khu vực Châu Á - Thái Bình Dương
Đề cử giải Nobel hòa bình 2010

DAVID MATAS

Luật sư nhân quyền
Đề cử giải Nobel hòa bình 2010

ETHAN GUTMANN

Nhà báo điều tra người Mỹ

TORSTEN TREY

Giám đốc điều hành của Hiệp hội các bác sĩ chống mổ cướp nội tạng DAFOH

(Ảnh: clearwisdom.net)

1

1. Những học viên Pháp Luân Công đang luyện công ngày 12/05/2016 tại Union Square, New York, Mỹ
2. Các chuyên gia quốc tế liên tục điều tra và cập nhật về nạn mổ cướp nội tạng của chính quyền Trung Quốc trong suốt 10 năm qua

Ba năm sau, ông Viễn cũng đến Harvard để nghiên cứu về bệnh tim mạch tại Trường Y tế Công cộng.

Tuy nhiên, các triệu chứng của ông Viễn tiếp tục trầm trọng, hai vợ chồng ông đã không còn hy vọng. Đến cuối năm 1997, ông Viễn không còn đủ khả năng làm việc sau khi trải qua hai đợt xuất huyết tiêu hóa. Ông thậm chí còn không thể nhớ được địa chỉ nhà mình, chưa nói gì đến công việc trong phòng thí nghiệm. Ông đã nghĩ đến việc trở về Trung Quốc vì không muốn chết ở nước ngoài.

Cuộc đời ông thay đổi sau khi một người bạn từ Trung Quốc gửi thư cho ông vào đầu năm 1998.

Người bạn này viết trong bức thư rằng: “Pháp Luân Đại Pháp là môn tu luyện chân chính. Nó có thể nâng cao đạo đức cũng như sức khỏe của con người”.

Tại thời điểm đó, ông sẵn sàng thử bất cứ điều gì để có thể kéo dài sự sống của mình. Ông bắt đầu học Pháp Luân Công vào tháng 2 năm 1998 tại Viện Công nghệ Massachusetts (MIT) ở Boston (Mỹ).

Chỉ sau vài tháng tu luyện, ông Viễn nhanh chóng lấy lại sức khỏe, cơ bắp phục hồi trở lại. Ông chứng kiến sự kỳ diệu của Pháp Luân

Công và thấy nhiều người, nhiều người hơn nữa ở Mỹ và các nước phương Tây bước vào tu luyện môn khí công này.

Nhưng tại quê hương ông, các học viên Pháp Luân Công bắt đầu bị đàn áp từ năm 1999 theo lệnh của Tổng Bí thư kiêm Chủ tịch nước Giang Trạch Dân.

Đến năm 2006, một sự kiện đã tạo nên bước ngoặt nữa trong cuộc đời ông.

Cô Annie, vợ cũ của một bác sỹ Trung Quốc, cho biết chồng cũ của cô đã mổ lấy nội tạng của các học viên Pháp Luân Công còn sống.

Cô phát biểu trong một sự kiện tại Mỹ vào ngày 9/3/2006 được

Đại Kỷ Nguyên và Đài Truyền hình NTD đưa tin: “Chồng cũ của tôi là một bác sỹ phẫu thuật thần kinh, anh ấy đã thu hoạch nội tạng của các học viên Pháp Luân Công. Tôi muốn xin lỗi thay mặt anh ấy. Tôi nghe anh ấy kể phần lớn họ đều có thân thể khỏe mạnh. Khi họ bị mổ lấy nội tạng, họ vẫn còn đang thở. Sau khi lấy nội tạng xong, thi thể của họ bị ném thẳng vào lò hỏa thiêu, không để lại vết tích gì.”

Ông đã sốc khi biết tin và quyết định điều tra sự việc này.

Thu hoạch sống

Hành trình điều tra của ông Viễn đã được ghi lại trong bộ phim tài liệu “Thu hoạch sống: Mười năm điều tra”. Tháng 1 năm 2017, bộ phim này đã được trao giải Hollywood International Independent Documentary Awards cho thể loại phim tài liệu nước ngoài hay nhất.

Ông và một số người khác quyết định thành lập Tổ chức thế giới điều tra về cuộc đàn áp Pháp Luân Công (WOIPFG), một tổ chức phi chính phủ có trụ sở tại Mỹ.

Suốt 10 năm sau đó, ông Viễn và các thành viên khác của WOIPFG tìm kiếm thông tin từ các website chính phủ, các bệnh viện và các báo cáo y tế, và phát hiện những tình tiết cho thấy nạn mổ cướp nội tạng thật sự đang diễn ra. Họ cũng thực hiện vô số các cuộc gọi được ghi âm bí mật tới các bệnh viện, các bác sỹ, quan tòa, và thậm chí các lãnh đạo cấp cao trong chính phủ và quân đội ở Trung Quốc.

Một số bác sỹ Trung Quốc thậm chí còn công khai nói rằng các học viên Pháp Luân Công là nguồn cung cấp nội tạng. Một cựu sĩ quan quân y cấp cao, Bá Thúc Trung, tiết lộ

trong một đoạn ghi âm rằng chính ông Giang Trach Dân là người đã ra lệnh thu hoạch nội tạng của các học viên Pháp Luân Công.

“Vào thời điểm đó, chính Chủ tịch Giang đã ra chỉ thị để bắt đầu việc này – cấy ghép nội tạng,” lời nói này đã được WOIPFG xác nhận là của ông Trung. Trong các video trực tuyến, ông Bá Thúc Trung cũng có giọng nói giống như trong bản ghi âm.

Các cuộc điều tra độc lập

Những tiết lộ đầu tiên vào năm 2006 cũng khiến một số các chuyên gia quốc tế vào cuộc. Họ không tu luyện Pháp Luân Công, nhưng sau quá trình điều tra, họ phát hiện các học viên Pháp Luân Công là những người vô tội bị giết hại để lấy nội tạng.

Báo cáo đầu tiên của ông David Kigour, cựu Ngoại trưởng Canada phụ trách vấn đề châu Á – Thái Bình Dương, và luật sư nhân quyền David Matas đã phát hiện hàng chục bằng chứng cho thấy nạn mổ cướp nội tạng đang diễn ra tại Trung Quốc.

Nhà báo điều tra Ethan Gutmann gọi nạn mổ cướp nội tạng của chính quyền Trung Quốc là ‘Đại Thảm Sát’. Đây cũng là tên cuốn sách công bố các kết quả điều tra của ông.

Ông giải thích: “Nó được gọi là Đại Thảm Sát bởi vì những người này là những người Duy Ngô Nhĩ, những học viên Pháp Luân Công, những phụ nữ tập Pháp Luân Công đang mang thai... thậm chí không được đưa mẫu đơn nào, một biên bản thoả thuận nào ký xác nhận rằng ‘tôi muốn hiến nội tạng cho Nhà nước’.”

Các học viên Pháp Luân Công trở thành nhóm nạn nhân lớn nhất khi bộ máy đàn áp liên tục bắt giữ hàng loạt các học viên trên toàn quốc kể từ năm 1999. Luật sư nhân quyền David Matas nhận định trong bộ phim Thu hoạch Nhân thể: “Đó là một nhóm dân số khổng lồ, cực kỳ dễ bị xâm hại. Gia đình không biết họ ở đâu. Các cai ngục không biết họ là ai, họ trở thành một lượng lớn những người có thể bị loại bỏ.”

Các nhà điều tra cho biết nạn nhân chủ yếu của tội ác này là các học viên Pháp Luân Công, ngoài ra là những người theo đạo Cơ Đốc, người Duy Ngô Nhĩ và người Tây Tạng.

Báo cáo gần đây nhất được công bố hồi tháng 6 năm 2016 là kết quả của sự phối hợp giữa các nhà điều tra Kilgour, Matas và Gutmann. Báo cáo này đã gây chấn động đến giới truyền thông toàn cầu, Hạ viện Mỹ sau đó ra Nghị quyết 343 yêu cầu Đảng Cộng sản Trung Quốc chấm dứt ngay lập tức cuộc đàn áp Pháp Luân Công và mổ cướp nội tạng các tù nhân lương tâm.

Nghị viện Châu Âu cũng ra thông cáo lên án hoạt động mổ cướp nội tạng tại Trung Quốc và kêu gọi các chính trị gia châu Âu hành động để chấm dứt tội ác này.

LARRY ONG

(Ảnh: clearwisdom.net)

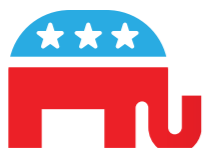
ĐẢNG CỘNG HÒA HAY ĐẢNG DÂN CHỦ,

RỐT CUỘC KHÁC NHAU Ở CHỖ NÀO?

Hiện nay các kênh truyền thông đưa rất nhiều thông tin về chính trị nước Mỹ, tuy nhiên rất ít trong số người Việt Nam chúng ta biết được sự khác biệt căn bản giữa đảng Dân chủ và Cộng hòa, đặc biệt là các vấn đề đối nội của chính nước Mỹ. Dưới đây là một số khác biệt cơ bản giữa hai đảng này.

★ SỰ KHÁC BIỆT GIỮA CỘNG HÒA VÀ DÂN CHỦ ★

ĐẢNG CỘNG HÒA

CON VOI

Ý THỨC HỆ

BẢO THỦ

- Duy trì các giá trị truyền thống

ĐIỀU HÀNH CHÍNH PHỦ

CHÍNH PHỦ NHỎ

- Tối thiểu hóa can thiệp trong điều hành

ĐẢNG DÂN CHỦ

CON LỬA

TỰ DO

- Ủng hộ công bằng xã hội
- Công bằng kinh tế
- Cơ hội bình đẳng

CHÍNH PHỦ LỚN

- Chính quyền cần được giao nhiều quyền trong việc điều hành về kinh tế, xã hội...

VẤN ĐỀ XÃ HỘI

- Phản đối dựa trên giá trị tôn giáo và đạo đức
 - Không kiểm soát vì đã được ghi trong Hiến pháp
 - Phản đối nhập cư, do gây ra các tác động xã hội như việc làm, buôn bán ma túy qua biên giới
 - Phản đối vì dựa trên quan điểm tôn giáo
- Ủng hộ, tùy lựa chọn tự do của mỗi cá nhân
 - Không kiểm soát nhưng hạn chế sở hữu
 - Dung hòa, có biện pháp thích hợp để giải quyết
 - Ủng hộ vì theo đường lối tự do

VẤN ĐỀ KINH TẾ

- Ủng hộ nền kinh tế thị trường tự do
 - Hạn chế sự can thiệp của Chính phủ vào nền kinh tế
 - Mức thuế thấp, khuyến khích làm việc
 - Ủng hộ thương mại tự do
 - Tạo môi trường kinh doanh công bằng
 - Giảm chi phí cho các doanh nghiệp
 - Tối thiểu vì cho rằng công dân cần tự trách nhiệm với chính mình
- Nền kinh tế thị trường có sự điều hành của Chính phủ
 - Lũy tiến
 - Hạn chế thương mại tự do vì ảnh hưởng tới việc làm của người dân Mỹ
 - Ủng hộ chi nhiều cho dịch vụ xã hội nhằm giảm bất công trong kinh tế

CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI

CỨNG RẮN

ÔN HÒA

TỔNG THỐNG NỔI BẬT

ABRAHAM LINCOLN

RONALD REAGAN

ANDREW JACKSON

FRANKLIN ROOSEVELT

Tổng thống Mỹ Donald Trump thuộc Đảng Cộng Hòa (Ảnh: visualhunt.com)

ĐẢNG CỘNG HÒA

Đảng Cộng hòa được thành lập vào năm 1854 bởi những người theo chủ nghĩa bãi nô (bãi bỏ chế độ nô lệ) và một số thành viên cũ của đảng Whigs. Đảng nắm quyền lần đầu

vào năm 1860 khi Abraham Lincoln đắc cử tổng thống và chiến thắng trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ. Ở Mỹ người ta còn gọi Đảng Cộng hòa tên thân mật là GOP (Grand Old Party). Biểu tượng của Đảng Cộng hòa là con voi.

Trải qua nhiều tư tưởng chính trị từ lúc thành lập đến nay, nhìn chung tư tưởng chính trị của Đảng Cộng hòa có xu

hướng bảo thủ và xoay quanh việc duy trì các giá trị truyền thống. Trong điều hành họ có chủ trương chính phủ nhỏ (small government) – tức là tối thiểu hóa việc can thiệp hay thành lập các cơ quan của

chính phủ để điều hành. Họ ủng hộ nền kinh tế thị trường, hạn chế tối thiểu sự can thiệp của chính phủ vào nền kinh tế, mức thuế thấp, thắt chặt nhập cư, chống nạo phá thai, chống hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính, chống kiểm soát súng.

Do có xu hướng bảo thủ nên đa số những người theo tôn giáo thường ủng hộ Đảng Cộng hòa. Các bang phía Nam thường có truyền thống ủng hộ Đảng Cộng hòa.

Hiện có 19 vị Tổng thống đến từ Đảng Cộng hòa, nổi bật nhất là Abraham Lincoln. Ông là người có công lớn trong việc xóa bỏ chế độ nô lệ ở Mỹ vào thế kỷ 19. Ông phục vụ từ 1861 đến khi bị ám sát vào năm 1865 khi đang trong nhiệm kỳ tổng thống thứ hai. Tổng thống đương nhiệm Donald Trump thuộc Đảng Cộng hòa.

ĐẢNG DÂN CHỦ

Đảng Dân chủ được thành lập vào năm 1828 bởi Andrew Jackson và có gốc rễ lâu đời từ Tổng thống Thomas Jefferson. Đảng Dân chủ được coi là một trong những chính đảng lâu đời nhất thế giới. Với ý thức hệ là tự do, Đảng Dân chủ ủng hộ công bằng xã hội, công bằng kinh tế, cơ hội bình đẳng, nền kinh tế thị trường có sự can thiệp của chính phủ. Biểu tượng của Đảng Dân chủ là con lừa.

Đảng Dân chủ có chủ trương đánh thuế lũy tiến đối với những người có thu nhập cao, cũng như chủ trương về phúc lợi xã hội, họ còn ủng hộ hợp pháp hóa hôn nhân đồng giới, ủng hộ nạo phá thai,

ủng hộ kiểm soát súng, bảo vệ môi trường, chính sách nhập cư thông thoáng.

Với ý thức hệ là tự do và tạo công bằng nên Đảng Dân chủ được ủng hộ bởi những người thiểu số, tầng lớp lao động, cộng đồng người đồng tính, đa phần cộng đồng người Mỹ gốc Phi, người Mỹ gốc Latin (Hispanic). Vùng phía đông bắc nước Mỹ là vùng có tỷ lệ cử tri ủng hộ Đảng Dân chủ mạnh nhất.

Hiện nay đảng này cũng có số lượng người ủng hộ lớn nhất nước Mỹ, tính đến thời điểm 2012, có 43,1 triệu người theo Đảng Dân chủ. Có 15 tổng thống Mỹ từ đảng Dân chủ, tổng thống đầu tiên là Andrew Jackson, nắm quyền từ 1829 đến 1837. Tổng thống gần nhất thuộc Đảng Dân chủ là Barack Obama, ông nắm quyền từ năm 2009 đến 2/2017

Khác biệt cơ bản giữa hai đảng

1. Các vấn đề về xã hội

Vấn đề về xã hội thể hiện khác biệt rõ ràng nhất giữa hai đảng.

Nạo phá thai: Đảng Cộng hòa phản đối việc nạo phá thai (pro life) dựa trên quan điểm đạo đức và tôn giáo. Họ cũng phản đối việc tài trợ cho các hoạt động phá thai. Ngược lại Đảng Dân chủ do theo xu hướng tự do nên coi việc nạo phá thai là vấn đề tự do cá nhân (pro choice). Lập luận của họ cho rằng phụ nữ độc lập và biết làm thế nào tốt nhất cho bản thân mình và có quyền xem xét liệu việc nạo phá thai là phù hợp đạo đức hay không. Họ cũng khuyến khích chính phủ hỗ trợ cho những phụ nữ nghèo trong những trường

hợp như vậy. Họ muốn giảm việc nạo phá thai thông qua các hình thức nâng cao nhận thức sức khỏe và giới tính.

Nhập cư: Nhập cư đây chủ yếu nói về những người nhập cư bất hợp pháp. Những người này đến nước Mỹ theo con đường bất hợp pháp nên không có giấy tờ tùy thân và cư trú cũng như làm việc bất hợp pháp tại đây. Cộng đồng gốc Mỹ Latin (Hispanic) chiếm đa số những người nhập cư này. Nhiều chính trị gia Đảng Dân chủ kêu gọi cải tổ một cách hệ thống nhập cư của Mỹ nhằm giúp đỡ những người nhập cư bất hợp pháp này có một lộ trình thích hợp để trở thành cư dân hợp pháp của Mỹ.

Nhưng Đảng Cộng hòa vốn bảo thủ thường phản đối những dự luật như vậy khi đưa ra quốc hội. Mới đây viên Tổng thống thuộc Đảng Cộng hòa Donald Trump hiện muốn xây bức tường giữa biên giới Mỹ và Mexico để hạn chế người nhập cư bất hợp pháp, nó cũng phản ánh quan điểm bảo thủ của Đảng Cộng hòa về vấn đề này.

Hôn nhân đồng tính: Tương tự như các vấn đề khác, do theo đường lối tự do nên Đảng Dân chủ ủng hộ hôn nhân đồng giới, còn Đảng Cộng hòa vốn bảo thủ nên phản đối vấn đề này. Lý do là nhiều thành viên Đảng Cộng hòa theo tôn giáo – không cho phép hôn nhân đồng giới. Đảng Cộng hòa

có lịch sử chống lại việc hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính. Vào năm 2004 và 2006, Đảng Cộng hòa đã từng đưa ra dự luật về hôn nhân, đề nghị sửa đổi bổ sung phần định nghĩa về hôn nhân chỉ là giữa người nam và nữ. Tuy nhiên đạo luật này không được thông qua. Với quyết định của Tòa án Tối cao Hoa Kỳ hợp pháp hóa hôn nhân đồng tính vào năm 2015, Đảng Cộng hòa mất đi một vấn đề chính trị quan trọng.

Kiểm soát súng: Những người bảo thủ thuộc phe Cộng hòa ủng hộ quyền sở hữu vũ khí và chống lại việc kiểm soát vũ khí. Họ cho rằng đó là quyền được ghi trong hiến pháp và không ai có quyền hạn chế điều này. Tuy nhiên Đảng

Dân chủ với nỗ lực kiểm soát bằng cách muốn đưa ra các đạo luật để hạn chế như phải tăng cường kiểm tra sức khỏe tâm thần thường xuyên với người sở hữu súng, hay công dân chỉ được sở hữu vũ khí hạng nhẹ... Tuy vậy những nỗ lực này không mấy thành công. Do đó ở Mỹ thường xảy ra những tai nạn súng ống và thường có những vụ giết người hàng loạt do những người có vấn đề tâm thần gây ra. Trong năm 2013 bạo lực súng ống đã gây ra 33.169 vụ chết người, trong đó 21.175 là tự tử bằng súng, 11.208 vụ là giết người, 505 vụ là do tháo lắp súng, 281 vụ là lý do không xác định.

2. Điều hành chính phủ và chính sách kinh tế

Quan điểm của Đảng Cộng hòa

Đảng Cộng hòa tin rằng, những thành tựu đạt được của từng cá nhân trong xã hội là nhân tố quan trọng cho việc đạt được thịnh vượng về kinh tế. Vì lẽ này mà họ bảo thủ trong vấn đề tài khóa, loại bỏ trợ cấp của chính phủ và khuyến khích trách nhiệm cá nhân của công dân. Đảng Cộng hòa tin rằng cá nhân nên tự chịu trách nhiệm cho chính mình. Họ cho rằng khối doanh nghiệp tư nhân sẽ hiệu quả hơn chính phủ trong việc giúp đỡ những người nghèo và những chính sách xã hội thường làm họ phụ thuộc vào chính phủ.

(Ảnh: americamagazine.org)

Vì lẽ đó mà Cộng hòa thì xét về một mặt nào đó sẽ công bằng hơn trong việc đánh thuế. Người thu nhập cao về cơ bản sẽ bị không bị đánh thuế suất cao như thuế lũy tiến của Đảng Dân chủ. Họ cho rằng người có thu nhập cao thường chính là người tạo công ăn việc làm và của cải cho xã hội nên sẽ không công bằng khi đánh thuế cao vào nhóm người này. Thuế đánh thấp hơn để khuyến khích làm việc thay vì dựa vào trợ cấp xã hội. Họ ít có chủ trương về trợ cấp vì không muốn người ta ỷ lại vào trợ cấp mà không tích cực làm việc.

Đảng Cộng hòa cởi mở hơn về tự do thương mại, gồm các hiệp định thương mại nhằm giảm chi phí cho người tiêu dùng và tạo một môi trường kinh doanh bình đẳng khiến doanh nghiệp có nhiều cơ hội kinh doanh hơn. Thông thường họ ủng hộ những loại hiệp định này. Đây là một trong những lý do khiến Đảng Cộng hòa thường được giới doanh nghiệp ủng hộ.

Quan điểm của Đảng Dân chủ

Đảng Dân chủ can thiệp sâu vào các vấn đề của nhà nước, của nền kinh tế, của thị trường hơn là để tự nó giải quyết. Đảng Dân chủ cho rằng chính quyền cần phải đóng vai trò chính trong việc giảm nghèo và xóa bỏ bất công xã hội, vì thế chính quyền nên được trao nhiều quyền hơn và thuế phải tăng nhiều hơn cho mục đích này. Chủ trương cơ hội kinh tế bình đẳng và các chính sách phúc lợi xã hội là trọng tâm về vấn đề kinh tế của Đảng Dân chủ. Họ ủng hộ thuế lũy tiến, tiền lương tối thiểu, bảo hiểm xã hội, giáo dục công, bảo hiểm sức khỏe, ủng hộ nghiệp đoàn để bảo vệ người lao động

trước giới chủ.

Dân chủ đánh thuế theo thuế lũy tiến. Tức là ai thu nhập cao thì bị đánh thuế càng cao. Tăng phúc lợi cho những người thu nhập thấp. Họ ủng hộ cơ cấu thuế lũy tiến để tăng trợ cấp xã hội và giảm bất công trong kinh tế. Những người giàu nhất phải trả thuế cao nhất. Đảng Dân chủ ủng hộ việc chi tiêu nhiều cho dịch vụ xã hội và chi tiêu ít cho quân sự. Họ phản đối việc cắt giảm trợ cấp xã hội như bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế Medicare, cho rằng điều này có thể gây hại với công bằng xã hội. Đảng Dân chủ tin rằng, những lợi ích của dịch vụ xã hội mang lại là nhiều hơn so với thuế thấp.

Đối với các hiệp định thương mại tự do, họ thường có chia rẽ trong nội bộ đảng. Nhưng thông thường họ không mặn mà lắm với lý do là bảo vệ công ăn việc làm cho người Mỹ.

3. Chính sách đối ngoại

Tùy vào từng thời điểm mà chính sách đối ngoại của hai đảng sẽ thay đổi theo tình hình thực tế của thế giới. Trong những nhiệm kỳ tổng thống gần đây, nhìn chung Đảng Dân chủ có quan điểm ôn hòa về chính sách ngoại giao hơn là Cộng hòa. Tuy vậy, trong quá khứ, đặc biệt là từ năm 1938 trở về trước, nước Mỹ lúc đó dưới quyền của tổng thống Franklin D. Roosevelt thuộc Đảng Dân chủ, đã dịch chuyển chính sách không can thiệp thành ủng hộ việc can thiệp. Bằng cách ủng hộ quân đồng minh và đưa quân giúp đỡ trong Thế chiến thứ 2.

Hiện nay Mỹ theo đuổi chính sách ngoại giao kết hợp trường phái thực dụng, tức là theo lợi ích quốc gia là trên hết, bất chấp việc đó có thích hợp với các quốc gia khác

hay không. Họ cố gắng theo đuổi chính sách ngoại giao kết hợp với sức mạnh quân sự để thực hiện những sứ mệnh mà họ cho là có ích cho thế giới.

Những người ở Việt Nam và nhiều người nữa có suy nghĩ là Cộng hòa thì “điều hậu” hơn Dân chủ. Họ nghĩ Cộng hòa hay thích chiến tranh. Chính vì suy nghĩ này mà Đảng Cộng hòa bị nhiều người ở yêu chuộng hòa bình không có thiện cảm. Điều này không hẳn như vậy. Họ sẽ phát động chiến tranh nếu họ thấy cần thiết, bất kể họ là Dân chủ hay Cộng hòa. Giả sử vụ 11/9 diễn ra vào năm 2000 (dưới thời Bill Clinton), thì hẳn Bill Clinton cũng đưa quân vào Afghanistan để tiêu diệt Taliban. Tổng thống thuộc đảng Dân chủ Lyndon B. Johnson đưa gần 1 triệu quân Mỹ vào Việt Nam, cũng chính Đảng Dân chủ là đảng đưa ra thuyết can thiệp quốc tế vào các quốc gia khác (interventionism), chứ không phải Đảng Cộng hòa. Nhưng nhìn chung thì Cộng hòa thường bảo thủ nên chính sách đối ngoại sẽ cứng rắn hơn Dân chủ.

Nước Mỹ với lịch sử và nền dân chủ mới có hơn 200 năm đã trở thành siêu cường số một trên thế giới. Nền dân chủ này là mẫu hình cho các quốc gia khác noi theo. Và dẫu là Cộng hòa hay Dân chủ, thì khi trúng cử, chính quyền của họ đều phải phụng sự nhân dân, coi nhân dân là trên hết. Như trong câu nói nổi tiếng của Tổng thống Lincoln “Chính phủ của dân, do dân và vì dân thì chính phủ đó sẽ không thể lụi tàn khỏi địa cầu này”.

QUANG HUY

HÃY CHẶN ĐỨNG UNG THƯ TRƯỚC KHI NÓ BẮT ĐẦU!

Các chuyên gia sức khỏe ước tính có đến hơn 200 loại ung thư khác nhau và chúng có thể xuất hiện ở bất cứ lứa tuổi nào. Có một thực tế là số bệnh nhân ung thư ngày một nhiều và các phương pháp trị liệu thì tốn kém mà vẫn không thể đảm bảo xử lý được tận gốc rễ vấn đề. Do đó các thầy thuốc khuyên rằng, nếu bạn quan tâm đến sức khỏe thì 'Hãy chặn đứng căn bệnh ung thư trước khi nó bắt đầu'.

Mang vị ngọt được ưa thích, đường gây nghiện chẳng kém gì cocain (Ảnh: carrierebossime.be)

Bim bim, kẹo, bánh ngọt, nước ngọt... Đây là những loại thực phẩm không mang lại giá trị dưỡng cho cơ thể nhưng lại chứa nhiều nguy cơ (Ảnh: www.youtube.com)

KỶ 1: KHÔNG NHẬP RÁC VÀO NGƯỜI

Theo các nhà nghiên cứu, ngoài một số yếu tố mà bạn khó lòng thay đổi như di truyền, hoặc sinh ra đã bị ung thư rồi... thì chúng ta hoàn toàn có thể tránh xa căn bệnh ung thư thông qua điều chỉnh chế độ ăn uống, tăng cường vận động đúng cách và đặc biệt là cần lưu ý đến yếu tố tinh thần vốn rất thường xuyên bị lãng quên.

Ung thư là gì? Cơ thể con người được tổ hợp từ rất nhiều tế bào (khoảng 37,2 nghìn tỷ), chúng luôn thay cũ đổi mới. Khi tế bào cũ hết lực sống và không còn đảm bảo được nhiệm vụ cơ thể giao cho, sẽ có tế bào mới sinh ra thay thế. Nếu vì một lý do nào đó, tế bào nhân lên một cách vô hạn độ, vô tổ chức, không tuân theo các cơ chế kiểm soát trong cơ thể... chúng sẽ tạo ra các khối u và phát triển thành bệnh lý ác tính là ung thư.

Như vậy nguyên tắc cơ bản của việc phòng ngừa ung thư là cung cấp cho cơ thể, cho tế bào những điều kiện tốt nhất để ngăn chặn sự lệch lạc nói trên, hoặc kịp thời xử lý các tế bào bị hư hỏng khi vừa mới xuất hiện.

Muốn phòng chống ung thư, hãy ngừng “nhập rác” là việc cần làm đầu tiên.

“Bệnh tòng khẩu nhập”, rất nhiều bệnh là do thực phẩm ăn vào, chỉ nên “nhập khẩu” những gì cơ thể cần, cấm nhập các loại thực phẩm không chuyển hóa được, hoặc có thể gây rối loạn các chức năng trong cơ thể. Hãy nắm lấy những nguyên tắc sau:

1. Hạn chế các thực phẩm “rác”

Bim bim, kẹo, bánh ngọt, nước ngọt... đây là những loại thực phẩm không mang lại giá trị dưỡng cho cơ thể nhưng lại chứa nhiều nguy cơ. Các nhà sản xuất cố gắng làm sao chúng thật hấp dẫn, từ màu sắc đến mùi vị, để kích thích người ăn ngon miệng, kích thích tiêu dùng từ đó mới tăng doanh số bán hàng được. Phẩm màu được dùng cho bắt mắt, có thể là chiên cho giòn, nêm nếm gia vị thật đậm đà (bột ngọt, đường, muối, dầu ăn...), hương liệu

tổng hợp hóa học cho dậy mùi đặc trưng, có chất bảo quản để chống mốc, chống khuẩn... Thực ra cơ thể không nhất thiết cần những thực phẩm này, lợi ít mà có thể hại nhiều, đặc biệt là các chất phụ gia hóa học độc hại.

Theo nhiều nghiên cứu, bột ngọt gây hại cho thần kinh, hại mắt, thúc đẩy hình thành các khối u. Đường được xem như là thực phẩm nuôi tế bào ung thư. Nhiều chất hóa học gây rối loạn hệ vi sinh vật đường ruột vốn tăng cường tính miễn dịch cho cơ thể, đồng thời có thể đảo lộn sự hoạt động của các tuyến nội tiết, các hoóc-môn...

Nếu cơ thể hoạt động bình thường với các nội tạng khỏe mạnh, chúng có khả năng bài tiết các hóa chất độc hại ở mức độ nhất định. Tuy nhiên, ngày nay việc sử dụng tràn lan các hóa chất trong hàng loạt thực phẩm, từ khi còn trên đồng ruộng đến tận bàn ăn, khiến cơ thể thường xuyên bị “đánh hội đồng”. Nghiên cứu cho thấy có khoảng 80.000 loại hóa chất ngoại lai mà cơ thể phải đối phó! Đó là nguyên nhân quan trọng ảnh hưởng đến các chức năng sinh lý trong cơ thể, hệ miễn dịch bị suy kiệt...

2. Không hút thuốc và tránh hít phải khói thuốc

Thuốc lá cũng là một thực phẩm rác. Cách đây khoảng 50 năm thì các bác sĩ phương Tây vẫn còn cổ vũ cho rằng hút thuốc lá tốt cho sức khỏe nhưng ngày nay thì khác. Chúng chứa đến hơn 7.000 chất độc hại, trong đó có nhiều loại được thêm vào để cho bạn thấy “ghiền” khi hút. Nó không chỉ gây nghiện mà còn là tác nhân gây ung thư hàng đầu cho cả người trực tiếp hút và người hít phải khói thuốc.

Người ta còn phát hiện trong khói thuốc lá có chất phóng xạ cực độc là Polonium-210, độc hại hơn khoảng 250 triệu lần so với chất cực độc cyanua. Khi người nông dân sử dụng phân bón giàu photphat để trồng thuốc lá, chất này sẽ bị cây hấp thụ và lưu lại trong lá. Khi thuốc lá cháy, nó đạt tới nhiệt độ 600-800 độ C, cao hơn nhiệt độ nóng chảy của polonium. Polonium nóng chảy dính vào các hạt li ti trong khói thuốc lá và sau đó đọng lại trên đường hô hấp và phổi, từ đó gây ra bệnh tật và thậm chí là tử vong.

3. Hạn chế thực phẩm chế biến sẵn

Đúng đầu có lẽ là mì gói, kế tiếp là các loại đồ hộp, và các loại đồ ăn chế biến sẵn khác (không kể loại lên men tự nhiên). Loại này khác với thực phẩm “rác” trên ở chỗ, đôi khi bạn vẫn phải dùng chúng để chữa cháy vào những lúc thực sự không có nhiều lựa chọn, phải đi xa hoặc thời giờ gấp gáp.

Một nguyên tắc hàng đầu là thực phẩm tươi mới có giá trị tốt nhất

(trừ một số loại như rượu vang...). Trong quá trình chế biến, giống như trường hợp thực phẩm rác, người ta cần bổ sung vào đó các phụ gia hóa chất. Thêm vào đó là quá trình công nghệ, thời gian bảo quản lâu làm cho giá trị dinh dưỡng giảm dần, thậm chí có thể phát sinh thêm một số chất độc hại. Chúng có thể bị nhiễm thêm các hóa chất nguy hiểm từ bao bì, như kim loại nặng, bisphenol A, hợp chất perfluorinated.

Một nghiên cứu của Mỹ cho thấy cơ thể rất vất vả để tiêu hóa sợi mì gói, chúng có thể được lưu lại đến 2h nếu bạn không quen với loại này. Như vậy, một mặt chúng có hàm lượng dinh dưỡng lệch lạc so với nhu cầu cơ thể, nhiều năng lượng (kcal) nhưng lại thiếu những vi chất, khoáng chất, mặt khác chúng đem rác vào bên trong, gây náo loạn cho các cơ quan. Vậy nên hạn chế được thì vẫn là tốt nhất.

4. Hạn chế đường - vị ngọt chết người, tác nhân độc hại tương đương với thuốc lá

Đường ngọt ngào và quen thuộc đến mức chẳng ai muốn nghi ngờ. Ăn nhiều đường không chỉ gây sâu răng mà còn thúc đẩy quá trình hình thành nhiều bệnh mạn tính như ung thư, tiểu đường typ 2, cao huyết áp, lão hóa da... Các chuyên gia đề xuất dán nhãn cảnh báo thực phẩm có bổ sung đường tương tự như với thuốc lá.

Tiến sĩ Mercola, một chuyên gia

Thực phẩm mốc gây bệnh ung thư gan (Ảnh: pebegida.com)

nổi tiếng về dinh dưỡng tự nhiên của Mỹ, đã tổng kết được một danh sách 76 vấn đề sức khỏe có liên quan đến đường, xem đó như là “đường dây” kết nối người tiêu dùng với bệnh viện.

Mang vị ngọt được ưa thích, đường gây nghiện chẳng kém gì cocain và thường được bổ sung thêm vào các loại thực phẩm chế biến sẵn để tăng độ hấp dẫn, gây “nghiện”. Hai loại đường được dùng phổ biến nhất trong các loại thực phẩm là đường tinh luyện và siro fructose từ bắp (HFCS, high fructose corn syrup), đây cũng là hai loại nguy cơ nhất cho sức khỏe con người. Bạn có thể dễ dàng quan sát thấy HFCS trên bao bì nhiều loại đồ uống công nghiệp được bày bán khắp nơi.

5. Bia rượu: nguyên nhân của 7 loại ung thư

Tiếp khách qua bàn nhậu, gặp bạn bè làm một vài lon bia đã thành phổ biến ở khắp Việt Nam. Tính trên toàn cầu Việt Nam nằm trong danh sách 25 quốc gia uống bia nhiều nhất thế giới, ở châu Á thì chỉ đứng thứ 3, sau Trung Quốc và Nhật Bản, và giữ ngôi vị

Rượu được xem là liên quan đến ít nhất 6 loại ung thư: Miệng – họng, thực quản, thanh quản, vú, gan, đại trực tràng, dạ dày (Ảnh: pxhere.com)

số một Đông Nam Á.

Tình trạng rượu bia giả hoặc chất lượng kém thường gặp ở Việt Nam, khiến cho rượu bia trở nên nguy hại hơn cho sức khỏe.

Cơ quan Quốc tế Nghiên cứu về ung thư IARC (International Agency for Research on Cancer) – một bộ phận của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) đã xếp rượu là loại chất gây ung thư thuộc nhóm 1 (group 1 carcinogen) – là nhóm các chất gây ung thư ở người.

Rượu được xem là liên quan đến ít nhất 7 loại ung thư: Miệng – họng, thực quản, thanh quản, vú, gan, đại trực tràng, dạ dày

6. Ăn đồ mốc: ung thư gan

Các loại thực phẩm mốc như lạc mốc, ngô mốc, mực khô bị mốc... có chứa độc tố vi nấm aflatoxin cực độc cho gan. Ngay cả khi đã chế biến, rửa cho hết mốc thì các chất độc này cũng không bị loại bỏ vì chúng ngấm vào bên trong thực phẩm và không bị phân hủy ở nhiệt độ cao.

Với thời tiết nóng ẩm ở Việt Nam, lượng thực phẩm khô rất dễ

Thực phẩm chế biến sẵn có hàm lượng dinh dưỡng lệch lạc so với nhu cầu cơ thể (Ảnh: ecologiaverde.com)

bị mốc do hút ẩm nhiều. Nhiều bà nội trợ thấy gạo, đậu bị mốc nhưng tiếc không bỏ đi mà đem phơi khô để ăn tiếp, với suy nghĩ phơi qua nắng nấm mốc sẽ bị tiêu diệt. Nhưng thực chất độc tố của chúng vẫn nằm ở đó.

Trường hợp chăn nuôi sử dụng các loại nguyên liệu mốc, độc tố có thể được tích lũy lại trong vật nuôi và qua đó ảnh hưởng đến sức khỏe người tiêu dùng.

7. Không ăn đồ cháy

Món nướng thuộc diện khoái khẩu của rất nhiều người, tiếc rằng chúng lại ẩn chứa rất nhiều những nguy hiểm cho sức khỏe, đặc biệt là nguy cơ gây ung thư. Thịt cháy sẽ tạo ra các hợp chất heterocyclic amines (HCAs) có thể gây ung thư. Nhiều người có thói quen nướng thịt cháy xém để đảm bảo chúng sẽ chín kỹ, mà không biết rằng khi thịt nướng quá lâu như vậy sẽ sản xuất ra nhiều HCAs hơn, có thể gây ung thư khi tích tụ với nồng độ cao. Ngoài ra, lượng mỡ chảy xuống than khiến khói bay lên và bám vào đồ ăn. Khói

này chứa polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) có thể làm tổn hại ADN trong của gan, dạ dày và gây ra các loại ung thư.

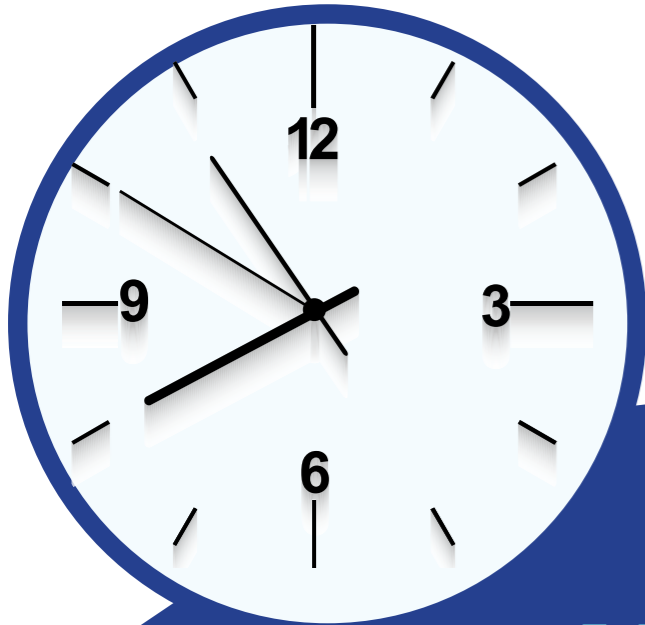
Nguy cơ này cũng tương tự như khi các đồ ăn nhiều đạm (thịt, cá) bị chiên cháy trên chảo.

8. Không ăn thực phẩm bẩn

Nhóm này được xếp xuống cuối cùng vì ai cũng nghe nói nhưng quả thực sẽ rất khó tránh, nhưng tránh được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu.

Việc sử dụng các chất cấm trong chăn nuôi, lạm dụng thuốc kháng sinh, thuốc bảo vệ thực vật, thuốc kích thích tăng trưởng, thuốc ép chín... là một vấn nạn an toàn thực phẩm của Việt Nam, trước mắt vẫn chưa có giải pháp. Không ai có thể đánh giá hết nguy cơ của chúng đối với sức khỏe người tiêu dùng. Bạn chỉ có thể hạn chế bằng cách tìm những nguồn cung cấp quen biết đáng tin cậy, hoặc tránh những loại có nguy cơ cao, mùa nào thức nấy...

MẠNH LẠC

VÌ SAO KHI NGỦ NHIỀU HƠN THÌ LẠI MỆT HƠN?

MỌNG NGỦ 5 PHÚT TƯƠNG ĐƯƠNG VỚI 6H

90% người dân không biết cách ngủ như thế nào là tốt! Nên ngủ thế nào để khi thức dậy bạn thấy tràn đầy năng lượng? Bạn có biết, một người chỉ cần ngủ hai giờ là đủ? Nếu thế bạn sẽ thắc mắc tại sao mọi người vẫn cảm thấy rằng phải ngủ 7 hay 8 tiếng một ngày? Thực ra đó chỉ là thói quen nghỉ ngơi được dưỡng thành từ nhỏ. Chúng ta không cần thời gian ngủ quá nhiều!

Thực tế cho thấy 3 phút ngủ thực sự chất lượng vào buổi trưa là bạn có thể tỉnh táo như vừa ngủ được 2 giờ ở thời điểm khác, đặc biệt là đối với những người thực hành thiền định trong các môn phái khí công. Xét về chất lượng giấc ngủ thì tại cùng giờ Tý (23h đêm - 1h sáng), nếu bạn ngủ 5 phút là tương đương với 6h ngủ ở các giờ khác. Cùng giờ 11h - 1h trưa cũng có hiệu quả tương tự. Như vậy, bạn nhất định nên ngủ vào giờ Tý. Cho dù bạn có việc phải thức khuya hoặc bị chứng mất ngủ thì bạn cũng nên cố gắng ngủ trong giờ đó, dù chỉ là 20 phút thì bạn cũng nhất định phải tự dỗ mình ngủ vào giờ đó.

Tương tự như nguyên lý chuyển động của vũ trụ, địa cầu, kinh dịch, nguyên lý cân bằng âm dương mà bạn có thể cảm nhận được một nguồn năng lượng chạy từ tim xuống vùng đan điền (nơi bụng dưới) khi bạn ngủ đúng và đủ giấc. Đó có thể gọi là "Thủy Hòa đều được bồi bổ", và bạn sẽ cảm thấy tinh thần phấn chấn gấp trăm lần.

Nếu bạn ngủ vào lúc trời gần sáng thì rất dễ bị váng đầu vào ngày

hôm đó. Nếu sau 12h30 giờ đêm (giờ Tý) mà bạn vẫn chưa ngủ thì sẽ rất không tốt, và càng nghiêm trọng hơn nếu bạn vẫn thức cho đến 4-5 giờ sáng. Từ 5-6 giờ sáng là thời điểm bạn phải kết thúc giấc ngủ của mình. Nếu bạn lại cố ngủ bù vào lúc 5-6 giờ sáng bạn rất dễ bị váng đầu cả ngày hôm đó. Người thường phải thức đêm làm việc nên cố gắng ngủ vào giờ Tý, ít nhất là nửa giờ cho dù là việc đại sự gì cũng phải cố gắng ngủ.

Những người bị mất ngủ, đến 12h đêm vẫn chưa ngủ thường trần trọc trên giường mãi không ngủ được, đến khi muốn ngủ thì trời đã sáng. Kết quả là đầu óc cứ bị mê muội đến tận chiều hôm sau. Những người bị mất ngủ và có cảm giác ngủ chưa đủ là bởi vì người đó thiếu kinh nghiệm và hiểu biết về giấc ngủ.

Phương pháp ngủ

Giống như các quy tắc giao thông, người không hiểu về giấc ngủ rất dễ gặp các sự cố như trên. Bạn phải luôn nhớ rằng: Ngủ cũng có quy tắc. Từ 23h đến 3h sáng (giờ Tý và giờ Sửu) là lúc lá gan hoạt động mạnh nhất. Mật từ gan sẽ được tiết vào máu: "Năm xuống

thì máu chảy về gan, đứng dậy thì máu chảy đi". Bạn nên bắt đầu đi nằm từ 22h, lặng lẽ không nói chuyện, giấc ngủ tự nhiên sẽ đến khoảng 23h. Mật từ gan tiết vào máu, lọc bỏ chất độc, chất thải, làm cho huyết dịch trở nên tươi mới, trong sạch. Như thế đến 100 tuổi cũng không có bệnh viêm gan hay sỏi mật. Người phải thức đêm quá nhiều, mật từ gan sẽ không được đưa đủ vào máu, huyết dịch tự nhiên không được thải độc, không được làm sạch, mật trong gan cũng không cách gì tiết ra đều đặn. Để gây ra sỏi mật, u nang, viêm gan B đại tam dương (có 3 phản ứng dương tính trong 5 xét nghiệm viêm gan B) và viêm gan B tiểu tam dương (biến thể của đại tam dương).

Ở châu Âu, bình quân cứ 4 người thì có 1 người mắc bệnh về gan. Nguyên nhân của tình trạng này là vì chưa hiểu nguyên nhân và chưa biết cách ngủ đúng. Nửa giờ trước khi đi vào giấc ngủ, bạn không nên nói chuyện, vì khi nói chuyện, thì kinh động đến phổi, tiếp đến là tâm cũng bị kinh động dẫn đến trạng thái hưng phấn của não bộ, lúc đó bạn sẽ rất khó chìm vào giấc ngủ.

Ở cung giờ Hợi, ba kinh mạch chính của cơ thể hoạt động rất mạnh, làm thông hàng trăm kinh mạch khác (Đông y gọi ba kinh mạch này là tam tiêu, gồm thượng tiêu, trung tiêu và hạ tiêu. Thượng tiêu là lưỡi, thực quản, tim phổi; trung tiêu là dạ dày; hạ tiêu là ruột non, ruột già, thận và bàng quang)

Giờ Hợi: 21:00 đến 23:00

Ở cung giờ Hợi, ba kinh mạch chính của cơ thể hoạt động rất mạnh, làm thông hàng trăm kinh mạch khác (Đông y gọi ba kinh mạch này là tam tiêu, gồm thượng tiêu, trung tiêu và hạ tiêu. Thượng tiêu là lưỡi, thực quản, tim phổi; trung tiêu là dạ dày; hạ tiêu là ruột non, ruột già, thận và bàng quang). Ngủ vào giờ Hợi thì trăm mạch đều được nhu dưỡng. Những người sống trăm tuổi thường có thói quen đi ngủ trước 21:00 giờ. Phụ nữ nếu muốn kéo dài tuổi thanh xuân thì nên đi ngủ sớm vào giờ Hợi.

Khi ngủ nên đóng cửa sổ, không bật quạt trừ khi quá nóng, không bật điều hòa, nếu không thì có thể phát sinh nhiều bệnh cho bản thân. Bởi vì khi người ta đang ngủ, khí huyết lưu thông chậm chạp, nhiệt độ cơ thể hạ thấp. Phía

ngoài cơ thể sẽ hình thành một lớp khí dương bao bọc, tác dụng của lớp khí dương này có thể gọi là “Quỹ mị bất xâm”. Vì sao như thế? Là vì khi dương khí sung mãn khắp cơ thể, ngủ sẽ không gặp ác mộng, và không gì có thể xâm nhập. Mở điều hòa không giống với bật quạt hay mở cửa. Mở cửa thì gió xâm nhập vào gân, nhưng nếu mở điều hòa thì hàn lạnh có thể xâm nhập vào tận xương. Kết quả là đến sáng tỉnh dậy thì mặt vàng, phía sau cổ cảm giác bị tê cứng, khớp xương đau nhức, thậm chí có người phát sốt. Đó gọi là phong hàn đã xâm nhập đến gân và xương khớp, làm cho khí trong cơ thể bị tổn thương. Hiệu quả tốt nhất khi ngủ là không mở điều hòa, không bật quạt, các cửa phòng đóng kín. Nếu thời tiết nóng thì có thể mở cửa chính khi ngủ, hiệu quả kém hơn một chút

nhưng chắc chắn là không bị hiện tượng tê cứng cổ uể oải vào sáng hôm sau.

Bạn cố gắng đi ngủ sớm nhưng sau đó vẫn bắt đầu giấc ngủ muộn như thế có thể bị thiếu dương khí, sáng hôm sau nhất định là thấy mệt mỏi, vô lực. Có người mở điều hòa ở phòng khách rồi mở cửa phòng ngủ thì cũng không khác gì lắm so với việc mở điều hòa ở phòng ngủ. Mở điều hòa như thế thì hàn lạnh sẽ tiến nhập vào xương cốt cho nên trong người bị lạnh, trong xương tủy bị lạnh. Vậy thì bồi bổ dương khí như thế nào? Cần bồi bổ để trong xương tủy không còn lạnh, tăng hòa khí để đẩy hàn ra ngoài và luôn nhớ rằng: ngủ cần đóng cửa, không mở điều hòa, không bật quạt để bảo hộ dương khí của cơ thể.

Lá gan bị bốc hỏa, hay dạ dày có vấn đề sẽ xuất hiện hiện tượng

Nằm ngửa, hít thở tự nhiên, cảm giác hơi thở như gió xuân (Ảnh: lifestartseminars.com)

3) Nằm nghiêng bên phải, tay phải nắm tai phải để chìm vào giấc ngủ nhanh

Lóng bàn tay phải là hỏa, tai phải là nước, thế nằm như trên sẽ hình thành cơ chế thủy hỏa tức tể (thủy hỏa tiếp xúc nhau). Khi đó trên cơ thể hình thành cơ chế tâm thận tương giao. Thời gian lâu có thể dưỡng tâm ích thận. Nhất định phải đi ngủ sớm. Mùa đông không ngủ quá 6 tiếng. Mùa xuân, hạ, thu cần phải tranh thủ ngủ sâu trong 5 tiếng.

Cơ thể người trong cung giờ Dần (3h-5h sáng) là lúc kinh mạch của phổi hoạt động mạnh, đó cũng là thời điểm để rời khỏi giường, lúc đó có thể làm cho khí trong phổi được giãn ra. Cần hít thở dài và chậm để dương khí khi đi vào cơ thể êm thuận, hoàn thành sự trao đổi chất, loại bỏ được hết trọc khí (khí xấu) làm cho phổi được thanh lọc. Có như vậy thì hỗ trợ và dưỡng phổi thuận theo dương khí từ sự vận động của mặt trời, làm cho cơ thể bắt đầu một ngày mới với dương khí sung mãn. Nếu không cơ thể sẽ mất cơ hội tốt và sẽ rất khó phát động dương khí, dương khí sẽ xuống hạ bộ thân thể, và không thể được sinh ra từ dưới Mệnh Môn. Như vậy sẽ tạo

ngủ bất an. Nếu là dạ dày bị hàn thì người đó thiếu dương khí, hoặc do uống nhiều trà xanh. Dạ dày bị hàn làm người ta ngủ không ngon giấc. Trường hợp dạ dày bị nhiệt thì người đó thiếu âm, nhiệt bốc lên làm cho miệng thở gấp, như thế người ta cũng ngủ không ngon giấc. Một trường hợp khác nữa là dạ dày bị khô, thiếu nước (táo), như thế sẽ làm cho miệng lưỡi khô ráp, háo nước.

Nếu dạ dày bị đầy khí hư, bụng sẽ trướng, như thế cũng làm cho ngủ không ngon. Các tình huống liên quan đến khí trong dạ dày gây cảm giác chán ăn. Có người ăn quá nhiều hải sản, cá, gà làm cho dạ dày bị quá tải, không thể tiêu hóa hết cho nên ngủ cũng không ngon giấc. Nó làm cho bụng trướng, phình, bạn sẽ lật đi lật lại mãi nhưng không ngủ được. Nếu dạ dày của bạn có quá nhiều khí hư, người sẽ đổ mồ hôi lạnh và ngủ cũng không ngon. Những nguyên nhân từ dạ dày như thế làm cho giấc ngủ của bạn không ngon.

Lúc ngủ tứ chi cần được giữ ấm Bởi vì tứ chi là thuộc dương như mọi người đã biết. Tứ chi không ấm thì nhất định là thận dương

hao tổn. Rất tốt nếu trước khi ngủ bạn ủ ấm được tay chân, rốn và cả vị trí Hội Âm (giữa hậu môn và bộ phận tiểu tiện).

Phương pháp ngủ thì có thể tùy từng người để áp dụng. Dưới đây giới thiệu 3 phương pháp để có giấc ngủ ngon

1) Ngồi xếp bằng trước khi ngủ

Ngồi xếp bằng tự nhiên trên giường, hai tay xếp chồng lên nhau để nhẹ trên đùi, hít thở tự nhiên, cảm nhận các lỗ chân lông hô hấp theo từng nhịp từng nhịp nhẹ nhàng. Khi thấy ngáp chảy nước mắt là đã đạt hiệu quả tốt nhất, lúc đó chỉ cần ngả lưng xuống liền có thể ngủ.

2) Nằm ngửa, hít thở tự nhiên, cảm giác hơi thở như gió xuân

Xoa bóp ngón chân cái rồi lần lượt xoa bóp các ngón chân khác cho đến khi thấy nóng, xoa bóp lên bắp chân, đùi. Nếu hết một lượt mà vẫn còn tỉnh táo thì quay lại xoa bóp các lượt tiếp theo, làm cho đến lúc thấy buồn ngủ.

thành sự mất cân bằng về khí, làm tổn hại đến đến thể chất và tinh thần của bạn.

Thời điểm từ 5h-7h sáng là lúc kinh mạch ở đại tràng hoạt động mạnh nhất. Cơ thể người lúc này cần phải được bài xuất tất cả xú uế ra ngoài. Nếu bạn không thể dậy khỏi giường vào lúc này thì đại tràng không kích hoạt đầy đủ và không cách nào hoàn thành tốt công năng trục xuất chất thải. Như thế sẽ hình thành độc tố đi vào cơ thể gây nguy hại cho huyết dịch cùng lục phủ ngũ tạng khác.

Từ 7h-9h sáng là lúc kinh mạch ở dạ dày hoạt động mạnh nhất (nhất vượng). Từ 9h-11h sáng là lúc kinh mạch ở tỳ vị hoạt động mạnh nhất. Lúc này cơ thể người có thể tiêu hóa và hấp thụ dinh dưỡng tốt nhất. Nếu bạn chưa rời khỏi giường thì dịch dạ dày sẽ tích tụ nhiều làm ăn mòn, lở loét dạ dày, cơ thể tại thời điểm hấp thu tốt nhất lại không được tiếp nhận dinh dưỡng. Từ xưa tới nay, việc tích tụ dịch ở dạ dày sẽ gây ra bệnh tật và không thể tiêu hóa tốt, trung khí (khí

trong dạ dày) sẽ rối loạn.

Nhất định không được nằm ỳ! Ngủ nướng sẽ khiến bạn bị váng đầu, cảm giác mỗi mệt không chịu nổi, luôn có cảm giác ngủ không đủ. Bạn hãy ứng đúng thời điểm để rời giường. Trong lịch sử có rất nhiều vĩ nhân đều có thói quen dậy từ 3h-4h sáng ví dụ như Washington, (Khang Hi Hoàng đế... Mặt khác, việc dậy sớm có thể gia tăng hiệu quả làm việc, tục ngữ nói: “Ba ngày sáng sớm, một ngày công”. Y học hiện đại cũng đã chứng minh, người ngủ sớm dậy sớm thường có ít áp lực về tinh thần, không dễ gặp các loại bệnh về tinh thần. Bạn cũng không nên ra ngoài luyện tập lúc quá sớm, bởi vì lúc đó mặt trời chưa mọc, dưới đất các dòng khí xấu (trọc khí) tích tụ trên đường bắt đầu bốc lên. Những khí này có thể gây tổn thương nghiêm trọng tới thân thể.

Dưỡng thân thể có 3 việc lớn: một là giấc ngủ, hai là bài tiết, ba là ăn uống. Còn lại, để bắt đầu cuộc sống hàng ngày thì trang phục và các thứ khác chỉ là phụ trợ. Trong 3 việc lớn đó, thì giấc ngủ là đệ nhất.

Đối với người mà việc ăn uống vào dạ dày (ấm thực) không đúng thì buổi tối giấc ngủ không yên, lúc đó hãy cố gắng tập trung vào việc thứ hai đó là bài tiết. Ăn uống mà không bài tiết thì bụng làm việc quá độ, dạ dày tất nhiên bị tổn thương, hấp thu dinh dưỡng ngày càng giảm. Ngủ phải lấy tinh thần làm chủ, tinh thần phải lấy an tâm làm chủ, tùy theo tuổi tác, người trẻ tuổi ngủ nhiều nhất là 7-8 tiếng, ngủ nhiều thì váng đầu chóng mặt, mặt đỏ mắt trướng, tứ chi mềm nhũn. Trẻ nhỏ có thể ngủ 8-9 tiếng đồng hồ mà không ngại nhưng người già hoặc người bệnh thì ngủ 6 tiếng là đủ.

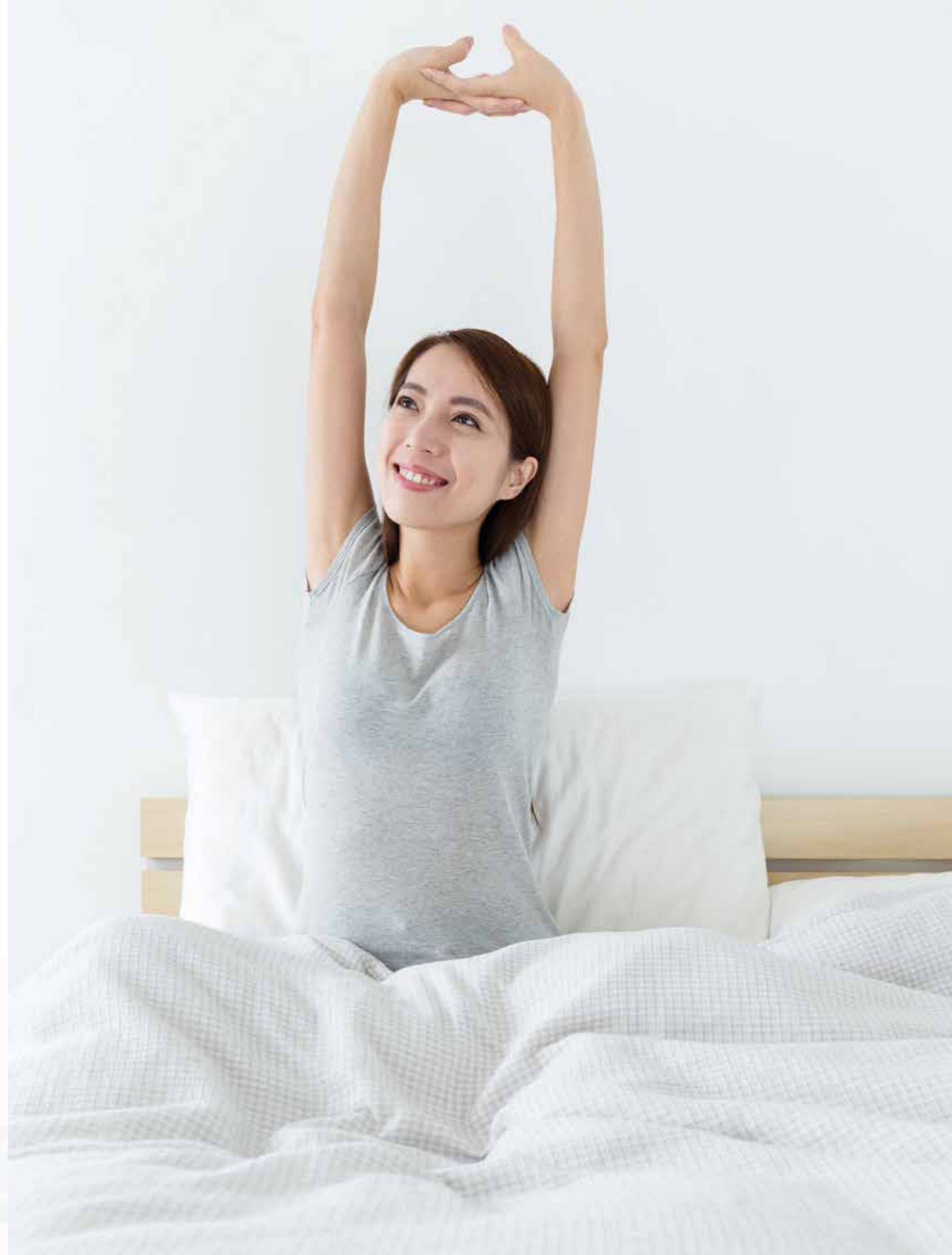
Giấc ngủ thực sự rất trọng yếu! Vì nó không chỉ làm cho thân thể khỏe mạnh mà còn làm cho tinh thần trở nên phấn chấn. Hãy khởi đầu ngày mới mỹ hảo bằng cách đi ngủ sớm một chút nhé!

XUÂN QUYẾT BIÊN DỊCH

Ngồi xếp bằng trước khi ngủ (Ảnh: chuahoalac.sendat.vn)

Nằm nghiêng bên phải, tay phải nắm tai phải để chìm vào giấc ngủ nhanh

1. Sóng Gamma vượt ngưỡng

Nghiên cứu năm 2004 của nhà khoa học thần kinh, Giáo sư Richard Davidson về năng lượng phát ra bởi những nhà sư Tây Tạng trong trạng thái thiền định đã được ghi chép trong hồ sơ của trường Đại học Stanford.

Davidson đã làm thí nghiệm với những nhà sư có trình độ cao thâm nhất của Đạt Lai Lạt Ma, mỗi người đều đã có quá trình tập thiền từ 15 đến 40 năm. Ông đo lường sóng gamma phát ra từ bộ não của họ với điện não đồ và phương pháp quét não. Một nhóm gồm 10 học sinh chưa từng có kinh nghiệm tập thiền trước đó cũng đã được kiểm nghiệm sau một tuần rèn luyện.

Sóng Gamma được cho là “một trong những sóng điện não có tần suất cao nhất và quan trọng nhất”. Để sản sinh các sóng gamma, hàng nghìn tế bào thần kinh cần phải hoạt động đồng bộ tại một mức vận tốc cực lớn.

GS Davidson phát hiện thấy một số nhà sư có hoạt động sóng gamma mạnh mẽ hơn và có cường độ cao hơn bất kỳ trường hợp nào được ghi nhận trong lịch sử. Chuyển động của các sóng cũng có trật tự hơn rất nhiều so với các tình nguyện viên thí nghiệm vốn chưa có kinh nghiệm thiền tập.

Nó cũng cho thấy thiền tập có thể dẫn đến sự tái phân bố chất xám trong não bộ và ngăn chặn thất thoát chất xám. Chất xám suy giảm sẽ tác động lên rất nhiều chức năng thần kinh, như khả năng kiểm soát cảm xúc, sự bốc

đồng, các ý nghĩ, và sự vận động. Lý do là vì bộ phận nhân đuôi, vốn kiểm soát các chức năng này, nằm bên trong chất xám.

2. Khí công sư phát ra sóng hạ âm gấp 100-1000 lần mức trung bình

Năm 1998, Giáo sư Lỗ Diễm Phương và hàng chục nhà khoa học người Mỹ đã tiến hành thí nghiệm với các khí công sư ở Trung Quốc.

Khí công là một môn tu luyện cổ xưa bao gồm việc trau dồi năng lượng, không chỉ bằng cách thực hành các bài tập, mà còn bởi việc cải thiện bản chất của tâm trí, vì thân thể và tâm trí được cho là đồng nhất. Người ta biết rằng khí công có các hiệu quả chữa bệnh.

Trong nghiên cứu, Giáo sư Lỗ Diễm Phương đã phát hiện thấy các khí công sư có thể phát ra những đợt sóng hạ âm mạnh mẽ, mạnh hơn các cá nhân trung bình từ 100 đến 1000 lần.

Chỉ sau vài tuần luyện tập, những người mới bắt đầu thiền tập đã có thể phát ra năng lượng hạ âm nhiều gấp 5 lần so với trước khi luyện tập.

Một nghiên cứu tương tự tại Cao đẳng Trung Y Bắc Kinh, được công bố vào năm 1988, cho thấy khí mà các khí công sư phát ra có thể được đo đạc một phần, đo thấy các sóng hạ âm với cường độ mạnh gấp 100 lần một người đã được trích dẫn chi tiết bởi Viện Sức khỏe Trung Quốc.

3. Các nhà sư phát nhiệt ở nơi mà người khác có thể chết cứng

Một thí nghiệm được tiến hành với các nhà sư Tây Tạng ở miền Bắc Ấn Độ đã được miêu tả trong một bài viết trên Báo Gazette của trường Đại học Harvard vào năm 2002.

Những nhà sư, trong bộ trang phục mỏng, ngồi trong một căn phòng có mức nhiệt độ được hạ xuống còn 4°C. Họ tiến nhập vào trạng thái thiền định sâu. Các tấm vải sũng nước lạnh được choàng lên hai vai họ.

Trong điều kiện như vậy, một người bình thường sẽ run rẩy mất kiểm soát và tình trạng suy giảm nhiệt độ sẽ có thể dẫn đến tử vong, bài báo giải thích.

Tuy nhiên, những vị sư này vẫn duy trì trạng thái ấm và đã làm khô các mảnh vải với cơ thể của họ. Một khi các tấm vải được làm khô, người ta sẽ choàng thêm nhiều tấm vải lạnh, ướt nữa lên người họ. Mỗi nhà sư đã làm khô ba tấm vải trong thời gian vài giờ đồng hồ.

Herbert Benson, người đã nghiên cứu các kỹ thuật thiền tập trong 20 năm, trao đổi với báo: “Các nhà sư Phật giáo nhận thấy cái thực tại chúng ta đang sống không phải là tối hậu. Có các thực tại khác vốn không bị ảnh hưởng bởi cảm xúc của chúng ta, bởi thế giới thường nhật này. Các nhà sư Phật giáo tin rằng trạng thái tâm trí này có thể đạt được bằng cách làm điều tốt cho người khác và thiền định”.

Họ nói rằng luồng nhiệt phát xuất từ cơ thể của họ chỉ là một sản

Nhiều nghiên cứu đã cho thấy những người tập thiền khi đạt đến trình độ cao sẽ có thể phát ra năng lượng vượt mức thông thường từ hàng trăm đến hàng nghìn lần.

KHOA HỌC CHỨNG MINH

THIÊN ĐỊNH

CÓ THỂ SẢN SINH

NĂNG LƯỢNG SIÊU THƯỜNG

(Ảnh: mrebot.com)

phẩm phụ của việc thiền định. Rất nhiều các thí nghiệm như vậy đã được tiến hành với những người tập thiền và người ta phát hiện rằng một số người có khả năng phát ra một lượng lớn các loại năng lượng đa dạng có thể đo đạc được. Họ cũng có thể kiểm soát quá trình trao đổi chất và các quá trình khác của cơ thể.

4. Hiệu quả trị bệnh đáng kinh ngạc

Rất nhiều người tập Pháp Luân Đại Pháp, cũng được gọi là Pháp Luân Công, đã được báo cáo khỏi nhiều chứng bệnh kinh niên bất trị. Pháp Luân Đại Pháp là một môn khí công tu luyện cả thân thể lẫn tâm trí. Ba nguyên lý chính yếu của nó là Chân-Thiện-Nhẫn.

Nhà viết bài y học Lara C. Pullen đã phỏng vấn một số người tập Pháp Luân Đại Pháp vào năm 2000 cho một bài viết được đăng trên CBS Health Watch.

Ông Dương Sâm, lúc đó 39 tuổi, sống tại Chicago đã bị chẩn đoán mắc chứng viêm gan mãn tính. Ông nói với với cô Pullen: “Một bác sĩ nói thẳng với tôi như sau, “Không có cách để thật sự chữa chứng bệnh này của anh. Anh sẽ phải sống với nó trong suốt phần đời còn lại.”

Sau khi tập Pháp Luân Đại Pháp một thời gian, anh đã trải qua một cuộc xét nghiệm vật lý và toàn bộ 32 xét nghiệm đều cho ra kết quả bình thường, bao gồm những xét nghiệm liên quan đến chứng bệnh.

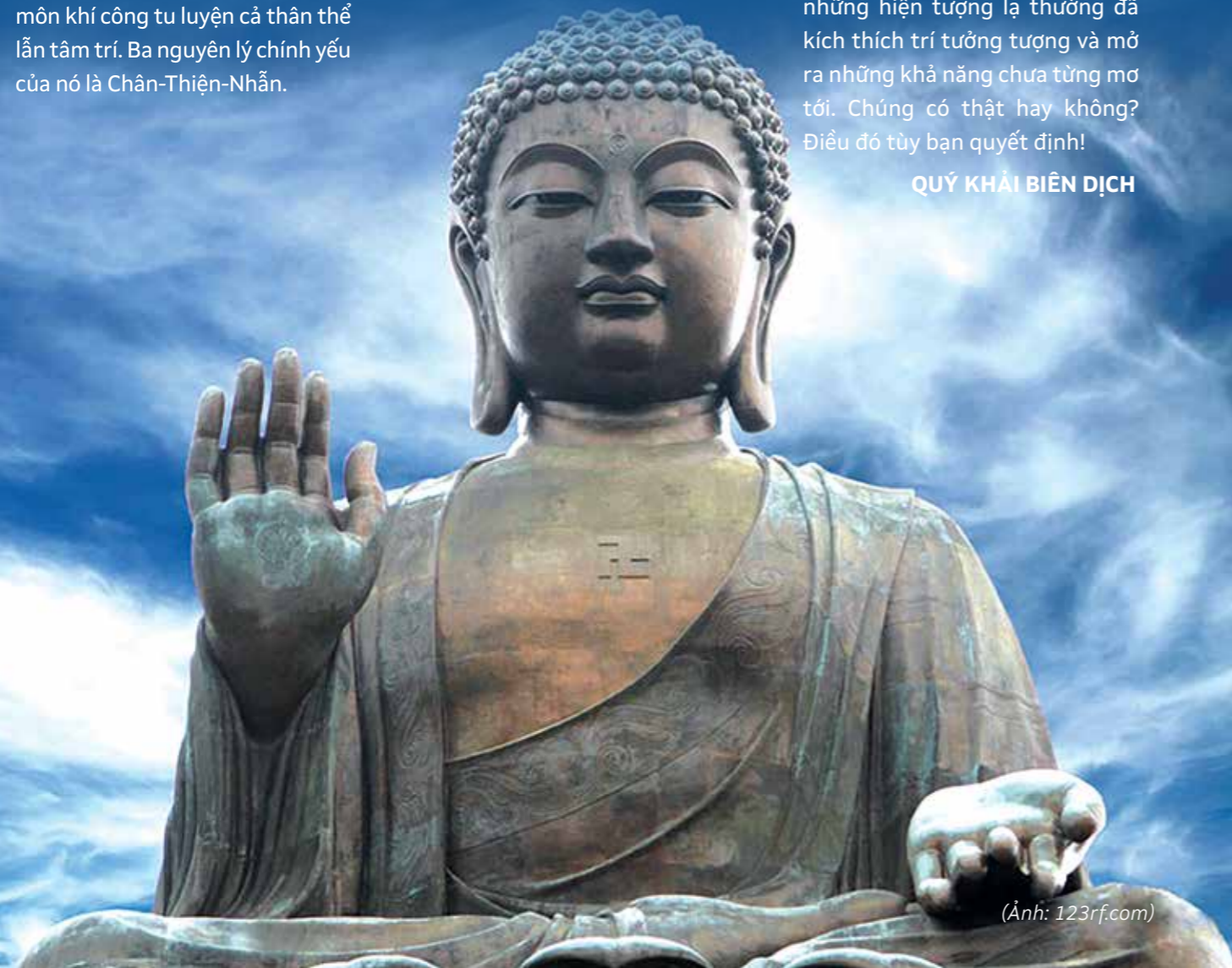
“Ngay từ đầu, biến hóa thân thể tôi đã cực kỳ lớn, cảm giác toàn thân nhẹ nhàng, bước trên đường như bay theo gió vậy”, ông nói.

Theo những người tập Pháp Luân Đại Pháp giải thích, môn tập này không có mục đích trị bệnh, mà đây chỉ là kết quả tự nhiên của việc cải thiện tâm trí và thực hành các bài tập để tăng cường năng lượng trong cơ thể.

Zhi Ping Kolouch, một người tập Pháp Luân Đại Pháp 43 tuổi, nói với cô Pullen rằng: “Nếu một người cảm thấy đau buồn trong tâm, họ sẽ bị ốm”.

Vũ trụ chứa đầy những điều bí ẩn đang thách đố tri thức của nhân loại. Bộ sưu tập những câu chuyện “Khoa học Huyền bí” của Thời báo Đại Kỷ Nguyên về những hiện tượng lạ thường đã kích thích trí tưởng tượng và mở ra những khả năng chưa từng mơ tới. Chúng có thật hay không? Điều đó tùy bạn quyết định!

QUÝ KHẢI BIẾN DỊCH

(Ảnh: 123rf.com)

(Ảnh: waoooshare.com/content)

Bức ảnh rò rỉ của NASA: CHÚNG TA THỰC SỰ LÀ AI TRONG VŨ TRỤ BAO LA NÀY?

Vào giữa tháng 12 năm 1993, sau khi phi hành gia người Mỹ sửa chữa lại kính viễn vọng Hubble, vôn vện trong vài ngày liền xuất hiện kỳ tích, kính viễn vọng hướng về một chòm sao thiên thể xa xôi, kết quả là đã chụp lại được “Thế giới thiên quốc” tươi đẹp ở trong vũ trụ.

Ngày 8 tháng 2 năm 1994, tuần báo tin tức thế giới (Weekly World News) đã lần lượt đăng tải các bức ảnh này, đồng thời cũng báo cáo về phát hiện của Tiến sĩ Marcia Masson.

Đây là một thông tin cực kỳ chấn

Món quà bất ngờ và đặc biệt từ vũ trụ: Câu chuyện ống kính viễn vọng Hubble của NASA vô tình chụp được hình ảnh thế giới Thiên Quốc như thế nào?

động lòng người. Đúng ra mà nói thì, thứ được công bố chỉ là một vài bức ảnh của NASA, tuy nhiên trên thực tế những hình ảnh mà kính viễn vọng không gian Hubble truyền về trung tâm không gian vũ trụ Goddard tại Greenbelt Mỹ có cả mấy trăm tấm.

Sự việc xảy ra vào ngày 26 tháng 12 năm 1993. Những bức ảnh này đã chỉ ra một cách rõ ràng, giữa bầu trời đêm mênh mông ấy có một thành phố rộng lớn vô cùng tươi đẹp, đây đúng là câu chuyện thần thoại trong cuộc sống hiện đại.

Tiến sĩ Marcia Masson nói: “Mục đích của kính viễn vọng không gian Hubble là để chụp lại các hình ảnh xa xôi tại rìa

1. Ảnh từ Kính viễn vọng không gian Hubble của cơ quan Hàng không Vũ trụ Mỹ (NASA) – 26/12/1993. (Ảnh: Weekly World News)

của vũ trụ, tuy nhiên có một lần ống kính xảy ra sự cố, mãi cho đến khi có phi hành gia được yêu cầu sửa nó lại.

Sau khi sửa chữa xong, bức ảnh đầu tiên mà kính viễn vọng này truyền về là các ánh sáng và màu sắc biến đổi không ngừng. Khi điều chỉnh lại tụ điểm của nó, thì bức ảnh truyền về xuất hiện thành phố thiên quốc”

Các chuyên gia phân tích của cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ đều ngỡ ngàng, họ đều không dám tin vào chính đôi mắt của mình, thì ra các ánh sáng và màu sắc biến đổi không ngừng ấy là đến từ thế giới của Thần. Thông qua sự kiểm tra và tái kiểm tra, họ đi đến kết luận là “Hình ảnh là thật”.

Họ còn đưa ra suy đoán rằng, thành phố đó không thể nào là nơi cư ngụ của những sinh mệnh mà chúng ta đã được biết đến. Tiến sĩ Marcia Masson nói “Thứ mà chúng ta phát hiện ra là nơi cư ngụ của Thần”.

Tuy vậy các chuyên gia của cục hành không vũ trụ Mỹ thừa nhận rằng, cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ đã phát hiện ra một số điều có khả năng làm thay đổi sự tư duy và tín ngưỡng của của toàn nhân loại sau này.

Tiến sĩ Marcia Masson dẫn lời chuyên gia trong cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ, bày tỏ rằng thành phố rộng lớn này tuyệt đối là Thiên quốc: “Bởi vì theo tôi được biết, sinh mệnh cơ thể người là không thể nào tồn tại được bên ngoài không gian vũ trụ bằng giá, và không có không khí”.

“Nó đấy, nó chính là chứng cứ mà chúng ta vẫn luôn chờ đợi” vị tiến sĩ tin rằng có Thần tồn tại, nói một cách phấn khích.

Tổng thống thời đó Bill Clinton, phó tổng thống Al Gore, và giáo hoàng John Paul II đều được thông báo.

Thế giới thiên quốc mà kính viễn vọng không gian Hubble chụp lại được rốt cuộc cũng được tiến sĩ Marcia Masson tiết lộ ra. Nhân loại nhìn thấy bức ảnh này có lẽ cũng tuyệt đối không phải ngẫu nhiên. Là Thần muốn cho nhân loại nhìn thấy mình đang ở đâu, là thế nào trong vũ trụ bao la rộng lớn này...?

Các chuyên gia của cục hàng không Mỹ xác nhận rằng, bức ảnh này đã gợi lên sự hứng thú đối với tổng thống tiền nhiệm Bill Clinton và Phó tổng thống Al Gore, họ yêu cầu đưa ra các thông báo ngắn mỗi ngày.

Năm 1993, cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ đã từng chiếu theo yêu cầu của Giáo hoàng John Paul II, mang bức ảnh trao cho ông. Tuy nhiên do Nasa đã từ chối đưa ra bình luận đối với bức ảnh đăng tải vào ngày 26 tháng 12, nên về phía

Vatican đã hành xử nhẹ nhàng giữ im lặng.

Tiến sĩ Marcia Masson, người có được bức ảnh đó từ cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ cho rằng, chụp lại được thế giới của Thần tuyệt không phải là sự ngẫu nhiên, bà nói: “Thật sự là may mắn, siêu may mắn thay, kính viễn vọng Hubble của cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ đã nhằm đúng vào địa điểm đặc định, chụp lại được những bức ảnh này trong thời gian đặc định. Tôi không có tín ngưỡng tôn giáo riêng, tuy nhiên tôi không thể không hoài nghi là có một ai đó hoặc điều gì đó đang gây nên sự ảnh hưởng, giúp cho kính viễn vọng Hubble nhằm đúng vào một vị trí không gian vũ trụ đặc định nào đó”

1. Bìa tờ báo Weekly World News được phát hành 8/2/1994 tại Mỹ, với tựa đề: “Thiên đường đã được kính viễn vọng Hubble chụp được” và trích dẫn lời nhà khoa học: “Chúng tôi đã tìm thấy nơi Thần cư ngụ..” (Ảnh: Weekly World News)
2. Ảnh phân tích về bức ảnh chụp được thiên đường. (Ảnh: Weekly World News)

Sau đó, bà đưa ra quan điểm của mình rõ ràng hơn: “Một người nào đó hay sự việc gì đó là để chỉ bản thân của Thượng đế chẳng? Vũ trụ rộng lớn như thế, tất cả mọi nơi đều là đối tượng mà cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ có thể dò tìm chụp lại, tại sao lại chọn đúng ngay nơi đó? Chắc chắn là có sinh mệnh điều khiển việc này”.

Cơ quan hàng không vũ trụ Mỹ trước nay đều không nói với dân

chúng về trạng thái thật sự của những gì được phát hiện, những gì chụp lại được về vũ trụ, về UFO, và bao gồm cả những Tiên nữ to lớn như một thiên hà đang bay lượn trong vũ trụ.

HÀ PHƯƠNG LINH

21 NGÔN NGỮ

35 QUỐC
GIA

TẬP ĐOÀN TRUYỀN THÔNG ĐA QUỐC GIA

Epoch Media Group

ĐẠI KỶ NGUYÊN VIỆT NAM

Epoch Media Group

35 COUNTRIES | 21 LANGUAGES | NEW YORK | LOS ANGELES | SAN FRANCISCO | HONGKONG | TORONTO | LONDON | PARIS | SYDNEY | TOKYO

www.EpochMediaGroup.com | www.NTD.tv | www.Epochtimes.com | www.dkn.tv